

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης τελουν υπό κρίση τόσο στην Ελλάδα όσο και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη χώρα μας, εξωτερικοί παράγοντες που επιδρούν αρνητικά στην εξέλιξη της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι:

Η χρόνια κατάσταση της οικονομίας μας.
Η ανεργία και οι νέες μορφές απασχόλησης με αποτέλεσμα, τη μείωση των ενεργών ασφαλισμένων και την ανατροπή της ασφαλιστικής σχέσης στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς κάτω του 1 προς 4 που θεωρείται η ελάχιστη υγιής.

Το δημογραφικό πρόβλημα με τη διπλή του όψη, της γήρανσης του πληθυσμού, της υπογεννητικότητας και της αύξησης της προσδωκόμενης διάρκειας ζωής.

Η αύξηση των δαπανών υγείας από την αλλαγή της ηλικιακής διάρθρωσης αλλά και λόγω των νέων φαρμάκων και τεχνολογικών μεθόδων της ιατρικής επιστήμης. Οι δαπάνες υγείας έχουν εκτιναχθεί στα ύψη (1,15 τρις περίπου).

Αλλά και παράγοντες ενδογενείς, όπως το οργανωτικό πρόβλημα, καθώς και πρόβλημα ορθολογικού τρόπου χρηματοδότησης επηρεάζουν αρνητικά την εξέλιξη του θεσμού.

Το οργανωτικό πρόβλημα, συνδέεται με την έλλειψη σχεδιασμού και την απουσία ασφαλιστικής ενότητας σε ένα σύστημα πολυαριθμών και πολύπλοκων ασφαλιστικών φορέων με πολλαπλές δραστηριότητες (συγχρονως κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθένειας).

Το γεγονός αυτό οδηγεί στις εξής διαπιστώσεις:

Ο κατακερματισμός και η πολυπλοκότητα του συστήματος, η διάσπαση του σε πολλούς αυτόνομους οργανισμούς, δεν επιτρέπουν την αναγνώριση των στόχων της κοινωνικής πολιτικής και έτσι εμποδισαν, μέχρι σήμερα, τη δημιουργία πνεύματος κοινής ασφαλιστικής αντίληψης αφού δεν διευκόλυναν την εισαγωγή ενιαίων αρχών και ενιαίων ρυθμίσεων. Γεγονός που οδήγησε σε μεγάλες αδικίες, ανισότητες παροχών-προϋποθέσεων, διαφοροποιήσεις στη χρηματοδότηση.

Στις μεγάλες λειτουργικές δαπάνες από τη λειτουργία πολλών Δ.Σ. και πολλών κατακερματισμένων και αναποτελεσματικών υπηρεσιών.

Στις σημαντικές αδυναμίες επιτελικού συντονισμού των μηχανογραφικών συστημάτων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και σε καθυστερήσεις των μεγάλων έργων μηχανογράφησης που προωθούνται.

Στις μεγάλες καθυστερήσεις, πολλές φορές, για την απονομή των συντάξεων και σε μία εν γένει γραφειοκρατική συνταξιοδοτική διαδικασία και ταλαιπωρία του πολίτη.

Στις σημαντικές ελλείψεις σε επίπεδο ελεγκτικών μηχανισμών.

2. Η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του προβλήματος διαμόρφωσε και υλοποιεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αντιμετώπισης του ασφαλιστικού μας συστήματος σύμφωνα με τις αρχές της που με σαφήνεια έχει διατυπώσει τόσο στο κυβερνητικό της πρόγραμμα, όσο και στις προγραμματικές της δηλώσεις. Το σχέδιο αυτό έχει συγκεκριμένους στόχους, σαφές χρονοδιάγραμμα και αλληλουχία στις παρεμβάσεις.

Το γενικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει και η πολυ-

πλοκότητα του προβλήματος, επιβάλλουν την αναλυτική και εξαντλητική εξέτασή του πριν γίνουν, κάθε φορά, οι τελικές πολιτικές επιλογές. Αποτελεί πεποίθηση της Κυβέρνησης ότι τα συμπεράσματα και οι κατευθύνσεις των μεταβολών, πρέπει να στηρίζονται στις απόψεις όλων των ενδιαφερομένων μερών και οι επιχειρούμενες αλλαγές να έχουν τις ευρύτερες δυνατές συμφωνίες.

Σε αυτό το πλαίσιο η Κυβέρνηση δεσμεύτηκε στη διενέργεια ενός Κοινωνικού Διαλόγου, με τους αρμόδιους κοινωνικούς φορείς για το σύνολο των προβλημάτων της Κοινωνικής Ασφάλισης και προσδιόρισε το περιεχόμενό του.

Θεωρώντας ως μέτρα άμεσης στήριξης την οργάνωση και λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης (συγχώνευση ή ομοδοποίηση ασφαλιστικών ταμείων, λειτουργική και διοικητική αναβάθμιση ταμείων, αξιοποίηση πληροφορικής, διοικητική απλοποίηση, σχέσεις πολίτη-ταμείων) έκρινε ότι ο διάλογος έπρεπε να κινηθεί προς δύο κατευθύνσεις:

Αλλαγές που επιβάλλεται να γίνουν τώρα-Στόχος:

η λήψη μέτρων άμεσης στήριξης και εξάντλησης των δυνατοτήτων αποδοσης του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Αλλαγές που θα αφορούν το μέλλον: ριζική αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου της κοινωνικής ασφάλισης και του τρόπου χρηματοδότησής της.

Ο Διάλογος, για την πρώτη ενότητα, υλοποιήθηκε με επιτυχία. Συμμετείχαν εκπρόσωποι, είκοσι (20) εκπρόσωποι των εμπλεκόμενων Φορέων. Τα πορίσματα του, αποτελούν τη βάση των νέων ρυθμίσεων.

Η Κυβέρνηση όμως πιστή στη θέση της για ενδελεχή εξέταση του προβλήματος και μετά την ολοκλήρωση του Κοινωνικού Διαλόγου συνέχισε τις διαβουλεύσεις με τους επι μέρους φορείς, συνδικαλιστικές οργανώσεις ώστε το σχέδιο νόμου που κατατέθηκε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας να είναι το αποτέλεσμα ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου.

Το σχέδιο νόμου, αποτελεί επιπλέον αναγκαίο "προαπαιτούμενο" για τα επιβαλλόμενα μέτρα ριζικής αναμόρφωσης του συστήματος που θα ακολουθήσουν στη συνέχεια και μετά την ολοκλήρωση της δεύτερης φάσης του κοινωνικού διαλόγου.

Το σχέδιο νόμου διαιρείται σε οκτώ (8) κεφάλαια και οι βασικές του διατάξεις αποσκοπούν:

A. Στις ενοποιήσεις, συγχωνεύσεις και καταργήσεις Ασφαλιστικών Οργανισμών και ειδικότερα:

- Τα ταμεία των αυτοτελώς απασχολούμενων (Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Σ.Α. και Πρόνοιας Ξενοδόχων) ενοποιούνται σε έναν Οργανισμό.
- Τα υφιστάμενα 12 Ταμεία Αρωγής δημοσίων υπαλλήλων ενοποιούνται σε έναν.
- Τα Ταμεία των Σωματείων Ασφάλειας ΤΑΑΧ και ΤΑΟΧ ενοποιούνται σε ένα.
- Στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών που λειτουργεί στο Ι.Κ.Α. (Ι.Κ.Α.-TEAM) συγχωνεύονται:
- Ο Κλάδος Σύνταξης του Επικουρικού Ταμείου Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου (ΕΤΕΜ) και το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εκπαιδευτικών Υπαλλήλων Εργατικών Επαγγελματικών Οργανώσεων (ΤΕΑΕΥΕΕΟ).
- Το Ταμείο Πρόνοιας Εργατών Κομιστικής Υπηρεσίας ΟΛΘ συγχωνεύεται στο Κεφάλαιο Αποζημίωσης Φορ/των Λιμένος Θεσσαλονίκης.
- Το Ταμείο Αλληλοβοήθειας Προσωπικού ΟΣΕ (ΤΑΠ - ΟΣΕ) συγχωνεύεται στο ΤΑΠ - ΟΤΕ.
- Τα υφιστάμενα 47 Ταμεία Δικηγόρων Επαρχιών καταργούνται και τα αποθεματικά τους κατανέμονται στους δικαιούχους - μετόχους.

- Το Ταμείο της Αγροφυλακής καταργείται.

Β. Στον τομέα της υγειονομικής περιθαλψης:

- Συνιστάται Υπηρεσία Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΥΠ.Ε.Δ.Υ.Φ.Κ.Α.), έργο της οποίας θα είναι δράσεις για τον έλεγχο των δαπανών και υπηρεσιών περιθαλψης.
- Καθιερώνεται βασικό πακέτο παροχών υποχρεωτικής Προληπτικής Ιατρικής.
- Καθιερώνεται ενιαίο βιβλιário υγείας για το Δημόσιο και τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.
- Μειώνεται η συμμετοχή στη δαπάνη φαρμακευτικής περιθαλψης για τους δικαιούχους του ΕΚΑΣ από 25% σε 10%.
- Καθιερώνεται η δωρεάν χορήγηση, από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, των αντιρετροϊκών φαρμάκων για τους HIV θετικούς ασθενείς ασφαλισμένους.

Γ. Στον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης και λειτουργίας του Συστήματος και της εξυπηρέτησης του Πολίτη:

- Δημιουργείται Ειδική Υπηρεσία, στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Επιχειρησιακού Σχεδιασμού, Ανάπτυξης και Πληροφορικής.
- Λαμβάνονται μέτρα για την καλύτερη αξιοποίηση της περιουσίας των Ταμείων.
- Παρέχεται η δυνατότητα περιορισμού του αριθμού των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Ταμείων.
- Θεσμοθετείται η προηγούμενη ακρόαση του πολίτη πριν από την έκδοση απορριπτικής συνταξιοδοτικής απόφασης.
- Αναμορφώνεται το πλαίσιο λειτουργίας των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του Ι.Κ.Α. και προβλέπεται η θέσπιση Κανονισμού Λειτουργίας τους.
- Καθιερώνεται η υποχρέωση των Ταμείων να βεβαιώνουν το χρόνο ασφάλισης πριν από την επιβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση.

Δ. Εξορθολογποιείται το πλαίσιο προστίμων και ποινών του Ι.Κ.Α. και των λοιπών ασφαλιστικών οργανισμών, τίθεται σε νέα βάση ο υπολογισμός των προσουξήσεων και επιβαρύνσεων των ασφαλιστικών εισφορών με προσαρμογή στη σημερινή πραγματικότητα.

Ε. Αναπροσδιορίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, ώστε να είναι ίδιες για γυναίκες και άντρες και έτσι επιτυγχάνεται η θεσμική εξίσωση των δύο φύλων, που αποτελεί και συνταγματική επιταγή. Οι σημερινές συντάξεις χηρείας δεν θίγονται.

ΣΤ. Με στόχο την ενίσχυση της απασχόλησης ιδίως των νέων, τίθενται νέοι περιορισμοί στην απασχόληση των συνταξιούχων και αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο οι συνταξιούχοι όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Ζ. Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τον υπολογισμό των κατωτάτων ορίων συντάξεων αυτών που ασφαλιζονται μετά την 1.1.1993.

Στο σχέδιο νόμου υπάρχουν και ειδικές διατάξεις, με τις οποίες επιλύονται διάφορα θέματα που θεραπεύουν αδικίες που δημιουργούσαν προβλήματα στην απρόσκοπτη λειτουργία φορέων και οργανισμών.

Ειδικότερα, με τις κατ' άρθρο διατάξεις προβλέπονται τα εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΕΝΟΠΙΗΣΕΙΣ - ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρα 1 και 2

Με τις διατάξεις του άρθρου 1, δημιουργείται νέος Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.), με τη μορφή ν.Π.Δ.Δ., στον οποίο εντάσσονται τα μέχρι σήμερα λειτουργούντα Ταμεία Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α..

Ο ως άνω Οργανισμός αποτελείται από δύο Κλάδους, τον Κλάδο Σύνταξης και τον Κλάδο Υγειονομικής Περιθαλψης, κάθε ένας από τους οποίους θα έχει πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Στο άρθρο 2 προσδιορίζεται ο σκοπός για τον οποίο συνιστάται ο Ο.Α.Ε.Ε. και ο οποίος αναφέρεται στην ασφαλιστική κάλυψη για τους κινδύνους γήρατος - αναπηρίας - θανάτου - ασθενείας - εργατικού ατυχήματος τόσο των άμεσα ασφαλισμένων όσο και των μελών της οικογενείας τους, όπως καθορίζονται στο άρθρο 3 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 3

1. Στο νέο Οργανισμό θα ασφαλιζονται όλα τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία ασκούν επάγγελμα υπαγόμενο μέχρι σήμερα στην ασφάλιση των Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α., σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν σήμερα, π.χ. (ενδεικτικά αναφέρονται) άρθρο 2 παρ. 1 και 2 ν. 1027/80 (Α, 49), άρθρο 2 ν. 403/1976 (Α, 204) και άρθρο 3 παρ. 1 και 2 Π.Δ. 668/81 (Α, 167), άρθρο 1 παρ. 1 Π.Δ. 669/81 (Α, 169) και άρθρο 9 ν. 2556/1997 (Α, 270).

Επίσης στην υποχρεωτική ασφάλιση του προαναφερόμενου Οργανισμού υπάγονται και οι Ξενοδόχοι, ασφαλισμένοι του Ταμείου Πρόνοιας Ξενοδόχων, των οποίων η επιχειρηματική δραστηριότητα αρχίζει μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ενώ στην προαιρετική ασφάλιση αυτού υπάγονται οι Ξενοδόχοι, που η επιχειρηματική τους δραστηριότητα έχει αρχίσει πριν την έναρξη ισχύος του νόμου.

Οι ανωτέρω διατάξεις θα συμπεριληφθούν αναλυτικά (υπό τύπον κωδικοποίησης) στο καταστατικό του νέου Οργανισμού (Κανονισμός Ασφάλισης).

2. Προβλέπεται όλοι οι ασφαλισμένοι στα καταργούμενα Ταμεία, μετά την έναρξη ισχύος του Οργανισμού, να ενταχθούν στον Ο.Α.Ε.Ε. και να διέπονται από την νομοθεσία του, επιφυλασσομένων των ειδικών ρυθμίσεων για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.2.1992 των άρθρων 7 και 8 του παρόντος νόμου.

Όσον αφορά το χρόνο ασφάλισης, που πραγματοποιήθηκε στα καταργούμενα Ταμεία, το χρόνο που έχει αναγνωρισθεί και εξαγορασθεί ως συντάξιμος, καθώς και το χρόνο, που διανύεται ή αναγνωρίζεται από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και μέχρι την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε., θεωρείται ότι έχουν διανυθεί στην ασφάλιση του Οργανισμού αυτού.

3. Με σκοπό τη δυναμική εξέλιξη του ως άνω Οργανισμού, παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής στην ασφάλιση αυτού και άλλων μορφών επαγγελματιών. Τέτοια επαγγέλματα είναι των αυτοτελώς απασχολούμενων ή ελευθέρων επαγγελματιών, που δεν είναι υποχρεωτικά ασφαλισμένοι σε άλλο Φορέα κύριας ασφάλισης.

Ενδεικτικά αναφέρονται λογιστές, φασόν και νέες μορφές εργασίας που κινούνται μέσα στα όρια εξαρ-

τημένης εργασίας και μη και τα όρια είναι δυσδιάκριτα. Η διαδικασία υπαγωγής στην ασφάλιση του ως άνω Οργανισμού ακολουθεί την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε., αναλογιστική μελέτη και γνώμη του ΣΚΑ.

Ετσι, με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, θα καταστεί δυνατή η διευρύνση της ασφαλιστέας ομάδας, απαραίτητη προϋπόθεση για τη βιωσιμότητα των καταργούμενων Ταμείων με την υπαγωγή στην ασφάλιση νέων κατηγοριών ασφαλισμένων.

Άρθρο 4

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζονται οι καταργούμενοι Οργανισμοί και ρυθμίζονται τα θέματα της περιουσίας αυτών.

Συγκεκριμένα, τα Ταμεία Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α. καταργούνται μετά την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε., οπότε αυτός αποτελεί καθολικό τους διαδοχό και υπεισέρχεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 προκειμένου ο νέος Οργανισμός να είναι απηλλαγμένος οικονομικών βαρών, προβλέπεται οι οφειλές του Κλάδου Ασθένειας του Τ.Σ.Α. προς το Ι.Κ.Α. ύψους 22 δις. περίπου δρχ. να καταβληθούν από το Λ.Α.Φ.Κ.Α.

Το Ταμείο Προνοίας Ξενοδόχων, δεδομένου ότι αποτελεί Τμήμα του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, που αποτελεί ν.Π.Δ.Δ. υπαγόμενο στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Ανάπτυξης εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις του ιδρυτικού του νόμου (ν.δ. 688/1948 Α. 133) και να καταβάλλει τις προβλεπόμενες παροχές ως συμπληρωματικό βοήθημα.

Άρθρο 5

Καθορίζονται οι πηγές χρηματοδότησης του Οργανισμού, τις οποίες αποτελούν:

α) Τα πάσης φύσεως έσοδα των καταργούμενων Ταμείων Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α.
β) Τα έσοδα από ατομικές εισφορές.
γ) Επιχορηγήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.
δ) Τα έσοδα από κοινωνικούς πόρους που επιβαρύνουν το σύνολο του πληθυσμού ή μόνο του Κλάδου των ασφαλισμένων (Κοινωνικών Πόρων και ειδικών εισφορών).

ε) Οι πρόσοδοι περιουσίας.

στ) Η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών των Κλάδων των καταργούμενων Ταμείων.

ζ) Κάθε έσοδο που θα προκύπτει από τη δραστηριότητα του Ενιαίου Οργανισμού.

Όπως προσδιορίζονται στις ισχύουσες σήμερα με επερχόμενες τροποποιήσεις διατάξεις των ως άνω καταργούμενων Ταμείων π.χ. (ενδεικτικά αναφέρονται) άρθρο 7 παρ. 1 ν. 1027/80 (Α, 49) όπως ισχύει σήμερα, άρθρα 22 παρ. 3 και 4 - 35 παρ. 1 εδαφ. γ - 44 παρ. 3 και 55 παρ. 3 ν. 2084/92 (Α, 165), άρθρο 6 ν. 1798/88 (Α, 166), ν.δ. 4435/64 (Α, 217), β.δ. 783/64 (Α, 257), ν. 12/75 (Α, 34), κ.υ.α. Φ35/οικ.2705/81 (Β, 514), άρθρο 61 παρ. 3 π.δ. 668/81 (Α, 167) και υ.α. Φ36/330/91 (Β, 196), άρθρο 12 π.δ. 669/81 (Α, 169), άρθρα 9 παρ. 1 εδαφ. α και β και 10 παρ. 1 και 2 ν. 2556/97 (Α, 270) και άρθρο 33 ν. 1759/88 (Α, 50).

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται όσοι ασφαλιστήκαν στα καταργούμενα Ταμεία από 1.1.1993 και εφεξής να εξακολουθήσουν και μετά την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε., να διέπονται από

τις διατάξεις του ν. 2084/1992, όπως κάθε φορά ισχύουν, ως προς την καταβολή εισφορών, τις ασφαλιστικές κατηγορίες, τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, τον τρόπο υπολογισμού των συνταξιοδοτικών παροχών κ.λπ.. Ακολουθήθηκε η φιλοσοφία του ν. 2084/1992 της διάκρισης των ασφαλισμένων σε παλαιούς και νέους, προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση ενιαίων αρχών στο σύνολο των ασφαλισμένων όλων των Φορέων και να μην διασπαστεί η ενότητα της ασφαλισής, που καθιερώθηκε με το νόμο αυτόν.

Άρθρο 7

Ως προς τις δυνατότητες συνταξιοδότησης και τις προϋποθέσεις που θα εφαρμόζονται, ρυθμίζονται τα ακόλουθα:

1. Σε όσους θεμελιώνουν δικαίωμα στο μεταβατικό στάδιο και μέχρι να εκδοθεί το νέο καταστατικό, θα εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις των Ταμείων του Τ.Ε.Β.Ε. του Τ.Α.Ε. και του Τ.Σ.Α. ανάλογα που ασφαλιζόταν ο δικαιούχος.

2. Όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα μετά την ισχύ του καταστατικού, θα διέπονται από τις νέες διατάξεις.

Για ένα χρονικό διάστημα όμως παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους που θα θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός μεταβατικού διαστήματος τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του Καταστατικού του Οργανισμού να επιλέξουν για τη συνταξιοδότησή τους (προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, τρόπο υπολογισμού του ποσού της σύνταξης και χορηγούμενα επιδόματα) είτε την εφαρμογή των κατ'ιδίαν καταστατικών διατάξεων των καταργούμενων Ταμείων είτε τις καταστατικές διατάξεις του Οργανισμού. Το δικαίωμα επιλογής κρίνεται σε μεταβατικό στάδιο απαραίτητο, βάσει της αρχής της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και της ομαλής μετάβασης στο νέο καθεστώς. Είναι σαφές ότι όλες οι άλλες διατάξεις θα ισχύσουν από την έναρξη ισχύος του Καταστατικού του Ο.Α.Ε.Ε. και ιδίως οι ενιαίες ασφαλιστικές κατηγορίες και τούτο προκειμένου να επιτευχθεί η ενοποίηση σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 8

Λόγω των διαφοροποιήσεων αλλά όχι και σημαντικών αποκλίσεων μεταξύ των καταργούμενων Ταμείων, ως προς τα Κατώτατα Όρια σύνταξης για τους παλαιούς ασφαλισμένους (μέχρι 31.12.92) και έως ότου η νέα Ενιαία Διοίκηση επιτύχει τον τελικό σκοπό, που είναι η συγκλήση προς τα ανώτατα καταβαλλόμενα του Τ.Α.Ε., θεσπίζεται ως κατώτατο όριο ασφάλειας το Κ.Ο. του Τ.Ε.Β.Ε..

Για το Τ.Α.Ε. διασφαλίζεται η ακώλυτη αύξηση τούτου εντός 10/ετίας μέσα στο οποίο η ενιαία Διοίκηση πλέον, θα εναρμονίσει τις συντάξεις του Τ.Ε.Β.Ε. προς το Τ.Α.Ε..

Ειδικότερα:

Ορίζονται τα Κατώτατα Όρια σύνταξης του Τ.Ε.Β.Ε., Φορέα με το μεγαλύτερο αριθμό ασφαλισμένων και συνταξιούχων και όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά με τις χορηγούμενες αυξήσεις, ως και τα Κ.Ο. του νέου Φορέα.

2. Προβλέπεται τα χαμηλότερα καταβαλλόμενα Κατώτατα Όρια του Τ.Σ.Α. να προσαρμοστούν σταδιακά προς τα υψηλότερα του Τ.Ε.Β.Ε.. Στους ήδη συνταξιούχους λοιπόν, καθώς και στους καθιστάμενους από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συνταξιούχους του Ταμείου αυτού, θα καταβάλλεται εντός τριετίας το 1/3 της διαφοράς του Κατώτατου Ορίου Τ.Σ.Α. και Τ.Ε.Β.Ε.. Επιπλέον θα καταβάλλεται η ετήσια χορηγούμενη αύ-

ξηση. Έτσι θα απομένει ως τελικός στόχος της ενιαίας διοίκησης η υλοποίηση του δεύτερου σταδίου εναρμόνισης των κατωτάτων ορίων προς εκείνο το υψηλότερο του Τ.Α.Ε..

3. Με σκοπό τη διασφάλιση των ήδη καταβαλλόμενων υψηλότερων Κ.Ο. και ποσών σύνταξης, που χορηγεί το Ταμείο Εμπόρων, προβλέπεται οι ήδη συνταξιούχοι του Τ.Α.Ε., κατά την έναρξη ισχύος του νόμου να εξακολουθήσουν να παίρνουν το ποσό της σύνταξης, καθώς και τα Κ.Ο. του Ταμείου αυτού και όπως αυτά διαμορφώνονται με τις κάθε φορά χορηγούμενες αυξήσεις.

Επίσης διασφαλίζονται και εκείνοι που θα καταστούν συνταξιούχοι κατά το χρονικό διάστημα από έναρξης ισχύος του νόμου και μέχρι την έναρξη ισχύος του Καταστατικού. Έτσι προβλέπεται το ποσό της σύνταξης και τα Κ.Ο. αυτών να υπολογίζονται σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις του Τ.Α.Ε., ενώ είναι αυτονόητο ότι θα χορηγείται κάθε φορά και ανάλογο ποσοστό αυξήσεως.

Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα σε όσους πρώην ασφαλισμένους του Τ.Α.Ε. καταστούν συνταξιούχοι μετά την έναρξη ισχύος του Καταστατικού να επιλέξουν σε μεταβατικό διάστημα 3 ετών είτε τις κατ'ιδίαν καταστατικές διατάξεις του καταργούμενου Τ.Α.Ε. είτε τις καταστατικές διατάξεις του Οργανισμού ως προς τις συνταξιοδοτικές προϋποθέσεις, τον τρόπο υπολογισμού του ποσού της σύνταξης και τα επιδόματα.

Όσον αφορά δε τα Κ.Ο. το μεταβατικό διάστημα της επλογής ορίζεται σε 10 χρόνια από την έναρξη ισχύος του άνω Καταστατικού.

Άρθρο 9

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται το θέμα της αναπροσαρμογής των συντάξεων και λοιπών παροχών, που χορηγεί ο Οργανισμός. Αυτή θα ενεργείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατόπιν γνώμης του Δ.Σ. του Οργανισμού και μέσα στα όρια της εισοδηματικής πολιτικής και των οικονομικών δυνατοτήτων του Φορέα, όπως ακριβώς ίσχυε και γίνονταν μέχρι σήμερα μετά το άρθρο 6 δεύτερο εδάφιο του ν. 2084/1992.

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου συνιστάται ο Κλάδος Υγειονομικής Περιθαλψής στον Ο.Α.Ε.Ε., στον οποίο υπάγονται υποχρεωτικά οι ασφαλιζόμενοι στο Τ.Α.Ε., στο Τ.Ε.Β.Ε., οι Ξενοδόχοι των οποίων η επιχειρηματική δραστηριότητα αρχίζει μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθώς και τα μέλη οικογενείας των ανωτέρω κατηγοριών.

Προαιρετικά υπάγονται στην ασφάλιση του Κλάδου οι Ξενοδόχοι, των οποίων η επιχειρηματική δραστηριότητα έχει αρχίσει πριν την έναρξη ισχύος του νόμου, ενώ υπάρχει η δυνατότητα να ασφαλιστούν στον εν λόγω Κλάδο και λοιπές κατηγορίες ασφαλισμένων και συνταξιούχων του Κλάδου Σύνταξης του Οργανισμού.

Οι Κανονισμοί Εσόδων και Παροχών Ασθένειας θα εκδοθούν εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου και θα ισχύσουν για όλους τους ασφαλισμένους του Κλάδου.

Άρθρο 11

1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται τα θέματα της Διοίκησης του Οργανισμού, τόσο της προσωρινής όσο και της μόνιμης.

Συγκεκριμένα:

Καθιερώνεται ο θεσμός της αιρετής Διοίκησης που

ίσχυε για το Τ.Ε.Β.Ε. με το ν. 655/1977 και για το νέο Οργανισμό (Διοικητής και 4 αντιπρόσωποι των ασφαλισμένων) και τούτο διότι η αιρετή Διοίκηση αποτελεί ήδη μορφή "διοικητικού δεδικασμένου" έχει κριθεί επιτυχής στα 20 χρόνια λειτουργίας της και εξυπηρετείται καλύτερα ο σχεδιασμός για ουσιαστική αυτοδιοίκηση των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Το Δ.Σ. του Οργανισμού είναι ολιγομελές (9 μέλη) και ως εκ τούτου ευελκτο, αποτελείται δε από το Διοικητή ως πρόεδρο, 4 αντιπροσώπους των ασφαλισμένων (1 από κάθε ταξή ασφαλισμένων), 2 αντιπροσώπους των συνταξιούχων, 1 υπάλληλο του Υπουργείου και 1 υπάλληλο του Ο.Α.Ε.Ε.. Σε αυτό μετέχει χωρίς ψήφο ο Κυβερνητικός Επίτροπος (υπάλληλος του Υπουργείου) και ο γραμματέας (υπάλληλος του Οργανισμού), που ορίζεται από το Διοικητή.

Οι αρμοδιότητες του Δ.Σ. και του Διοικητή, ο τρόπος και η διαδικασία ανάδειξης της αιρετής Διοίκησης, καθώς και τα προσόντα του Διοικητή θα καθορισθούν με προεδρικά διατάγματα. Τα της λειτουργίας του Δ.Σ. του Οργανισμού θα καθοριστούν με Υπουργική απόφαση.

2. Μέχρι την εκλογή της νέας αιρετής Διοίκησης, η Διοίκηση του νέου Οργανισμού ανατίθεται στο προσωρινό Δ.Σ. αυτού, στο οποίο ο ήδη εκλεγμένος Διοικητής του Τ.Ε.Β.Ε. ορίζεται Πρόεδρος. Στο προσωρινό Δ.Σ. μετέχουν τα εκλεγμένα μέλη του Δ.Σ. του Τ.Ε.Β.Ε., οι πρόεδροι των Ταμείων Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α. οι οποίοι ορίζονται και ως Αντιπρόεδροι Α και Β. Ο ήδη Διοικητής του Τ.Ε.Β.Ε., καθώς και οι ήδη πρόεδροι των Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α., ως γνώστες των ιδιαιτεροτήτων και των υπηρεσιακών θεμάτων των Ταμείων, που διοικούν, πιστεύεται ότι θα συντελέσουν στην εξομάλυνση των τριβών που τυχόν θα παρουσιαστούν για την ομαλή μεταβαση στο νέο καθεστώς, προς επίτευξη των σκοπών και της υλοποίησης των στόχων του Ο.Α.Ε.Ε..

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. και οι Αντιπρόεδροι ασκούν συγκεκριμένα καθήκοντα, που προβλέπονται από τις καταστατικές τους διατάξεις, στα Ταμεία Τ.Ε.Β.Ε. - Τ.Α.Ε. - Τ.Σ.Α. σαν να εξακολουθούν να είναι πρόεδροι των καταργούμενων Ταμείων, ώστε αυτά να συνεχίσουν να λειτουργούν κανονικά μέχρι την έναρξη ισχύος του Κανονισμού Λειτουργίας του Ο.Α.Ε.Ε. και να μην παρατηρηθεί δυσλειτουργία π.χ. στην έγκριση ενταλμάτων πληρωμής, στις προαγωγές υπαλλήλων κ.λπ..

Οι αρμοδιότητες, που ασκούνται από το Διοικητή και τους δύο αντιπροέδρους, με βάση τις καταστατικές διατάξεις των Οργανισμών από τους οποίους προέρχονται, δεν πρέπει να έρχονται σε αντίθεση προς το σκοπό της τελικής ενοποίησης, ο οποίος επιδιώκεται με το νόμο αυτόν και με συλλογική προσπάθεια αναμένεται να υλοποιηθεί.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διορίζονται στο προσωρινό Δ.Σ. οι εκπρόσωποι των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, ο εκπρόσωπος του Υπουργείου, ο Κυβερνητικός Επίτροπος και ο εκπρόσωπος των υπαλλήλων.

3. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου το προσωρινό Δ.Σ. του Οργανισμού ασκεί τις αρμοδιότητες, που ασκούν τα Δ.Σ. των καταργούμενων Ταμείων. Ειδικότερα, ανατίθενται συγκεκριμένες αρμοδιότητες οι οποίες είναι ανεκχώρητες (παρ. 3 περιπ. α' έως και ε') και τούτο για να καταστεί δυνατή από την πρώτη ημέρα αναλήψεως καθηκόντων της προσωρινής διοίκησης η συνειδητοποίηση του σκοπού της Ενοποίησης και η επίτευξή του. Το νέο διοικητικό συμβούλιο διοικεί τα Ταμεία Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α., διαχειρίζεται την παρουσία τους, εγκρίνει τους προϋπολογισμούς και ισολογισμούς τους, επενδύει και τοποθετεί τα κεφάλαιά τους, αξιοποιεί τα ακίνητά τους, υποβάλλει προτάσεις

για αυξήσεις εισφορών και συντάξεων.

4. Στο Διοικητή και στους αντιπροέδρους παρέχεται η δυνατότητα να παραπέμπουν στο Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. κάθε θέμα της αρμοδιότητάς τους που κρίνουν ως μείζονος σημασίας και κυρίως θέματα που αφορούν την εκπλήρωση των στόχων του Οργανισμού.

5. Τέλος, εάν μετά την έναρξη ισχύος του Οργανισμού δεν έχει εκλεγεί η νέα Διοίκηση, το προσωρινό Δ.Σ. ασκεί όλες τις αρμοδιότητες και ο Διοικητής του Οργανισμού τις αρμοδιότητες του Διοικητή και των Προέδρων των καταργούμενων Ταμείων.

Άρθρο 12

Για να καταστεί δυνατή η μελέτη και η επεξεργασία όλων των δεδομένων νομικών, οικονομικό - αναλογιστικών και κοινωνικών παραμέτρων και επιπτώσεων προτού θεσπιστούν οι κοινές διατάξεις των τριών (3) Ταμείων, καθορίζεται μεταβατικό χρονικό διάστημα δύο ετών εντός του οποίου θα πρέπει να εκδοθούν οι Κανονιστικές πράξεις, δηλαδή το Καταστατικό του Ταμείου και ο Οργανισμός αυτού. Στο χρονικό αυτό διάστημα οι υπηρεσίες των καταργούμενων Ταμείων θα έχουν τη δυνατότητα να μελετήσουν και να επεξεργαστούν το νέο Ενιαίο Καταστατικό με σκοπό την κοινή σύγκλιση. Το Καταστατικό θα περιλαμβάνει θέματα ασφάλισης και παροχών, ασφαλιστικές κατηγορίες και ποσά, προϋποθέσεις απονομής παροχών, ακριβή περιγραφή των επαγγελματιών, που ασφαλιζονται στον Ο.Α.Ε.Ε., καθώς και κάθε αναγκαία ρύθμιση για την υλοποίηση των σκοπών σύστασης του Οργανισμού.

Ομοίως για την έκδοση του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε. προβλέπεται χρονικό διάστημα 2 ετών για την κατάρτιση του. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η εκπόνηση μελέτης οργανωτικού και λειτουργικού σχεδιασμού, ώστε ο νέος Οργανισμός να αναπτυχθεί λειτουργικά με τα νέα δεδομένα και τις σύγχρονες απαιτήσεις της τεχνολογικής εξέλιξης (μηχανοργάνωση - αριθμό απαιτούμενων ειδικοτήτων κ.λπ.).

Εάν εντός της τασσόμενης από το νόμο διετίας το Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. δεν εκφέρει τη γνώμη του για την έκδοση των Κανονιστικών Πράξεων, για να μη καταστεί ανέφικτη η ουσιαστική ενοποίηση και μείνει κενό γράμμα του νόμου, με την παρ. 5 θεωρείται τεκμαιρομένη η δήλωση βούλησης του Δ.Σ. και ο Υπουργός εκδίδει τις προβλεπόμενες πράξεις, τηρουμένης της λοιπής διαδικασίας.

Άρθρο 13

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται τα καταργούμενα Ταμεία να λειτουργούν κανονικά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε..

Στο μεταβατικό αυτό διάστημα τα Ταμεία εξακολουθούν να λειτουργούν με την υπάρχουσα διάρθρωση υπηρεσιών, θέσεων και κατανομή προσωπικού, διατηρούν την οικονομική και λογιστική τους αυτοτέλεια και εξακολουθούν να καταβάλουν τις παροχές τους.

Επειδή ο Οργανισμός πρέπει να ξεκινήσει την πορεία του σε σωστές οικονομικές βάσεις και με σωστή οργάνωση λογιστηρίου κρίνεται επιβεβλημένη η τακτοποίηση των λογιστικών εκκρεμοτήτων των καταργούμενων Ταμείων. Για το λόγο αυτόν, μέχρι την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ο.Α.Ε.Ε., τα καταργούμενα Ταμεία υποχρεούνται να τακτοποιήσουν τις λογιστικές τους εκκρεμότητες και να κλείσουν τους σχετικούς ισολογισμούς.

Τέλος προβλέπεται οι Ξενοδοχοί, που κατά το άρθρο 3 του παρόντος νόμου υπάγονται στην ασφάλιση του

Ο.Α.Ε.Ε., μέχρι την έναρξη ισχύος του Οργανισμού αυτού να διέπονται από τη νομοθεσία του Τ.Ε.Β.Ε., αφού δεν υπάρχει αρμόδιος Φορέας για την ασφάλισή τους στο χρονικό αυτό διάστημα.

Άρθρα 14 - 24

Σήμερα υπάρχουν 12 Ταμεία Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων στα οποία ασφαλιζονται για επικουρική συνταγή οι Δημόσιοι Υπάλληλοι των διαφόρων Υπουργείων. Επιπλέον υπάρχει και το Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Α.Δ.Κ.Υ.) στο οποίο ασφαλιζονται οι υπάλληλοι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και του τέως Υπουργείου Εσωτερικών, καθώς και του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.) στην ασφάλιση του οποίου υπάγονται οι υπάλληλοι των Ασφαλιστικών Οργανισμών και του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, του Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης, του Υπουργείου Τουρισμού και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας δεν έχουν άλλες επικουρικές συντάξεις εκτός από αυτή που χορηγεί το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων, το οποίο υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών και ασφαλιζονται σε αυτό όλοι οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι.

Επειδή δεν δικαιολογείται πλέον η ύπαρξη τόσων πολλών επικουρικών ταμείων για τους Δημόσιους Υπαλλήλους που ως γνωστόν έχουν το ίδιο μισθολόγιο και βαθμολόγιο και δεδομένου ότι η νομοθεσία των Ταμείων Αρωγής έχει εξομοιωθεί ως προς τις βασικές διατάξεις (εισφορές, προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, δικαιούχοι, αναγνώριση και εξαγορά προϋπηρεσιών κ.λπ.), προτείνεται η δημιουργία ενιαίου Φορέα επικουρικής ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων. Με την ενοποίηση εξασφαλίζεται μεγαλύτερη διοικητική και οικονομική οντότητα, ευελιξία και αποτελεσματικότητα και επέρχεται στο σύστημα επικουρικής ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων που θα καλύπτει πλέον 400.000 περίπου ασφαλισμένους και συνταξιούχους που συνταξιοδοτούνται για κύρια συνταγή από το Δημόσιο.

Έτσι με το άρθρο 14 συστήνεται Ενιαίος Φορέας Επικουρικής Ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων που θα αποκαλείται εφεξής Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Ε.Α.Δ.Υ.) με σκοπό την παροχή επικουρικής σύνταξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 15 στην ασφάλιση του Ταμείου θα υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι και όσοι ακόμα υπάγονται στα παρακάτω Ταμεία Αρωγής:

- 1) Αρωγής Υπαλλήλων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.
- 2) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Βιομηχανίας.
- 3) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Γεωργίας.
- 4) Αρωγής Προσωπικού των Υπηρεσιών Υπουργείου Δικαιοσύνης.
- 5) Αρωγής και Υγείας Υπαλλήλων Υπουργείου Εμπορίου.
- 6) Αρωγής και Υγείας Οικονομικών Υπαλλήλων.
- 7) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.
- 8) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.
- 9) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης και Εξωτερικών.
- 10) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.
- 11) Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Συγκοινωνιών.

12) Αρωγής και Υγείας Τελωνειακών Υπαλλήλων.

Επίσης στην ασφάλιση του ενιαίου Ταμείου θα υπάγονται: α) οι διοριζόμενοι μετά τη δημοσίευση του παρόντος τακτικοί υπάλληλοι των Υπουργείων Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, β) οι νεοδιοριζόμενοι από 1.1.1993 και εφεξής υπάλληλοι των άλλων Υπουργείων που δεν έχουν επικουρική ασφάλιση πλην του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, γ) το τακτικό προσωπικό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των ν.Π.Δ.Δ. που ιδρύουν αυτές και δ) το μόνιμο προσωπικό του Ταμείου.

Επίσης, με Υπουργική Απόφαση, μπορούν να υπάγονται στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. και οι υπάλληλοι που διορίστηκαν μέχρι 31.12.92 των άλλων Υπουργείων που δεν έχουν επικουρική ασφάλιση, μετά βέβαια από γνώμη της ΑΔΕΔΥ και κατάρτιση σχετικής αναλογιστικής μελέτης.

Με αυτό τον τρόπο διευρύνεται ο αριθμός των υπακτών στην ασφάλιση προσώπων, βελτιώνεται η δυσμενής ασφαλιστική σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους και διασφαλίζεται το σύστημα της επικουρικής ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων. Πέραν τούτου δεν θα υφίστανται εφεξής αμφισβητήσεις ως προς την υπαγωγή των ασφαλισμένων στο ένα ή το άλλο ταμείο αρωγής (μετακινήσεις - αποσπάσεις, μετατάξεις υπαλλήλων κ.α.).

Παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα με Υπουργική Απόφαση και γνώμη του Δ.Σ. του συνιστώμενου ταμείου και του Σ.Κ.Α., να συγχωνευτούν στο νέο Φορέα και Φορείς ή κλάδοι ή λογαριασμοί επικουρικής ασφάλισης. Με αυτό τον τρόπο θα αντιμετωπιστεί στα πλαίσια και του δεύτερου πακέτου του κοινωνικού διαλόγου η ένταξη στο νέο Φορέα και άλλων επικουρικών ταμείων που ασφαλίζουν μόνιμους δημοσίους υπαλλήλους, υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α..

Με το άρθρο 16 προβλέπεται η κατάρτιση των υφιστάμενων Ταμείων Αρωγής και η μεταβίβαση της κυριότητας της κινητής και ακίνητης περιουσίας στο ενιαίο Ταμείο Αρωγής.

Με το άρθρο 17 ορίζονται οι πόροι του Τ.Ε.Α.Δ.Υ..

Με σκοπό τη βιωσιμότητα του νέου Ταμείου προτείνεται η διατήρηση των υφιστάμενων εσόδων και η θέσπιση της δμηρούς χρηματοδότησης με τη συμμετοχή του κράτους για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους (παλαιοί ασφαλισμένοι).

Συγκεκριμένα, από 1.1.2000 το Δημόσιο υποχρεούται σε απόδοση εργοδοτικής εισφοράς υπέρ του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. σε ποσοστό 1%, η οποία υπολογίζεται επί των ιδίων τακτικών αποδοχών που υπολογίζεται η μηνιαία τακτική εισφορά των ασφαλισμένων. Από 1.1.2001 το ποσοστό της εργοδοτικής εισφοράς αυξάνεται σε 2% μειωμένης αντίστοιχα της εισφοράς των ασφαλισμένων κατά 1% και από 1.1.2002 σε 3% μειωμένης της εισφοράς των ασφαλισμένων κατά 2% και διαμορφωμένης αυτής σε 3%. Έτσι από το 2002 και εφεξής θα έχουμε εισφορά ασφαλισμένων 3% και αντίστοιχη με αυτή του εργοδότη, δηλαδή του Δημοσίου.

Με την παρέμβαση αυτή αίρεται η άνιση μεταχείριση παλαιών και νέων ασφαλισμένων που θεσπίστηκε με το ν. 2084/1992 σε ότι αφορά την καταβολή εισφοράς από τον εργοδότη (σήμερα το κράτος ως εργοδότης καταβάλει ισόποση εισφορά με αυτή του ασφαλισμένου για τους από 1.1.1993 και μετά νέους ασφαλισμένους στα Ταμεία Αρωγής του Δημοσίου, 3% και 3% αντίστοιχα).

Με το άρθρο 18 ορίζονται ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των Φορέων κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους ασφαλισμένους του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., καθώς και στα μέλη οικογένειας αυτών.

Με το άρθρο 19 ορίζεται το ύψος της παρεχόμενης πλήρους συντάξης για 35 χρόνια συντάξιμων αποδοχών σε 20% των συντάξιμων αποδοχών και για κάθε έτος πέρα των 35 ετών προβλέπεται προσαύξηση κατά 1/50.

Λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μην θιγούν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και ώριμες μελλοντικές παροχές.

Διασφαλίζονται υφιστάμενες παροχές για τα Ταμεία που χορηγούν συντάξεις μεγαλύτερες σε ποσοστό του 20 % και έτσι τα Ταμεία που χορηγούσαν μέχρι σήμερα συντάξεις υψηλότερες του 20% θα εξακολουθήσουν να καταβάλλουν τις παροχές τους αυτές τόσο στους ήδη συνταξιούχους όσο και στους εξερχόμενους μετά τη δημοσίευση του παρόντος, εφόσον έχουν κατά τη δημοσίευση του νόμου 15 χρόνια υπηρεσίας.

Λαμβάνεται ειδική πρόνοια για τη βελτίωση των χαμηλών συντάξεων ώστε σταδιακά και τα αδύναμα Ταμεία να χορηγούν παροχές τουλάχιστον σε ποσοστό 20% των συντάξιμων αποδοχών. Συγκεκριμένα από 1.1.2000 και για κάθε επόμενο έτος θα αυξάνεται κατά ποσοστό 1% ο συντελεστής υπολογισμού της σύνταξης μέχρι να εξισωθεί με τον ανώτατο συντελεστή (20%).

Παράλληλα, το Διοικητικό Συμβούλιο του ενιαίου Φορέα, για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του ταμείου σε μακροχρόνια βάση, οφείλει να εκπονήσει αναλογιστική μελέτη εντός 2ετίας από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Με τα άρθρα 20 και 21 του σχεδίου ορίζονται οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι, οι προϋποθέσεις εξαγοράς και εξόφλησης της αναγνωριζόμενης προϋπηρεσίας, η άσκηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, καθώς και η έναρξη και η λήξη συνταξιοδότησης των δικαιούχων.

Με το άρθρο 22 καθορίζεται η σύνθεση του Δ.Σ. του Ταμείου. Καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια ώστε στο νέο Δ.Σ. να υπάρχει αντιπροσώπευση όλων των τάξεων των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Με το άρθρο 23 παρέχεται εξουσιοδότηση για την κατάρτιση του νέου Οργανισμού του Ταμείου.

Μέχρι την έκδοση του Οργανισμού Λειτουργίας του νέου Ταμείου, οι υπηρεσίες των ενοποιημένων Ταμείων εξακολουθούν να λειτουργούν με την υφιστάμενη διάρθρωση και το υπηρετούν προσωπικό.

Άρθρο 25

Η επικουρική ασφάλιση, που έχει αναπτυχθεί παράλληλα με την κύρια ασφάλιση, περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό ασφαλιστικών φορέων ή και κλάδων, οι οποίοι λειτουργούν, όπως και οι φορείς κύριας ασφάλισης, υπό συνθήκες πλήρους διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας.

Οι φορείς αυτοί έχουν ιδρυθεί ή συσταθεί με σκοπό την παροχή μηνιαίων συντάξεων στους ασφαλισμένους τους, ως αυτοτελούς οικονομικής παροχής συμπληρωματικού χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια σύνταξη τους.

Βασικές προϋποθέσεις, που δημιουργούν τις απαραίτητες συνθήκες για την εκπλήρωση του ανωτέρου σκοπού των επικουρικών Φορέων, είναι η διατήρηση της σχέσης συνταξιούχων προς ασφαλισμένους σε υγιή επίπεδα και η ομαλή εξέλιξη του οικονομικού τους ισοζυγίου.

Αντιθέτως, η διατάραξη της υγιούς σχέσης συνταξιούχων προς ασφαλισμένους, που έχει ως άμεση συνέπεια τη δυσμενή εξέλιξη των οικονομικών δεδομένων των Φορέων (τα έσοδα από ασφαλιστικές εισφορές, βασικός πόρος των επικουρικών Φορέων, δεν επαρκούν για την κάλυψη των εξόδων για παροχές συντάξεων) καθιστούν προβληματική την εξασφάλιση της ομαλής καταβολής τόσο των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων,

όσο και αυτών που πρόκειται να καταβληθούν στο μέλλον. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον η λήψη μέτρων αποδεικνύεται από τις ειδικές συνθήκες που διαμορφώνονται δε κάθε φορά αναποτελεσματική, καθίσταται επιτακτική η παρέμβαση της Πολιτείας, στα πλαίσια της επιτασσόμενης από το Σύνταγμα μέριμνας της για την προστασία των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Από τα συμπεράσματα των προσφάτων αναλογιστικών μελετών για το Επικουρικό Ταμείο Εργατοπαλλήλων Μετάλλου (Ε.Τ.Ε.Μ.) προκύπτει ότι ο Κλάδος σύνταξης του Ταμείου αυτού εμφανίζει μεγάλα αναλογιστικά ελλείμματα.

Προβλέπεται ότι στα άμεσως επόμενα έτη η εξέλιξη των οικονομικών του δεδομένων θα είναι δυσμενής, γεγονός το οποίο θα καταστήσει προβληματική την κάλυψη των άμεσων υποχρεώσεων του για καταβολή των συντάξεων στους συνταξιούχους.

Κατά τα τελευταία έτη, για την κάλυψη των άμεσων οικονομικών αναγκών του ανωτέρου Κλάδου του Ε.Τ.Ε.Μ. για παροχές συντάξεων, έχουν ρευστοποιηθεί όλες οι επενδύσεις του Ταμείου σε μετοχές και τίτλους Δημοσίου, καθώς και τα αποθεματικά του, ενώ για τον ίδιο λόγο έχει επιχορηγηθεί και από το Λ.Α.Φ.Κ.Α. με το συνολικό ποσό ύψους 2.330 δις δρχ.. Η οικονομική αδυναμία του Κλάδου δεν επέτρεψε επίσης την αύξηση των συντάξεων αυτού κατά την τελευταία πενταετία.

Με δεδομένη την ανωτέρω περιγραφόμενη κατάσταση του συγκεκριμένου Ταμείου και προς εξασφάλιση της απρόσκοπτης καταβολής των παροχών στο μέλλον, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται:

α) Η συγχώνευση στον Κλάδο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. του Κλάδου Σύνταξης του Ε.Τ.Ε.Μ..

β) Η διατήρηση του Κλάδου Πρόνοιας του Ε.Τ.Ε.Μ. ως Ταμείου Πρόνοιας Εργατοπαλλήλων Μετάλλου (Τ.Α.Π.Ε.Μ.).

Προτείνεται επίσης η δημιουργία τοπικού υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. στον Πειραιά με αποκλειστική αρμοδιότητα τη διεκπεραίωση των εκκρεμοτήτων του συγχωνευόμενου Κλάδου του Ε.Τ.Ε.Μ. και συγκεκριμένη χρονική διάρκεια λειτουργίας του.

Άρθρο 26

Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εκπροσώπων και Υπαλλήλων Εργατικών Επαγγελματικών Οργανώσεων που συστάθηκε με τον α.ν. 971/1937, έχει ως σκοπό τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης, αρχικώς στους προέδρους και γενικούς γραμματείς των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, στα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της Γ.Σ.Ε.Ε., καθώς και στους υπαλλήλους και υπηρέτες των οργανώσεων αυτών και μεταγενέστερα, στους δικηγόρους της Γ.Σ.Ε.Ε. και του Ταμείου, καθώς και στους υπαλλήλους του Ταμείου.

Η ασφάλιση των μεν συνδικαλιστών επέρχεται και αν ακόμη απασχολούνται στη συνήθη εργασία τους με βάση την οποία ασφαλιζονται παράλληλα σε ειδικό επικουρικό Ταμείο, των δε δικηγόρων και υπαλλήλων του Ταμείου παράλληλα προς την ασφάλισή τους στον Κλάδο επικουρικής ασφάλισης δικηγόρων (που λειτουργεί στο Ταμείο Νομικών) και το Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. αντιστοίχως.

Το Ταμείο παρέμεινε ως μοναδικός επικουρικός Φορέας ασφάλισης για τους εργαζόμενους στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και στους συνδικαλιστές εκείνους που εγκαταλείπουν τη συνήθη εργασία τους και υπηρετούν το συνδικαλιστικό κίνημα, αμειβόμενοι με πάγια αποζημίωση από τις οργανώσεις.

Το έτος 1950 στο Ταμείο συστάθηκε και Κλάδος

Πρόνοιας για τη χορήγηση εφάπαξ αποζημίωσης και άλλες μορφές κοινωνικών παροχών στους κάθε κατηγορίας ασφαλισμένους του. Δεν προβλέφθηκε πρόσθετη εισφορά ασφαλισμένου ή εργοδότη υπέρ του Κλάδου. Ο Κλάδος Πρόνοιας χρηματοδοτείται με το 1/23 των ειδικών εισφορών όπως αυτές αναφέρονται στα επόμενα.

Οι προϋποθέσεις για την απονομή της σύνταξης και κατ' επέκταση της εφάπαξ παροχής ήταν ανέκαθεν άκρως ευνοϊκές σε σύγκριση με εκείνες που ίσχυαν και ισχύουν σε άλλα Ταμεία Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών. Πέραν τούτου, χωρίς να δικαιώμα για σύνταξη θεμελιώνεται, χωρίς να συσχετίζεται με τη συνταξιοδότηση του ασφαλισμένου από Ταμείο κύριας ασφάλισης.

Αποτέλεσμα των ρυθμίσεων αυτών ήταν ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός συνταξιούχων. Σήμερα ανέρχονται σε 5.000 περίπου, από τους οποίους τα 9/10 είναι πρώην συνδικαλιστικά στελέχη. Από την άλλη πλευρά, η μη ανάπτυξη μέχρι σήμερα των υπηρεσιών του Ταμείου στα μεγάλα αστικά κέντρα, είχε ως συνέπεια την εισφοροδιαφυγή λόγω μη έγκαιρης υπαγωγής των υποκειμένων σε ασφάλιση προσώπων. Επί 4.500, καθ' ύπολογισμό, ασφαλιστέων, ασφαλιζονται μόνο 2.500 περίπου πρόσωπα.

Με τα δεδομένα αυτά η ασφαλιστική σχέση ασφαλισμένων με συνταξιούχους είναι 0,53 προς 1.

Σημειώνεται ότι μετά τη σύσταση του Ταμείου καθιερώθηκαν υπέρ αυτού ειδικές εισφορές. Αρχικώς με τον α.ν. 1114/44 επιβλήθηκε εισφορά 0,5 % στα έσοδα που εισπραττούν γενικώς οι Φορείς κοινωνικής ασφάλισης, πλην εκείνων που ασφαλιζούν πρόσωπα ασκούντα ελευθέρια επαγγέλματα. Στη συνέχεια ορίσθηκε ότι και το 10 % των εσόδων της Εργατικής Εστίας περιέρχεται στο Ταμείο αυτό (ν. 678/1977 άρθρο. 8 παρ. 1). Τα έσοδα από τις δύο αυτές πηγές καλύπτουν το 65,6 % περίπου των συνολικών εσόδων του, έναντι 1,7 % περίπου που αποδίδουν οι εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών. Το υπόλοιπο 32,7 % προέρχεται από πρόσόδους της περιουσίας.

Με τα δεδομένα αυτά οποιαδήποτε βελτίωση των αδυναμιών του Ταμείου θεωρείται καταδικαστέα σε αποτυχία.

Η μόνη λύση είναι η συγχώνευσή του στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., στο γενικό δηλαδή Φορέα επικουρικής ασφάλισης μισθωτών.

Με βάση τα παραπάνω, η συγχώνευση του Ταμείου αυτού κρίνεται ότι προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στο συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας, αφού συμβάλλει στην απαλλαγή από την κατηγορία που πλανάται σε βάρος του, δηλαδή του περιορισμού της αυτονομίας του και του εκμαυλισμού των στελεχών του.

Επιπλέον, η ανάγκη προστασίας των συνδικαλιστικών στελεχών από κάθε είδους αυθαιρεσία, βασικός σκοπός της ίδρύσεως του Ταμείου, δεν υφίσταται πλέον, λόγω των πολιτικών και κοινωνικών αλλαγών που έχουν συντελεσθεί.

Ειδικότερα, στο πρώτο μέρος του άρθρου αυτού, ορίζονται τα της συγχώνευσης του Ταμείου στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. το οποίο καθίσταται καθολικός διάδοχος αυτού σε όλα τα ενοχικά και εμπράγματα δικαιώματα και υποχρεώσεις του.

Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου μέχρι την ημερομηνία της συγχώνευσης γίνονται ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., θα θεμελιώνουν όμως συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις του Ταμείου, που θα εξακολουθούν να ισχύουν.

Στην παράγραφο 5 θεσπίζεται εξαίρεση από την ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. των προσώπων εκείνων που αποκτούν την ιδιότητα του εκπροσώπου συνδικα-

λιστικών οργανώσεων μετά τη συγχώνευση, για την οποία υπήγοντο στην ασφάλιση του καταργούμενου Ταμείου.

Για τους συνταξιούχους, η συγχώνευση είναι απολύτως προστατευτική. Όσα έχουν την ιδιότητα του συνταξιούχου κατά το χρόνο της συγχώνευσης, γίνονται συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ., το οποίο θα βαρύνεται στο εξής με την καταβολή των συντάξεών τους. Αυτές θα εξακολουθήσουν να καταβάλλονται αμετάβλητες χωρίς τους περιορισμούς του ν. 2434/1996.

Σε περίπτωση συρροής συντάξεων, μετά τη συγχώνευση, ενοποιούνται οι δύο συντάξεις σε μία και καταβάλλεται ως ποσό της ενοποιημένης σύνταξης το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων.

Οι ειδικές εισφορές που έχουν θεσπιστεί υπέρ του συγχωνευόμενου Ταμείου θα αποτελούν πλέον πόρο του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και ο λόγος της διατήρησής τους είναι η ελάφρυνση του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. από το οικονομικό βάρος που συνεπάγεται η συγχώνευση αυτή.

Τέλος, όσον αφορά στον Κλάδο Πρόνοιας, ως δικαιότερη λύση επιλέχθηκε η διανομή των αποθεματικών του στους ασφαλισμένους του, οι οποίοι κατά τη συγχώνευση θα έχουν συμπληρώσει 3 έτη πραγματικής ασφάλισης.

Η επιλογή αυτή κρίνεται αναγκαία καθόσον η διατήρησή του είναι πλέον αδύνατη υπό τις παρούσες συνθήκες, αφ' ενός λόγω της ελλειμματικότητας και αφ' ετέρου λόγω της κατάργησης από 1.2.2001 των κοινωνικών πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 2084/1992, οι οποίοι αποτελούν τη βασική πηγή χρηματοδότησης του Κλάδου.

Το ποσό που θα καταβληθεί σε κάθε ασφαλισμένο θα είναι ανάλογο του χρόνου ασφάλισής του.

Άρθρο 27

Το προσωπικό της πρώην Χωροφυλακής, καθώς και το 70% του προσλαμβανόμενου προσωπικού μετά την ενοποίηση των σωμάτων ασφαλείας (ΕΛ.ΑΣ.) υπάγονται για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος, οι μιν Αξιωματικοί στο Ταμείο Αρωγής Αξιωματικών Χωροφυλακής, (Τ.Α.Α.Χ.) οι δε Οπλίτες στο Ταμείο Αρωγής Οπλιτών Χωροφυλακής (Τ.Α.Ο.Χ.).

Το προσωπικό της πρώην Αστυνομίας Πόλεων, καθώς και το 30% του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος υπάγεται στο Επικουρικό Ταμείο Αστυνομίας Πόλεων παράλληλα και στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Λόγω της γενικότερης πολιτικής, που αποβλέπει στην ενοποίηση Ομοειδών Ασφαλιστικών Φορέων αλλά και για λόγους ενιαίας ασφαλιστικής αντιμετώπισης, κρίνεται αναγκαία η ενοποίηση των ταμείων της πρώην Χωροφυλακής.

Άρθρο 28

Το εργατικό προσωπικό του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης, ασφαλιζεται για εφάπαξ βοήθημα ανάλογα με το σωματείο στο οποίο ανήκουν είτε στο Ταμείο Πρόνοιας Εργατών Κομιστικής Υπηρεσίας Ο.Λ.Θ. (Εργάτες της Κομιστικής Υπηρεσίας Ο.Λ.Θ.) το οποίο εποπτεύεται από τη Γ.Γ.Κ.Α. είτε στο Κεφάλαιο Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών Ο.Λ.Θ. (Εργάτες Προκυμαίας Λιμένος Θεσσαλονίκης) το οποίο εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας.

Επειδή τα σωματεία των παραπάνω εργαζομένων συγχωνεύθηκαν και αποτελούν πλέον ενιαία κατηγορία εργαζομένων που εργάζεται στον ίδιο χώρο, με τον ίδιο εργοδότη και με τους ίδιους όρους κρίνεται σκόπιμη η συγχώνευση του Ταμείου Εργατών Κομιστικής Υπηρεσίας Ο.Λ.Θ. στο Κεφάλαιο Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών Ο.Λ.Θ..

στο Κεφάλαιο Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών Υπηρεσίας Ο.Λ.Θ..

Άρθρο 29

Το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Προσωπικού ΟΣΕ αντιμετωπίζει οξύτατο οικονομικό πρόβλημα με συνέπεια να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις, προς τους ασφαλισμένους του, υποχρεώσεις.

Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού και ύστερα από πρόταση του Διοικητικού του Συμβουλίου εξεδόθη Υπουργική Απόφαση με την οποία ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι του ταμείου θα καταβάλλουν έκτακτη εισφορά ύψους 3% από 1.11.1998 και για ένα οκτάμηνο προκειμένου να μπορέσει το ταμείο να αντιμετωπίσει προσωρινά τις ταμειακές του υποχρεώσεις.

Όμως παρά τη ρύθμιση αυτή δεν εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα του εν λόγω ταμείου σε μεσοχρόνια βάση σύμφωνα με πρόσφατη αναλογιστική μελέτη.

Έτσι για την οριστική αντιμετώπιση του θέματος αυτού με την υπό κρίση διάταξη προβλέπεται η συγχώνευση του ΤΑΠ-ΟΣΕ στο ΤΑΠ-ΟΤΕ στο οποίο ασφαλιζονται ήδη για κύρια σύνταξη οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ.

Άρθρο 30

Το Ταμείο Πρόνοιας Υπαλλήλων Αγροφυλακής το οποίο χορηγεί εφάπαξ βοήθημα στους ασφαλισμένους του, αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα εξαιτίας του γεγονότος ότι από το έτος 1974 και μετά δεν έχουν προσληφθεί νέοι αγροφύλακες, με αποτέλεσμα το ταμείο αυτό να μην αντλεί έσοδα από την εισοδο νέων μετόχων. Για την εξυγίανσή του το 1986 προέβη στη μείωση του παρεχόμενου εφάπαξ βοηθήματος, πλην όμως η οικονομική του κατάσταση δεν βελτιώθηκε και προκειμένου να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του έναντι των εξερχόμενων μετόχων του επιχορηγείται από το 1996 και μετά από το Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Λ.Α.Φ.Κ.Α.). Για το λόγο αυτόν και δεδομένου ότι το σώμα της Αγροφυλακής δεν στελεχώνεται με νέο προσωπικό προτείνεται η κατάργηση του ταμείου αυτού και το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας του τίθεται υπό εκκαθάριση.

Άρθρο 31

Με τον α.ν. 87/1936 παρασχέθηκε εξουσιοδότηση για τη σύσταση Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων σε κάθε Δικηγορικό Σύλλογο της Χώρας, τα οποία λειτουργούν με μορφή Ν.Π.Δ.Δ..

Με βάση την παραπάνω διάταξη, ιδρύθηκαν και λειτουργούν σήμερα 47 Ταμεία Δικηγόρων Επαρχιών, εκτός των Ταμείων Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς, τα οποία έχουν και Κλάδο Υγείας.

Ο μεγάλος αριθμός των νομικών προσώπων, με μικρό κατά κανόνα αριθμό ασφαλισμένων, η διαφοροποίηση στη χρηματοδότηση, στο ύψος και το είδος των παρεχόμενων υπηρεσιών και η υφιστάμενη πολυνομία παρεμποδίζουν την εφαρμογή ενιαίων ασφαλιστικών αρχών και για τους λόγους αυτούς προτείνεται η κατάργησή τους και η διανομή της περιουσίας στους μετόχους τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ - ΠΑΡΟΧΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Άρθρο 32

Με το άρθρο αυτό συνιστάται στη Γ.Γ.Κ.Α. Ειδική

Υπηρεσία με την ονομασία 'Υπηρεσία Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης' (ΥΠ.Ε.Δ.Υ.Φ.Κ.Α.).

Οι 37 ασφαλιστικοί φορείς και κλάδοι ασθένειας που λειτουργούν σήμερα στη χώρα μας και το Δημόσιο θα δαπανήσουν για παροχές υγείας το 1998 1,15 τρισ.. Έχει αποδειχθεί ότι αδυνατούν να ελεγχουν συστηματικά τις παροχές περιθαλψής τις οποίες καλούνται να χρηματοδοτήσουν. Οι σποραδικοί και δειγματολογικοί ελεγχχοι που κανουν δεν επαρκουν, ενώ οι περισσότεροι δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν ούτε καν αυτούς.

Οι ασφαλιστικοί φορείς υποχρεώνονται να καταβάλουν δαπάνες για παροχές που δεν ελεγχουν, με άλλα λόγια σε πολλές περιπτώσεις εκδίδουν 'λευκές επιταγές'.

Η αδυναμία ελέγχου κοστίζει εκατοντάδες δισεκατομμύρια που σπαταλώνται άνευ λόγου και που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της περιθαλψής των ασθενών ασφαλισμένων τους.

Η πλειοψηφία των ασφαλιστικών φορέων και το Δημόσιο αδυνατεί επίσης να παρακολουθήσει λογιστικά τις δαπάνες, ενώ η έλλειψη μηχανογράφησης συντελεί στο να μην γίνεται αποτελεσματική παρακολούθηση της κατανάλωσης των υπηρεσιών υγείας.

Στις ανωτέρω συνθήκες οι ασφαλισμένοι καθίστανται κακοί καταναλωτές και εγκλωβίζονται σε μια ανεξέλεγκτη και σπάταλη αγορά υπηρεσιών υγείας που έχει ως αποτέλεσμα την υπέρμετρη αύξηση των δαπανών περιθαλψής και την ανισότητα των ασφαλισμένων στις παροχές υγείας.

Η πολυδιάσπαση του συστήματος, ο μεγάλος αριθμός φορέων, η ποικιλία των παροχών και των τρόπων εξασφάλισης αυτών καθιστούν δύσκολη κάθε προσπάθεια της εποπτευουσας αρχής να επιβάλλει ορθολογική διαχείριση και να ασκήσει αποτελεσματικό έλεγχο.

Συνεπώς προβάλλει επιτακτική ανάγκη για παρεμβάσεις που θα βελτιώσουν την ποιότητα της διοικητικής και οικονομικής διαχείρισης των Φορέων και κλάδων ασφάλισης ασθένειας.

Σημείο-κλειδί για τη ρύθμιση του τομέα της ασφάλισης ασθένειας αποτελεί και η συγκέντρωση των δεδομένων σχετικό με τις συναλλαγές των ασφαλισμένων με όσους παρέχουν υπηρεσίες (ιατρούς, φαρμακοποιούς, νοσοκομεία) και των τελευταίων με τους ασφαλιστικούς φορείς.

Η μηχανογράφηση και διασύνδεση των σημείων παροχής υπηρεσιών με τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς είναι έργο που απαιτεί χρόνο και χρήμα. Ωστόσο αποτελεί προϋπόθεση για την εξυγίανση του τομέα της ασφάλισης ασθένειας στη χώρα μας και για την άσκηση δημόσιας πολιτικής στον τομέα αυτόν.

Συνεπώς πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για λήψη συντονισμένων μέτρων στην κατεύθυνση αυτή.

Τέλος η ενιαιοποίηση των μηχανισμών και των διαδικασιών ελέγχων (προληπτικών και κατασταλτικών) για όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και το Δημόσιο μπορεί να περιορίσει σημαντικά το μέγεθος της κατασπατάλησης των πόρων, ιδίως εάν συνοδεύεται από την αξιοποίηση λεπτομερών στοιχείων που θα παρέχει η οικοδόμηση ενιαίου συστήματος πληροφόρησης.

Για όλους τους παραπάνω λόγους προτείνεται η σύσταση στη Γ.Γ.Κ.Α. υπηρεσίας με την ονομασία 'Υπηρεσία Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης' (ΥΠ.Ε.Δ.Υ.Φ.Κ.Α.) της οποίας έργο θα είναι:

- Η εποπτεία και ο συντονισμός των ενεργειών για τον έλεγχο των δαπανών του συστήματος υγειονομικής περιθαλψής όλων των ασφαλιστικών Φορέων και κλάδων ασθένειας.

- Ο έλεγχος για όλες τις υπηρεσίες υγείας που

παρέχονται προς τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

- Ο συντονισμός των ελέγχων για τις παροχές περιθαλψής που απαιτείται έγκριση του ελεγκτή γιατρού.

- Ο σχεδιασμός και η ανάθεση μηχανογραφικών εφαρμογών σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο που σκοπό έχουν την παρακολούθηση της κατανάλωσης των υπηρεσιών και των παροχών υγείας.

- Η συγκέντρωση και η στατιστική αξιολόγηση στοιχείων που έχουν σχέση με παροχές υγείας.

- Παρέχεται η δυνατότητα με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας και Εμπορικής Ναυτιλίας να υπάγεται στον έλεγχο της ανωτέρω υπηρεσίας και η περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων και των ασφαλισμένων του Οίκου Ναύτη.

Η ΥΠ.Ε.Δ.Υ.Φ.Κ.Α. αναπτύσσεται, κεντρικά στη Γ.Γ.Κ.Α. και περιφερειακά στις έδρες των 13 περιφερειών ολοκληρωσης της χώρας.

Υπηρετεί σε αυτή διοικητικό προσωπικό, ιατροί ειδικοτήτων και φαρμακοποιοί.

Στελεχώνεται με υπαλλήλους της Γ.Γ.Κ.Α. από τους ήδη υπηρετούντες ή νεοπροσλαμβανόμενους, καθώς και μετατάξεις και αποσπάσεις, χωρίς χρονικό περιορισμό υπαλλήλων κάθε κατηγορίας από Ασφαλιστικούς Οργανισμούς ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες και Ν.Π.Δ.Δ.

Άρθρο 33

1. Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 καθιερώνεται η υποχρεωτική προληπτική ιατρική σε όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και ορίζεται ότι οι δαπάνες βαρύνουν τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Η χρησιμοτητα της προληπτικής ιατρικής σε σχέση με τη θεραπευτική ιατρική θεωρείται δεδομένη.

Η προληπτική ιατρική επηρεάζει περισσότερο τους δείκτες θνησιμότητας από ό,τι η θεραπευτική ιατρική και είναι η μόνη που μπορεί να επηρεάσει τους δείκτες νοσηρότητας.

Επιπλέον τα μέτρα προληπτικής ιατρικής θεωρούνται αποδοτικότερα από οικονομική άποψη και περισσότερο συμβατά με την περιφρούρηση της ποιότητας ζωής.

Η προληψη διακρίνεται συνήθως σε πρωτογενή και δευτερογενή.

Στην πρωτογενή γίνεται προσπάθεια εξουδετέρωσης, αποφυγής ή αποκρούσεως του αιτιολογικού παράγοντα (εμβολιασμοί, προγεννητικός έλεγχος, κ.λπ.).

Στη δευτερογενή γίνεται προσπάθεια διάγνωσης και αντιμετώπισης μιας νόσου πριν εμφανιστούν τα αντίστοιχα συμπτώματα και εξελιχθεί η νόσος (test Παπανικολάου, PSA, μαστογραφία, προληπτική οδοντιατρική κ.α.).

Όλες οι προηγμένες υγειονομικά χώρες του κόσμου έχουν δώσει μεγάλη σημασία στον παράγοντα 'πρόληψη' και έχουν αναπτύξει υπηρεσίες προληπτικής ιατρικής.

Στην Ελλάδα μέχρι σήμερα έχουν περιληφθεί αποσπασματικά διατάξεις στους Κανονισμούς ορισμένων Ασφαλιστικών Οργανισμών για κάλυψη δαπανών προληπτικής ιατρικής, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες και δεν ισχύουν για όλους τους ασφαλισμένους των Φορέων και κλάδων ασθένειας της Γ.Γ.Κ.Α.

Με την υπό κρίση διάταξη καθιερώνεται βασικό πακέτο παροχών προληπτικής ιατρικής για τους ασφαλισμένους και τα μέλη της οικογενείας τους και ορίζεται ότι οι δαπάνες της προληπτικής ιατρικής βαρύνουν αποκλειστικά τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Επίσης προβλέπεται ότι με Υπουργική απόφαση θα

καθοριστεί η έκταση και η περιοδικότητα της κάθε παροχής, η διαδικασία ενημέρωσης των ασφαλισμένων και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίησή της.

2. Με την παράγραφο 4 προβλέπεται η καθιέρωση ενιαίου κανονισμού οδοντιατρικής περιθαλψής για όλους τους Φορείς και κλάδους ασθένειας.

Όλοι οι Φορείς ασφάλισης ασθένειας παρέχουν κάποιας μορφής οδοντιατρική περιθαλψη στους άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένους τους. Ο τρόπος χορήγησης των οδοντιατρικών παροχών, το είδος και η έκταση διαφοροποιείται ανά Φορέα, ανάλογα με τα προβλεπόμενα από τους κανονισμούς ασθένειας.

Αποτέλεσμα αυτής της πρακτικής είναι η οδοντιατρική περιθαλψη, όπως ουσιαστικά παρέχεται σήμερα να είναι πολυδάπανη και άναρχη και στο 75% οι ασφαλισμένοι δεν έχουν ικανοποιητική περιθαλψη.

Έτσι, ορισμένοι ασφαλιστικοί οργανισμοί όπως τα Ταμεία Τραπεζών, ΕΔΟΕΑΠ κ.λπ., καλύπτουν δαπάνες πέραν του κρατικού προλογίου ενώ άλλοι όπως ο Ο.Γ.Α., Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. να μην παρέχουν στους ασφαλισμένους οδοντιατρική περιθαλψη.

Το σύστημα κατευθύνεται από τη ζήτηση όπως διαμορφώνεται στην ελεύθερη αγορά και όχι από τις ανάγκες που πρέπει να αντιμετωπιστούν και να χρηματοδοτηθούν από την κοινωνική ασφάλιση.

Για τους παραπάνω λόγους με την υπό κρίση διάταξη προβλέπεται η έκδοση ενιαίου κανονισμού οδοντιατρικής περιθαλψής για όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

3. Με την παράγραφο 5 καθιερώνεται ενιαίο βιβλιário υγείας και έντυπο εντολών ιατρικής περιθαλψής για το Δημόσιο και τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Στα πλαίσια δημιουργίας μηχανισμών ελέγχου της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 8 του άρθρου 20 του ν. 2458/1997 εκδόθηκε το π.δ. 88/1998 με το οποίο καθιερώθηκε ενιαίο έντυπο συνταγής χορήγησης φαρμάκων για το Δημόσιο και τους Α.Ο., με στόχο τον έλεγχο της φαρμακευτικής δαπάνης, της συνταγογράφησης των ιατρών, καθώς και τον έλεγχο των φαρμακοποιών αλλά και των ασφαλισμένων.

Για την ολοκλήρωση της διαδικασίας ελέγχου της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής με την υπό κρίση διάταξη προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης με την οποία καθιερώνεται ενιαίο βιβλιário υγείας και έντυπο εντολών της ιατρικής περιθαλψής για το Δημόσιο και τους Α.Ο., ενιαίος τρόπος παροχής ιατρικής περιθαλψής και καθορίζονται οι υποχρεώσεις ασφαλισμένων, θεραπόντων ιατρών, εργασθηρίων και ασφαλιστικών Φορέων.

Στόχος της ρύθμισης είναι ο περιορισμός της σπατάλης των πόρων των Φορέων και κλάδων υγείας, η μείωση της προκλητής ζήτησης των ιατρικών υπηρεσιών και η προφύλαξη της υγείας των ασφαλισμένων.

Άρθρο 34

1. Με την παρ. 1 προβλέπεται η μείωση της συμμετοχής των χαμηλοσυνταξιούχων Α.Ο. και του Δημοσίου στις δαπάνες της εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περιθαλψής από 25% σε 10%.

Με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2434/1996, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, καθιερώθηκε η χορήγηση στους χαμηλοσυνταξιούχους με τις μεγαλύτερες ανάγκες, μηνιαίου επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) από τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του Δημοσίου και του ΝΑΤ.

Επιπλέον με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 1902/1990 όλοι οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι

του Δημοσίου και των ασφαλιστικών οργανισμών, συμμετέχουν στην εξωνοσοκομειακή φαρμακευτική περιθαλψη με ποσοστό 25%.

Προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά και να προστατευτεί η αγοραστική δύναμη των χαμηλοσυνταξιούχων στους οποίους καταβάλλεται το παραπάνω επίδομα, προτείνεται η υπό κρίση διάταξη, σύμφωνα με την οποία οι χαμηλοσυνταξιούχοι του Δημοσίου και όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών (πλην του ΝΑΤ), καθώς και τα μέλη οικογενείας τους να συμμετέχουν στις δαπάνες της εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περιθαλψής με ποσοστό 10% αντί του 25% που ίσχυε μέχρι σήμερα.

2. Με την παρ. 2 περ. α' προβλέπεται η δωρεάν χορήγηση των αντιρετροϊκών φαρμάκων στους HIV θετικούς ασθενείς ασφαλισμένους Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α. και του Δημοσίου.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1902/1990 σε όλους τους ασφαλισμένους των Ασφαλιστικών Οργανισμών χορηγούνται δωρεάν τα φάρμακα για τη μητρότητα, το εργατικό ατύχημα, για τις επιπλοκές μεσογειακής αναμίας και για τις χρόνιες παθήσεις. Οι χρόνιες παθήσεις καθορίζονται με Υπουργικές Αποφάσεις.

Με τη Φ7/οικ.319/1.4.1992 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων οι δικαιούχοι φαρμακευτικής περιθαλψής του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών συμμετέχουν με ποσοστό 10% στη δαπάνη αγοράς των φαρμάκων που χορηγούνται για τη χρόνια κι επίκτητη ανοσολογική ανεπάρκεια (AIDS).

Επειδή είναι γνωστή η δυσχερής θέση των ανθρώπων που έτυχε να μολυνθούν από τον ιό του AIDS και επειδή το κόστος των αντιρετροϊκών φαρμάκων είναι πάρα πολύ υψηλό με την υπό κρίση διάταξη προβλέπεται οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α. και το Δημόσιο να καλύπτουν δωρεάν τη δαπάνη των αντιρετροϊκών φαρμάκων για τους HIV θετικούς ασθενείς ασφαλισμένους τους.

3. Με την περ. β' της παρ. 2 προβλέπεται η δωρεάν χορήγηση από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και το Δημόσιο των απαραίτητων φαρμάκων στους ασθενείς ασφαλισμένους τους που υποβάλλονται σε μεταμόσχευση συμπαγών ή ρευστών οργάνων.

Με την παρ. 23β του άρθρου 26 του ν. 1976/1991 χορηγούνται δωρεάν τα φάρμακα σε εξωτερικούς ασθενείς που πάσχουν από νεφρική ανεπάρκεια. υποβάλλονται σε συνεχή θεραπεία αποκατάστασης και έχουν υποβληθεί σε μεταμόσχευση νεφρών. Οι λοιποί μεταμοσχευθέντες καταβάλλουν συμμετοχή 25% στην αγορά φαρμάκων.

Επειδή η ιατρική επιστήμη έχει σημειώσει μεγάλη πρόοδο στον τομέα των μεταμοσχεύσεων ιστών και οργάνων και ο αριθμός των μεταμοσχευθέντων συνεχώς αυξάνεται, κρίνεται σκόπιμο για λόγους ίσης μεταχείρισης να επεκταθεί η δωρεάν χορήγηση από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς των απαραίτητων φαρμάκων σε όλους τους ασθενείς ασφαλισμένους τους που υποβάλλονται σε μεταμόσχευση συμπαγών ή ρευστών οργάνων.

4. Με την παράγραφο 3 αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2072/1992 (ΦΕΚ 125 Α').

Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών που έχουν νοσηλευθεί με ειδικές παθήσεις και έχουν ανάγκη τακτικής παρακολούθησης λόγω των ειδικών αυτών παθήσεων μπορούν να προμηθεύονται δωρεάν και από τα φαρμακεία των κρατικών νοσοκομείων τα φάρμακα που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και

Πρόνοιας, ύστερα από γνώμη του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου.

Οι λόγοι που επέβαλαν τη θέσπιση της διάταξης αυτής είναι το γεγονός ότι η φύση ορισμένων σοβαρών χρόνιων παθήσεων απαιτεί συνεχή και συστηματική παρακολούθηση του ασθενούς ώστε να υπάρχει ασφαλέστερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των παθήσεων αυτών.

Εξάλλου η αξία των φαρμάκων αυτών είναι πολύ μεγάλη και η χορήγησή τους μέσω των κρατικών νοσοκομείων, βάσει της νοσοκομειακής τους τιμής, μειώνει το κόστος προμήθειας των φαρμάκων αυτών για τους ασφαλιστικούς φορείς.

Κατ' εξουσιοδότηση του παραπάνω νόμου εκδόθηκε η αρ. 7/1536/93 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων 'χορήγηση φαρμάκων από τα φαρμακεία των κρατικών νοσοκομείων', με την οποία καθορίστηκαν ακριβώς τα ιδιοσκευάσματα που χορηγούνται πλέον δωρεάν μόνο από τα φαρμακεία των κρατικών νοσοκομείων.

Κατά της ανωτέρω υπουργικής απόφασης ασκήθηκε αίτηση κύρωσης από το Φαρμακευτικό Σύλλογο Αττικής, επί της οποίας εκδόθηκε η αρ. 2429/1998 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η εν λόγω απόφαση ακυρώνει την παρ. 2 της υπουργικής απόφασης διότι, σύμφωνα με το σκεπτικό της, η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 26 του ν. 2072/1992 δεν αποκλείει τη δυνατότητα διάθεσης των φαρμάκων αυτών και από τα ιδιωτικά φαρμακεία.

Επειδή ορισμένα φάρμακα υψηλού κόστους και για ορισμένες σοβαρές παθήσεις πρέπει να χορηγούνται δωρεάν μόνο από τα φαρμακεία των κρατικών νοσοκομείων προτείνεται η υπό κρίση διάταξη.

Άρθρο 35

1. Με την παράγραφο 1 προβλέπεται ο συνυπολογισμός του διαδοχικού χρόνου ασφάλισης για την καταβολή του επιδόματος μητρότητας.

Οι διατάξεις περί συνυπολογισμού χρόνου ασφάλισης (διαδοχική ασφάλιση) ισχύουν μόνο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης. Δεν ισχύουν για τις παροχές ασθένειας.

Το πρόβλημα παρατηρείται κυρίως στα επιδόματα μητρότητας για τη χορήγηση των οποίων απαιτούνται αυξημένες χρονικές προϋποθέσεις.

Για το Ι.Κ.Α., ΤΑΞΥ κ.λπ. απαιτούνται 200 ημέρες ασφάλισης την τελευταία διετία πριν από την πιθανή ημέρα τοκετού.

Με την εν λόγω διάταξη επιδιώκεται τα πρόσωπα που ασφαλιζονται διαδοχικά σε περισσότερους από έναν φορείς ή Κλάδους Ασθένειας που χορηγούν επίδομα μητρότητας αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α. να συνυπολογίζουν το διαδοχικό χρόνο ασφάλισης και να δικαιούνται τις παροχές αυτές από τον τελευταίο φορέα, σύμφωνα με τη νομοθεσία του και χωρίς τη συμμετοχή των άλλων Φορέων.

2. Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η συνέχιση της ασφάλισης για παροχές ασθένειας από τον τελευταίο φορέα του ασφαλισμένου στις περιπτώσεις που εκκρεμεί η συνταξιοδοτική απόφαση λόγω συνυπολογισμού διαδοχικού χρόνου ασφάλισης.

Για τη συνταξιοδότηση ασφαλισμένου που έχει υπαχθεί διαδοχικά σε περισσότερους του ενός Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης.

Για το συνυπολογισμό του χρόνου που διανύθηκε σε περισσότερους από έναν Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και μέχρι να καθορισθεί ο αρμόδιος συνταξιοδοτικός

φορέας που θα απονέμει τη σύνταξη παρέχεται αρκετός χρόνος, με αποτέλεσμα ο ασφαλισμένος να παραμένει ακάλυπτος για παροχές ασθένειας, παρότι παρακρατούνται από τη σύνταξη του αναδρομικά οι ασφαλιστικές εισφορές για περιθαλψη.

Για το λόγο αυτό με την υπό κρίση διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον ασφαλισμένο να συνεχίσει την ασφάλισή του για παροχές ασθένειας στον τελευταίο φορέα που ήταν ασφαλισμένος πριν τη σύνταξη.

3. Με την παρ. 3 παρέχεται η δυνατότητα στο Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. να εγκρίνει τη σύναψη σύμβασης κατά πράξη και περίπτωση με ορισμένο αριθμό φυσικοθεραπευτών.

Το Ι.Κ.Α. για την αντιμετώπιση των αναγκών των ασφαλισμένων του που έχουν ανάγκη φυσικοθεραπείας, συνάπτει από το έτος 1983 συμβάσεις μίσθωσης έργου με φυσικοθεραπευτές που διατηρούν ιδιωτικά εργαστήρια, τόσο στην Αττική όσο και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Οι συμβάσεις αυτές ανέρχονται σε 500 περίπου για όλη την Ελλάδα.

Οι σύλλογοι των φυσικοθεραπευτών έχουν καταγγείλει τις συμβάσεις μίσθωσης έργου, γιατί θεωρούν πολύ χαμηλή την αμοιβή τους.

Η Διοίκηση του Ιδρύματος προς εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων τους έδωσε τη δυνατότητα να προσφεύγουν στα ιδιωτικά εργαστήρια των φυσικοθεραπευτών και στη συνέχεια να τους αποδίδεται η δαπάνη σύμφωνα με την κρατική διατίμηση. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα αφ' ενός να επιβαρύνονται οι ασφαλισμένοι, λόγω του ότι κατέβαλαν αμοιβές στους ιδιώτες φυσικοθεραπευτές υψηλότερες από την κρατική διατίμηση και αφ' ετέρου να δημιουργούνται σοβαρά λειτουργικά προβλήματα στις υπηρεσίες παροχών του Ι.Κ.Α..

Για να αρθούν τα προβλήματα αυτά με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στη Διοίκηση του Ι.Κ.Α. να συνάπτει συμβάσεις με φυσικοθεραπευτές κατά πράξη και περίπτωση, ενώ παράλληλα τίθενται περιορισμοί στον αριθμό των συνεδριών κατά πάθηση.

4. Με την παρ. 4 παρέχεται η δυνατότητα στο Τ.Ε.Β.Ε. να καλύπτει δαπάνες οδοντιατρικής περιθαλψης στους ασφαλισμένους του.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία το Τ.Ε.Β.Ε. δεν χορηγεί δαπάνες για οδοντιατρική περιθαλψη.

Οι περισσότεροι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί αποδίδουν στους ασφαλισμένους τους τις δαπάνες οδοντιατρικής περιθαλψης.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των ασφαλισμένων της χώρας και εφόσον η οικονομική δυνατότητα του Ταμείου το επιτρέπει, παρέχεται η δυνατότητα επέκτασης της υγειονομικής περιθαλψης καλύπτοντας και δαπάνες οδοντιατρικής.

Ο τρόπος, το είδος, η έκταση κ.λπ. των παροχών θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργού.

5. Με την παρ. 5 ρυθμίζονται θέματα πόρων του Κλάδου Υγείας Τεχνικών.

Με τη διάταξη του εδαφίου α' του άρθρου 4 του ν. 4292/1963 (ΦΕΚ 57 Α') προβλέπεται ετήσια εισφορά υπέρ του Κλάδου Υγείας Τεχνικών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. από τον Κλάδο Σύνταξης του Ταμείου και από τον Κλάδο Πρόνοιας του Ταμείου Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ίση προς το 50% των περισσευμάτων της προηγούμενης ετήσιας οικονομικής τους χρήσης μετά την αφαίρεση των ποσών που διατίθενται για την αύξηση του ασφαλιστικού αποθέματος καθώς και κάθε άλλης δαπάνης για τη λειτουργία και εκπλήρωση του σκοπού των πιο πάνω Ταμείων.

Επαδή ο Κλάδος Υγείας Τεχνικών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. έχει ως κύρια έσοδα τις εισφορές των μηχανικών οι οποίες είναι αρκετά υψηλές, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μεγάλο πλεόνασμα στον Κλάδο Υγείας,

προτείνεται η κατάργηση της παραπάνω διάταξης. Σε περίπτωση όμως υπάρξεως ελλείμματος στο Κλάδο Υγείας Τεχνικών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. προτείνεται να καλύφθει το έλλειμμα από τα πλεονάσματα του Κλάδου Σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και του Κλάδου Πρόνοιας με μεταφορά ποσών.

6. Με την παρ. 6 παρέχεται δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης στον Κλάδο Υγείας του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του α.ν. 2326/1940 (ΦΕΚ 145 Α'), όπως ισχύει σήμερα, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στο Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων τα εγγεγραμμένα μέλη στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος.

Εξάλλου σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 1 του ν.δ. 1259/1972 (ΦΕΚ 194 Α') ασφαλιζονται υποχρεωτικά στον Κλάδο Υγείας Τεχνικών από την ίδια ημερομηνία που υπήχθησαν στον Κλάδο Σύνταξης οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., οι συνταξιούχοι αυτού, καθώς και τα μέλη της οικογενείας αυτών.

Πολλοί ασφαλισμένοι του Κλάδου Σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους από το Ταμείο, δεν έχουν όμως το όριο ηλικίας που απαιτείται για να συνταξιοδοτηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 και 48 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α').

Επειδή για το χρονικό διάστημα αυτό έχουν διαγραφεί από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος και από την ασφάλιση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., δεν έχουν το δικαίωμα να ασφαλιστούν στον Κλάδο Υγείας Τεχνικών με αποτέλεσμα να είναι ανασφάλιστοι για παροχές ασθένειας.

Προτείνεται τα άτομα αυτά, εφόσον το επιθυμούν, να ασφαλιστούν μόνο για παροχές ασθένειας.

7. Με αποφάσεις που έχουν βεβαιωθεί από το ΑΤαμείο Εισπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. Αθηνών καταλογίστηκαν σε βάρος του ασφαλισμένου του Ι.Κ.Α. Μ. Αρβανίτη οφειλές από νοσήλια εξωτερικού της κόρης του Θεοδώρας, ύψους 3.532.779 δρχ. (κύρια οφειλή και πρόσθετα τέλη).

Επειδή ο ανωτέρω βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση και για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας, με την υπό κρίση διάταξη προτείνεται η διαγραφή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

Άρθρο 36

Ο εκσυγχρονισμός που επιβάλλεται στο σημερινό ασφαλιστικό μας σύστημα πρέπει να δρομολογηθεί μέσα από οργανωμένες διαδικασίες χάραξης πολιτικής και στρατηγικής, αλλά και διασφάλισης προϋποθέσεων υλοποίησής της, ώστε επιχειρησιακά σχέδια να μετατρέπονται σε βελτιωμένες παροχές και υπηρεσίες, με εργαλείο την ανάπτυξη σύγχρονων συστημάτων πληροφορικής.

Με βάση τη δεδομένη κατάσταση της έλλειψης συντονισμού, της υστέρησης ανάπτυξης πληροφοριακών συστημάτων στο χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης και της απουσίας ορθολογικής οργάνωσης, η οποία εν πολλοίς συνδυάζεται και με την έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού τόσο στη Γ.Γ.Κ.Α. όσο και περισσότερο στους εποπτευόμενους φορείς, εκτιμάται ότι η προσπάθεια υποστήριξης του οργανωτικού και λειτουργικού εκσυγχρονισμού θα πρέπει να γίνει συντεταγμένα σε τρία επίπεδα:

- Σε επίπεδο χάραξης επιχειρησιακής πολιτικής και στρατηγικής.

- Σε επίπεδο σχεδιασμού για την υλοποίηση της επιχειρησιακής πολιτικής και στρατηγικής.

- Σε επίπεδο εκτέλεσης μελετών και επιχειρησιακών σχεδίων.

Η οργανωτική διαχείριση των τριών επιπέδων και η ανάθεση των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων σε διακριτά όργανα εξασφαλίζουν αποτελεσματικούς μεταξύ τους τρόπους επικοινωνίας.

Έτσι προτείνεται:

- Η σύσταση Υπηρεσίας Επιχειρησιακού Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Πληροφορικής, υπαγόμενη απευθείας στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία λειτουργεί κατά το διοικητικό πρότυπο της Υπηρεσίας Ανάπτυξης Πληροφορικής του ΥΠΕΣΔΔΑ, ως όργανο υλοποίησης, σε επίπεδο σχεδιασμού, της πολιτικής και στρατηγικής που αφορά στον επιχειρησιακό σχεδιασμό και την ανάπτυξη της Πληροφορικής στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης. Η πρότασή μας αυτή αποτελεί τομή σε επίπεδο υποδομής με στόχο μια αναβαθμισμένη επιχειρησιακή οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών κοινωνικής ασφάλισης. Η 'Υπηρεσία' θα στελεχωθεί με ειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό που θα αναλαμβάνει το έργο του σχεδιασμού και της υλοποίησης των αποφάσεων της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, θα εγγυηθεί την μετατροπή 'σχεδίων' σε συγκεκριμένες διοικητικές δράσεις και θα μετουσιώνει προγραμματικά σχέδια σε βελτιωμένες παροχές και υπηρεσίες στους πολίτες.

Άρθρο 37

1. Επειδή σε πολλά Διοικητικά Συμβούλια ασφαλιστικών Οργανισμών παρουσιάζεται δυσλειτουργία, λόγω του μεγάλου αριθμού των μελών τους, κρίνεται αναγκαίος ο ανακαθορισμός της σύνθεσής τους, ούτως ώστε κανένας Ασφαλιστικός Οργανισμός, εκτός Ι.Κ.Α., Ο.Γ.Α. και του συνιστώμενου με τον παρόντα νόμο Ο.Α.Ε.Ε. να μην υπερβαίνει τα 9 μέλη.

2. Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του α.ν. 1778/1951 (ΦΕΚ 118 Α') καθιερώθηκε ο θεσμός του Κυβερνητικού Επιτρόπου στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς που υπήγοντο στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας.

Επειδή όμως, μετά την ισχύ του παραπάνω νόμου αρκετοί Ασφαλιστικοί Οργανισμοί υπήχθησαν στην εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων θεωρούμε επιβεβλημένη την επέκταση του θεσμού του Κυβερνητικού Επιτρόπου σε όλα τα Δ.Σ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών για τον έλεγχο της νομιμότητάς.

Οι Διοικητές και οι Υποδιοικητές του Ι.Κ.Α. και του Ο.Γ.Α. διορίζονται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, δια προεδρικού διατάγματος με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, οι Διοικητές και με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι Υποδιοικητές.

Επίσης ο Πρόεδρος του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η θητεία των ως άνω Διοικητών και Υποδιοικητών είναι διαφορετική δεδομένου ότι από τις οικείες διατάξεις για το Διοικητή του Ο.Γ.Α. η θητεία ορίζεται ενιαύσια και για τον Υποδιοικητή τριετής, ενώ για τον Διοικητή του Ι.Κ.Α. δεν ορίζεται διάρκεια θητείας όπως και για τον Α' Υποδιοικητή, για δε το Β' Υποδιοικητή η θητεία ορίζεται τριετής.

Εξ άλλου για τον Πρόεδρο του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας η θητεία ορίζεται σε διετή.

Για λόγους λειτουργικούς καθώς και εναρμόνισης, το θέμα της θητείας των ως άνω Διοικητών και Υποδιοικητών, είναι αναγκαίο να αντιμετωπισθεί ενιαία.

Για το σκοπό αυτό προτείνεται η θητεία των ως άνω Διοικητών και Υποδιοικητών να είναι τριετής.

Άρθρο 38

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης δαπανών, οι οποίες θα προκύψουν στο άμεσο μέλλον από την επιτακτική ανάγκη χρησιμοποίησης φυσικών ή νομικών προσώπων για την παροχή άκρωρ εξειδικευμένων γνώσεων ή εργασιών με σκοπό την αναβάθμιση τόσο των λειτουργικών και οργανωτικών σχεδιασμών και προγραμμάτων των Ασφαλιστικών Οργανισμών όσο και των παρεχόμενων από αυτούς υπηρεσιών.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις βρίσκονται μέσα στα πλαίσια του σκοπού ίδρυσης του Λογαριασμού Βελτίωσης Κοινωνικής Ασφάλισης, που είναι η βελτίωση του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ειδικότερα, οι καλυπτόμενες από το Λογαριασμό δαπάνες σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη αναφέρονται σε εργασίες:

- αναλογιστικών μελετών για την οικονομική κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος σε μακροχρόνια βάση,

- μελετών και επιχειρησιακών προγραμμάτων για το λειτουργικό και οργανωτικό ανασχεδιασμό της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των Ασφαλιστικών Οργανισμών,

- καταγραφής προβλημάτων, σχεδιασμού διαδικασιών και παρακολούθηση υλοποίησης δράσεων για την απογραφή των ασφαλισμένων, συνταξιούχων και εργοδοτών της χώρας,

- εμπειρογνομίων αναγνωρισμένου κύρους, για την αντιμετώπιση εξειδικευμένων θεμάτων της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και των Ασφαλιστικών Οργανισμών,

- δημοσιοποίησης και προβολής του έργου κατάρτισης του Εθνικού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και χορήγησης της Κάρτας Κοινωνικής Ασφάλισης,

- έκδοση των εργασιών Επιτροπών και Οργανισμών που αναφέρονται σε θέματα Κοινωνικής Ασφάλισης,

- σχεδιασμού και ανάπτυξης έργων πληροφορικής από το Κ.Η.Υ.Κ.Υ.,

- προώθησης έργων του προγράμματος 'ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ' από Επιτροπές ή Ομάδες.

Σημειώνεται ότι η αποζημίωση των εν λόγω Επιτροπών ή Ομάδων προβλέπεται από τις διατάξεις του ν.2470/1997 άρθρο 19 και του ν.2503/1997 άρθρο 8.

Άρθρο 39

Με στόχο τη βελτίωση της κατάστασης στο χώρο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων και την αρτιότερη οργάνωση αυτού, αποφασίσθηκε η δημιουργία του Εθνικού Μητρώου Ασφαλισμένων, Εργοδοτών και Συνταξιούχων (ΕΜΑΕΣ) έργο το οποίο θεσμοθετήθηκε με το άρθρο 64 του ν. 2084/1992 και αποτελεί βασικό έργο υποδομής για την Κοινωνική Ασφάλιση της χώρας.

Την ευθύνη τήρησης του Εθνικού Μητρώου έχει η Γ.Γ.Κ.Α., οι δε Ασφαλιστικοί Φορείς έχουν την υποχρέωση να τροφοδοτούν αυτό με τα απαραίτητα στοιχεία. Έτσι οι υπηρεσίες των Ασφαλιστικών Φορέων ζητούν από τους υπαγόμενους σ' αυτούς ασφαλισμένους και συνταξιούχους, να υπαβάλουν, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, διάφορα ατομικά τους στοιχεία, που κρίνονται απαραίτητα.

Επειδή, από τη μέχρι σήμερα τακτική, έχει προκύψει το φαινόμενο πολλοί να μην ανταποκρίνονται ή άλλοι να απαντούν αργοπορημένα υποβάλλοντας ελλιπή στοιχεία, με αποτέλεσμα ο οικείος Ασφαλιστικός Φορέας να βρίσκεται σε αδυναμία να κάνει τους απαραίτητους ελέγχους, καθώς και να προχωρήσει στις ενέργειες για τη δημιουργία του Γενικού Μητρώου Ασφαλισμένων,

Συνταξιούχων και Εργοδοτών. Για τούτο θεσπίζεται η διάταξη του άρθρου 38 του νομοσχεδίου, σύμφωνα με την οποία καθιερώνεται πλέον η υποχρέωση των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης να υποβάλουν προς αυτούς εντός τακτής προθεσμίας κάθε στοιχείο απαραίτητο τόσο για τον έλεγχο της ασφαλιστικής τους κατάστασης όσο και για τη δημιουργία Γενικού Μητρώου Ασφαλισμένων Συνταξιούχων και Εργοδοτών. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει ανταπόκριση, είναι δυνατή η αναστολή καταβολής της σύνταξής τους, η οποία επαναχορηγείται εφόσον υποβληθούν τα σχετικά στοιχεία.

Το δικαίωμα για συλλογή στοιχείων έχουν οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί, καθώς και οι υπηρεσίες της Γ.Γ.Κ.Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΗΣ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρα 40 - 44

1. Η αξιοποίηση των αποθεματικών κεφαλαίων και της περιουσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών αποτελεί ένα από τα βασικά μέτρα που λαμβάνονται για τη βελτίωση και ανόρθωση των οικονομικών των Ταμείων, που θα συμβάλει ουσιαστικά τόσο στην εξισορρόπηση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας όσο και στην αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους αυτών.

Κατά συνέπεια η ορθολογική τοποθέτηση των διαθέσιμων κεφαλαίων των Ασφαλιστικών Ταμείων σε κινητές αξίες και ακίνητα εις τρόπον ώστε να επιτυγχάνονται οι υψηλότερες δυνατές αποδόσεις, καθώς και η σωστή διαχείριση και αξιοποίηση της υπάρχουσας περιουσίας αποτελούν τη βάση για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων.

Εξάλλου πάγιο αίτημα τόσο των Ασφαλιστικών Ταμείων όσο και των συνδικαλιστικών Οργανώσεων είναι αφενός η αύξηση του ποσού για επενδύσεις και αφετέρου η κατάργηση των προβλεπόμενων από τις κείμενες διατάξεις εγκρίσεων από τον εποπτεύοντα Υπουργό ή το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Για τους λόγους αυτούς κρίνεται αναγκαία η θέσπιση της διάταξης του άρθρου 40 με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στους Ασφαλιστικούς Φορείς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να επενδύουν μέχρι ποσοστού 20% του ενεργητικού τους σε ακίνητα, σε μετοχές και άλλα χρεόγραφα Εταιρειών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (Χ.Α.Α.) καθώς και σε μερίδια Αμοιβαίων Κεφαλαίων τα οποία επενδύουν το ενεργητικό τους σε τίτλους σταθερού εισοδήματος και μετοχές εισηγμένες στο Χ.Α.Α.. Το ποσοστό αυτό αυξάνεται σε 23% από 1.1.2001, παρέχεται δε η δυνατότητα με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για περαιτέρω σταδιακή αύξηση του.

Επίσης από τις παραπάνω επενδύσεις, οι μεν επενδύσεις σε ακίνητα πραγματοποιούνται με αποφάσεις των Δ.Σ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών, τα οποία αναλαμβάνουν την ευθύνη για την τήρηση των επενδυτικών κανόνων που θα θεσπιστούν για την περίπτωση αυτή, οι δε επενδύσεις σε κινητές αξίες πραγματοποιούνται με αποφάσεις των Δ.Σ. ύστερα από έγκριση της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου που συνιστάται με το άρθρο 42 του παρόντος νόμου.

Με τις ίδιες διαδικασίες ρευστοποιούνται και οι επενδύσεις σε ακίνητα και κινητές αξίες με εξαίρεση τις τραπεζικές μετοχές για τις οποίες θα πρέπει να πα-

20%
23%

ρέχεται έγκριση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Με σκοπό μάλιστα τη χορήγηση μεγαλύτερης αποφασιστικής αρμοδιότητας στα Δ.Σ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών καταργούνται από 1.1.2000 τα ποσοστά 40% και 60% που ίσχυαν μέσα στα πλαίσια του 20% για επενδύσεις σε ακίνητα και κινητές αξίες αντίστοιχα, μόνο όμως σε ό,τι αφορά, σε πρώτη φάση, τα νέα αποθεματικά που θα σχηματισθούν μετά την παραπάνω ημερομηνία. Η ανωτέρω διάκριση θα εξακολουθήσει να ισχύει, για ένα μεταβατικό στάδιο 5 ετών, τόσο για τις υπάρχουσες όσο και για νέες επενδύσεις, ο υπολογισμός των οποίων όμως θα γίνεται επί του ενεργητικού όπως έχει διαμορφωθεί κατά την 31.12.1999.

Για την πρόληψη πάντως καθυστερήσεων της Επιτροπής οι οποίες θα είχαν ως αποτέλεσμα την απώλεια του σωστού επενδυτικού χρόνου, τίθεται ως ασφαλιστική δικλείδα η υποχρέωση αυτής να απαντά εντός πέντε (5) ημερών. Η παρέλευση άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας παρέχει τη δυνατότητα πραγματοποίησης της επένδυσης χωρίς την έγκριση της Επιτροπής.

Προβλέπεται ακόμη στο ίδιο άρθρο, η δυνατότητα επενδύσεων σε μεγαλύτερα ποσοστά αυτών που ισχύουν κάθε φορά με την προϋπόθεση όμως της έγκρισης αυτών με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξακολουθεί πάντως να ελέγχει τη νομιμότητα των επενδύσεων με βάση στοιχεία που αποστέλλουν οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί και σε περίπτωση διαπίστωσης παραβίασης των κείμενων διατάξεων αποστέλλει στο τέλος κάθε μήνα σχετικό πόρισμα στην Ειδική Επιτροπή Ελέγχου.

Τέλος, προϋπόθεση για την έναρξη εφαρμογής των ανωτέρω ρυθμίσεων είναι η έκδοση συνολικά των υπουργικών αποφάσεων με τις οποίες θα καθορίζεται το ρυθμιστικό πλαίσιο και οι επενδυτικοί κανόνες που θα ισχύσουν για την αξιοποίηση της της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

2. Με τη διάταξη του άρθρου 41 προβλέπεται η υποχρέωση των Ασφαλιστικών Φορέων που επενδύουν κεφάλαια σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου να καταθέτουν τόσο στην Τράπεζα της Ελλάδος όσο και στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο τέλος κάθε μήνα στατιστικά στοιχεία.

3. Με τη διάταξη του άρθρου 42 συνιστάται Ειδική Επιτροπή ελέγχου και Εποπτείας της διαχείρισης της περιουσίας των Ασφαλιστικών Φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η οποία θα έχει ως έργο:

α) τον καταρχήν έλεγχο και την παροχή εγκρίσεων για επενδύσεις σε κινητές αξίες. Εξαιρούνται από την έγκριση της Επιτροπής οι επενδύσεις σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, ομόλογα τραπεζών και σε μετοχές εταιρειών του δημόσιου τομέα που ιδιωτικοποιούνται,

β) τον τακτικό ή περιοδικό έλεγχο των στοιχείων στα οποία στηρίζονται οι επενδυτικές επιλογές των πάσης φύσεως διαχειριστών της περιουσίας των Ασφαλιστικών Φορέων και την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας,

γ) την υποβολή εισηγήσεων για επενδύσεις σε ποσοστά μεγαλύτερα αυτών που ισχύουν κάθε φορά και για ρευστοποιήσεις τραπεζικών μετοχών,

δ) καθοριστικός επίσης θα είναι ο ρόλος της Επιτροπής στον καθορισμό των επενδυτικών κανόνων που θα αποτελέσουν το ρυθμιστικό πλαίσιο για την αξιοποίηση της κινητής περιουσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Ακόμα η Επιτροπή θα εισηγείται στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και στο Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος την επιβολή χρηματικών προστίμων και διοικητικών ποινών, όταν διαπιστώνει παράβαση της κείμενης νομοθεσίας κατά τη διενέργεια του ελέγχου της διαχείρισης.

Η Επιτροπή απαρτίζεται από έναν εκπρόσωπο της Τράπεζας της Ελλάδος, από έναν εκπρόσωπο των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από έναν εκπρόσωπο της Γ.Σ.Ε.Ε., της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και από τρεις Εκπροσώπους Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος καθορίζονται οι λεπτομέρειες σχετικά με τη συγκρότηση και την λειτουργία της Επιτροπής.

4. Με την διάταξη του άρθρου 43 αντιμετωπίζεται το θέμα της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας των Ασφαλιστικών Φορέων με την ανάθεση σχετικής μελέτης σε έναν οργανωμένο Φορέα όπως είναι η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, που διοικεί και διαχειρίζεται την περιουσία του Υπουργείου Οικονομικών. Ειδικότερα ανατίθεται στην ΚΕΔ, η εκπόνηση μιας εφάπαξ συνολικής μελέτης για αξιοποίηση της υφιστάμενης ακίνητης περιουσίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών, καθώς και για επένδυση σε νέα ακίνητα με βάση τις προδιαγραφές που θα καθορισθούν από 5μελή Επιτροπή αποτελούμενη από δύο εκπροσώπους της ΚΕΔ, δύο εκπροσώπους της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Ακόμα η εκπόνηση προγράμματος συστάσεως δύο ή περισσότερων Ασφαλιστικών Φορέων συγχωνευομένων ή μη.

Η σύσταση της 5μελούς Επιτροπής, καθώς και η ανάθεση στην ΚΕΔ των πιο πάνω αντικειμένων γίνεται με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ομοίως με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφαρμόζονται υποχρεωτικά από τους Ασφαλιστικούς Φορείς οι προτάσεις της ΚΕΔ, αφού αυτές προηγούμενα γίνουν αποδεκτές από τον Εποπτεύοντα Υπουργό, καθώς επίσης εφαρμόζονται υποχρεωτικά οι κανόνες και προδιαγραφές επενδυτικής συμπεριφοράς που θα καθορισθούν από την πιο πάνω 5μελή Επιτροπή.

5. Λόγω της αδυναμίας των διοικήσεων των Ασφαλιστικών Οργανισμών να αντιμετωπίσουν τα πολύπλοκα θέματα που σχετίζονται με την αξιοποίηση και διαχείριση της ακίνητης περιουσίας παρεσχέθη η δυνατότητα στα Ασφαλιστικά Ταμεία με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2217/1994 (ΦΕΚ 83 Α'), όπως συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 4, του άρθρου 10 του ν. 2335/1995 (ΦΕΚ 185 Α') να αναθέτουν στην ΚΕΔ διάφορα έργα όπως η διαχείριση των ακινήτων, διαδικασίες αγοραπωλησίας ακινήτων κ.λπ..

Επειδή θεωρείται αναγκαίο να δοθεί στα Ταμεία δυνατότητα ευρύτερης επιλογής του καταλληλότερου για κάθε εξειδικευμένη εργασία φορέα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που ανακύπτουν στην αξιοποίηση της περιουσίας τους και με δεδομένο ότι από τις λειτουργούσες στην Ελλάδα Τράπεζες αρκετές (κρατικές και ιδιωτικές) διαθέτουν οργανωμένες υπηρεσίες διαχείρισης ακινήτων ή έχουν συστήσει εξειδικευμένες θυγατρικές εταιρείες στον τομέα αυτόν, προτείνουμε τη θέσπιση του άρθρου 44 με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στα Ασφαλιστικά Ταμεία να αναθέτουν ε-

κτός από την ΚΕΔ και σε Τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα ή σε θυγατρικές αυτών, έργα ή εργασίες για την αξιοποίηση και εν γένει διαχείριση της ακινητής περιουσίας τους, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. τους και τηρουμένων των νόμιμων διαδικασιών.

Άρθρο 45

Επειδή κρίνεται αναγκαία η αναμόρφωση της Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και ακόμη η θεσμοθέτηση ενιαίων διατάξεων που θα ισχύουν για το σύνολο των Φορέων αυτών θα πρέπει να θεσπιστεί εξουσιοδοτική διάταξη, με την οποία θα παρέχεται η ευχέρεια για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, όπως και στην περίπτωση του Λογιστικού Σχεδίου, για την ρύθμιση θεμάτων που αφορούν τη Λογιστική καθώς και την Οικονομική Οργάνωση και λειτουργία των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Θέματα τα οποία θα ρυθμίζονται με το προεδρικό διάταγμα μπορούν να αναφερθούν ενδεικτικά τα ακόλουθα: προϋπολογισμός και εκτέλεση προϋπολογισμού, ανάληψη υποχρεώσεων, αναγνώριση, εκκαθάριση και εντολή πληρωμής δαπάνης, εισπράξεις εσόδων και πληρωμές εξόδων, προπληρωμές - εντάλματα προπληρωμής, λογιστικό σύστημα, λογαριασμοί, απολογισμοί, ισολογισμοί, πάγιες προκαταβολές, υπόλογοι, συμβάσεις, παραγραφές, κατασχέσεις, εκχωρήσεις, διαγωνισμοί, προμήθειες, μίσθωση και εκμίσθωση ακινήτων, εκτέλεση εργασιών - μίσθωση κινητών πραγμάτων, αγορά-εκποίηση ακινήτων, οικονομική οργάνωση - ταμιακή υπηρεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ

Άρθρο 46

Με την παρ. 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος επεκτείνεται το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης από τη δικαστική (παρ. 1) και στη διοικητική διαδικασία, ορίζοντας ότι ισχύει για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο. Γενική όμως νομοθετική ρύθμιση που να κατοχυρώνει το δικαίωμα αυτό δεν υπάρχει.

Στόχος της Πολιτείας είναι να κατοχυρώσει την Κοινωνική Ασφάλιση όχι μόνο με ρυθμίσεις στο πλαίσιο του ουσιαστικού δικαίου, αλλά σε πολλές περιπτώσεις πρωταρχικά μέσω της διοικητικής διαδικασίας. Η τελευταία πρέπει να είναι κατά τέτοιο τρόπο διαμορφωμένη ώστε στο κέντρο δράσης της να είναι ο πολίτης τόσο ως υποκείμενο συνταγματικά κατεχουρωμένων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων όσο και ως συναλλασσόμενος πελάτης.

Στην προσπάθεια υλοποίησης αυτού του στόχου επιχειρείται η προώθηση για ψήφιση της προτεινόμενης διάταξης.

Με την ψήφισή της πιστεύουμε ότι θα επιτευχθεί αποτελεσματική και δικαιότερη λειτουργία στη διοικητική διαδικασία που θα κατοχυρώνει την άμεση συμμετοχή του ασφαλισμένου στη διαδικασία λήψης της απόφασης και θα δημιουργεί εμπιστοσύνη του ασφαλισμένου προς τον Ασφαλιστικό Φορέα.

Άρθρο 47

Πολλές φορές παρατηρείται το φαινόμενο ο ασφαλισμένος μετά την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης να διαπιστώνει ότι δεν έχει τις απαιτούμενες

για απονομή σύνταξης προϋποθέσεις (ελλιπής χρόνος ασφάλισης). Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο ίδιος ο ασφαλισμένος αδυνατεί να προσδιορίσει επακριβώς το χρόνο ασφάλισής του, αλλά οφείλεται και στην παράλειψη του Ασφαλιστικού Φορέα να ενημερώνει υπεύθυνα τον ενδιαφερόμενο για την πραγματική ασφαλιστική κατάσταση του.

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στον ασφαλισμένο, με αίτησή του πέντε (5) χρόνια πριν την συμπλήρωση του προβλεπόμενου από το καταστατικό ορίου ηλικίας, να ενημερώνεται για το χρόνο ασφάλισής του και στον Ασφαλιστικό Φορέα θεσπίζεται η υποχρέωση να βεβαιώνει το χρόνο ασφάλισης στους ασφαλισμένους που υποβάλουν σχετικό αίτημα. Έτσι με τον τρόπο αυτό επισπεύδονται οι διαδικασίες και ελαχιστοποιείται ο χρόνος απονομής της σύνταξης.

Άρθρο 48

Οι Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές του Ι.Κ.Α. συστήθηκαν με το άρθρο 13 παρ. 3 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Σ').

Με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται:

α) Να αναμορφωθεί η συγκρότησή τους, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη αντικειμενική κρίση, κατά τη διαδικασία επίλυσης των διαφορών.

β) Να δοθεί η δυνατότητα στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. να περιορίζει τον αριθμό τους.

γ) Να μην μπορεί ένα μέλος Τ.Δ.Ε. να μετέχει στην ίδια Επιτροπή για περισσότερες από δύο θητείες και τέλος,

δ) να καταγραφούν οι αρμοδιότητές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Ι.Κ.Α.

Σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα ισχύοντα, η αναστολή καταβολής οφειλής, η αναστολή ληφθέντων αναγκαστικών μέτρων, η ρύθμιση των χρεών των οφειλετών του Ι.Κ.Α., καθώς και η εξόφλησή τους σε 12 κατ' ανώτατο όριο μηνιαίες δόσεις, γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 112-116 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α..

Από την εφαρμογή των προαναφερόμενων άρθρων είχαν προκύψει ιδιαίτερα προβλήματα, αφού δινόταν η δυνατότητα υπαγωγής σε νέα ρύθμιση, μετά τρίμηνο από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης, σε όλους τους οφειλέτες, ανεξάρτητα εάν ήταν ενήμεροι ή όχι με τους όρους της προηγούμενης απόφασης και χωρίς όριο ρυθμίσεων.

Επίσης, υπήρχε ενιαία αντιμετώπιση όλων των οφειλετών, ανεξαρτήτως του ύψους της οφειλής τους, ενήμερων ή μη με προηγούμενες ρυθμίσεις, ως προς το ποσό της προκαταβολής, τον αριθμό των δόσεων, των όρων της αναστολής των αναγκαστικών μέτρων, της χορήγησης ασφαλιστικής ενημερότητας κ.λπ..

Εξάλλου, ασαφείς διατάξεις επέτρεπαν την άρση κατάσχεσης ή εξάλειψης υποθήκης πριν την εξόφληση της οφειλής.

Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω ήταν να μην εξοφλείται η οφειλή σε 12 μήνες και να γίνονται αλληπάλληλες ρυθμίσεις χωρίς ενιαίο τρόπο αντιμετώπισης, ή τροποποιήσεις μικρής χρονικής διάρκειας για όλους τους οφειλέτες, ανεξαρτήτως ύψους οφειλής, ενήμερων ή μη με προηγούμενες ρυθμίσεις, χωρίς τελικά να μειώνεται η συνολική τους οφειλή.

Επίσης, δινόταν δυνατότητα στους οφειλέτες να κα-

ταβάλλουν μόνο το ποσό της άμεσης καταβολής και της πρώτης δόσης, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στο άμεσο πρόβλημά τους (ποινικό δικαστήριο, χορήγηση βεβαίωσης ασφαλιστικής ενημερότητας κ.λπ.), χωρίς να τηρούν τους υπόλοιπους όρους της ρύθμισης και να επανέρχονται για νέα ρύθμιση, μετά τρίμηνο από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης, με αυξημένη πλέον οφειλή.

Δεν υπήρχαν περαιτέρω διευκολύνσεις των ενήμερων εργοδοτών, προκειμένου να αποτελέσουν κίνητρο, ώστε μεγαλύτερος αριθμός επιχειρήσεων να ακολουθήσει τους όρους της συγκεκριμένης ρύθμισης, αποφεύγοντας έτσι τις αλληπάλληλες ρυθμίσεις και τις αναπόφευκτες επιπτώσεις.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αποσκοπούν στην επανάκτηση της αξιοπιστίας του Ιδρύματος με την ενιαία αντιμετώπιση όλων των οφειλετών, τη θέσπιση κριτηρίων για τη χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής οφειλών καθώς και την αύξηση του ρυθμού εισπραξης των καθυστερούμενων εισφορών.

Ειδικότερα:

Άρθρο 49

Θεσπίζεται πλέον με ευθεία διάταξη η δυνατότητα ρύθμισης των χρεών των οφειλετών του Ι.Κ.Α. από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές, αφού από τα μέχρι σήμερα ισχύοντα, οι διαρκείς ρυθμίσεις των χρεών των οφειλετών του Ι.Κ.Α. γίνονταν με βάση τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 112-116 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α..

Άρθρο 50

1. Αυξάνεται το όριο του ποσού ρύθμισης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών που εμπίπτει στην αρμοδιότητα των Διευθυντών των Υποκαταστημάτων και Ταμείων Εισπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. από το 60/πλάσιο του ανωτάτου ορίου του μισθού της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. που ισχύει σήμερα, στο 100/πλάσιο αυτού, ώστε η Επιτροπή Αναστολών του Ιδρύματος εφεξής να ασχολείται με υποθέσεις μεγαλοοφειλετών που υπερβαίνουν το προαναφερόμενο ποσό.

2. Από τις αρμοδιότητες των αρμοδίων για ρύθμιση των χρεών οργάνων του Ιδρύματος αφαιρείται πλέον το δικαίωμα της αναστολής καταβολής οφειλών από καθυστερούμενες εισφορές, αφού, ο μόνος σοβαρός λόγος για αναστολή χρεών είναι η πρόκληση ζημιών από θεομηνίες και άλλες φυσικές καταστροφές σε επιχειρήσεις και εργοδότες, ο οποίος έχει ήδη αντιμετωπισθεί με τις διατάξεις του ν 2556/1997 (παρ.2 του άρθρου 4).

3. Προβλέπεται πλέον ρητά η επιβολή ποσοστού παρακράτησης στις χορηγούμενες βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας.

4. Τα βασικά θέματα ρύθμισης χρεών αντιμετωπίζονται από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Υπάρχουν όμως και θέματα λεπτομερειακής φύσεως τα οποία θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ρυθμίζονται με τον Κανονισμό Ασφάλισης του Ι.Κ.Α.. Αυτόν το σκοπό εξυπηρετεί η διάταξη αυτή.

Άρθρο 51

1. Αυξάνονται οι μηνιαίες δόσεις εξόφλησης της οφειλής από 12 σε 24 και θεσπίζεται κλιμακωτό ποσοστό προκαταβολής, ανάλογα με το ύψος της οφειλής, η οποία αυξάνεται στο διπλάσιο του ισχύοντος ποσοστού όταν στο αίτημα ρύθμισης περιέχεται και αίτημα για

αναστολή προγράμματος πλειστηριασμού ή προσωπικής κράτησης.

2. Λαμβάνεται για πρώτη φορά ιδιαίτερη μέριμνα για επιχειρήσεις που βρίσκονται στο στάδιο της εκκαθάρισης ή έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση, για τις οποίες η οφειλή μπορεί να εξοφληθεί σε 60 δόσεις με προκαταβολή μόνο του 2% της συνολικής οφειλής τους.

Ειδική ρύθμιση προβλέπεται και για εποχικές επιχειρήσεις στις οποίες δίνεται η δυνατότητα να καταβάλουν αυξημένες δόσεις την περίοδο της λειτουργίας τους και μειωμένες κατά 30% την περίοδο που δεν λειτουργούν.

3. Περιορίζεται η ευχέρεια του οφειλέτη για νέα ρύθμιση, σε περίπτωση απώλειας της πρώτης, αφού πρέπει να παρέλθουν 6 μήνες από την έκδοση της πρώτης απόφασης, αντί των τριών που ισχύει σήμερα και να καταβληθεί διπλάσιο ποσοστό προκαταβολής, σε σχέση με την πρώτη ρύθμιση.

Σε περίπτωση απώλειας της προαναφερόμενης ρύθμισης, προβλέπεται η κίνηση της διαδικασίας πτώχευσης της επιχείρησης, εφόσον δεν υπάρχει ούτε συμμόρφωση στις αποφάσεις ρύθμισης της οφειλής ούτε διασφάλιση της οφειλής από τη λήψη των μέτρων της κατάσχεσης και του πλειστηριασμού και εξακολουθεί να αυξάνεται η οφειλή.

Η καταβολή του 40% της συνολικής οφειλής αναστέλλει την πιο πάνω διαδικασία κήρυξης σε πτώχευση και επιτρέπει τη ρύθμιση του υπολοίπου της οφειλής σε δόσεις.

4. Θεσπίζεται η επιβολή ποσοστού παρακράτησης για τη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, για λήψη χρημάτων α) από τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα, με ελάχιστο ποσοστό 2% και β) από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. κ.λπ., με παρακράτηση του διπλάσιου της προκαταβολής και του διπλάσιου ποσού δόσης, κατά τη διάρκεια της ρύθμισης, και για δύο δόσεις συνολικά.

Στα πλαίσια της ρύθμισης παρέχεται και η δυνατότητα του συμψηφισμού των εντός του μήνα της υποβολής της αίτησης για ρύθμιση χρεών, τυχόν εισπραχθέντων ή εκκαθαρισμένων ποσών που είναι εκτός διαδικασίας ρύθμισης από παρακρατήσεις τραπεζών και ποσών προς εισπραξη εκ του Δημοσίου, με ποσά της προκαταβολής (όχι των δόσεων), όπως η προκαταβολή αυτή ορίζεται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου.

5. Δίνεται κίνητρο τήρησης των ρυθμίσεων με την παροχή εκπτώσεων στα πρόσθετα τέλη που αντιστοιχούν στην κύρια οφειλή, από 5-20%, αναλόγως του τρόπου εξόφλησής τους. Το εν λόγω κίνητρο αποσκοπεί στην εξόφληση των χρεών όσο το δυνατό περισσότερων οφειλετών, αφού για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα της έκπτωσης στα πρόσθετα τέλη σε μόνιμη βάση.

Άρθρο 52

1. Παρέχεται η δυνατότητα στους ενήμερους και μόνο εργοδότες να αναθεωρούν ήδη εκδοθείσα απόφαση με πιο ευνοϊκούς όρους και συγκεκριμένα:

α) Μετά τρίμηνο, παρέχεται η δυνατότητα μείωσης του ποσοστού παρακράτησης, μέχρι ελαχίστου ορίου 2%, από τις χορηγούμενες βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας για εισπραξη χρημάτων από τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα, εφόσον το ποσό παρακράτησης είναι μεγαλύτερο του 50% της μηνιαίας δόσης και

β) μετά εξάμηνο, παρέχεται η δυνατότητα αναπροσαρμογής του αριθμού των δόσεων, με 3 δόσεις επιπλέον ανά τρίμηνο και μέχρι 4 συνεχείς ρυθμίσεις, με ανώτατο όριο επιπλέον δόσεων τις 12, ώστε συνολικά οι δόσεις να ανέρχονται σε 36. Με τον τρόπο αυτόν

μειώνεται το ποσό των υπόλοιπων ανεξόφλητων δόσεων.

Τούτο γίνεται τόσο για διευκόλυνση των ενήμερων εργοδοτών, αλλά και ως κίνητρο προκειμένου μεγαλύτερος αριθμός επιχειρήσεων να ακολουθήσει τους όρους της συγκεκριμένης ρύθμισης, αποφεύγοντας τις αλληπάλληλες ρυθμίσεις με δυσχερέστερους όρους και συνέπειες (διπλασιασμός προκαταβολής, κήρυξη σε πτώχευση κ.λπ.).

2. Δίνεται η δυνατότητα στα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. που εκδίδουν αποφασίες ρύθμισης χρεών, για άρση κατασχέσεων και εξάλειψη υποθηκών πριν εξοφληθεί η οφειλή, με την απαραίτητη προϋπόθεση της χορήγησης εγγυήσεων που εξασφαλίζουν πλήρως την οφειλή, όπως η καταθεση ισόποσης εγγυητικής επιστολής τράπεζας, η επιβολή κατάσχεσης σε άλλο περιουσιακό στοιχείο, ελεύθερο βαρών, του οποίου η αξία να υπερκαλύπτει την οφειλή.

Άρθρο 53

Αυξάνονται τα παράβολα για τη ρύθμιση των οφειλών και τεκμαρτοποιούνται σύμφωνα με το τεκμαρτό ημερομίσθιο της 6ης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α., από 5.000 δρχ. έως 52.000 δρχ. αντί των 2.000 έως 10.000 δρχ. που ισχύει σήμερα, αναλόγως του ύψους της οφειλής, ώστε να καλύπτουν ένα μέρος των λειτουργικών εξόδων της διαδικασίας καθορισμού τμηματικής καταβολής των οφειλών.

Άρθρο 54

Θεσμοθετείται πλέον με ευθεία διάταξη η χορήγηση στους ενήμερους οφειλέτες ασφαλιστικής ενημερότητας για κάθε χρήση.

Άρθρο 55

Θεσμοθετείται το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. να λαμβάνει ή να διατηρεί ορισμένα μετρα, όπως της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα της επιβολής κατασχέσεων κ.λπ., μετά τη συμμορφωση του οφειλέτη στη χορηγηθείσα διευκόλυνση τμηματικής καταβολής της οφειλής του.

Άρθρο 56

Με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, επιβάλλονται σε βάρος των εργοδοτών και των ασφαλισμένων που καθυστερούν την καταβολή στο Ι.Κ.Α. των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών διοικητικές κυρώσεις, με τη μορφή πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, επιβαρύνσεων και προστίμων, που είναι διασπαρμένες σε πλήθος νομοθετημάτων. Οι κυρώσεις αυτές διαχρονικά έχουν υποστεί μεταβολές με αποτέλεσμα, πολλές φορές, να επικαλύπτονται η μία την άλλη ή και να επιβάλλονται σε αρκετές περιπτώσεις σωρευτικά.

Το πλήθος των σχετικών διατάξεων που καθορίζουν τις διάφορες κυρώσεις παραβιάζει τις αρχές της απλότητας, της αμεσότητας και της βεβαιότητας που πρέπει να διέπουν την επιβολή των κυρώσεων και καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη την εφαρμογή τους. Επιπλέον το ύψος των αντίστοιχων επιβαρύνσεων τελεί σε δυσαρμονία με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα (πτωτική τάση πληθωρισμού και επιτοκίων καταθέσεων).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, καταπολεμάται η πολυνομία και η πολυπλοκότητα και επαναπροσδιορίζεται το ύψος των προσθέτων τελών και λοιπών επιβαρύνσεων σύμφωνα με τις ισχύουσες στη χώρα μας οικονομικές συνθήκες.

Ειδικότερα:

1. Επαναπροσδιορίζεται ο χρόνος εντός του οποίου πρέπει να καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές από τους υπόχρεους εργοδότες. Ειδικότερα, με τη μέχρι σήμερα ισχύουσα νομοθεσία, προβλέπεται ως καταληκτική ημερομηνία καταβολής των εισφορών από τους υπόχρεους εργοδότες το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου που παρασχέθηκε η εργασία, για δε το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. το τέλος του μεθεπόμενου μήνα.

Στην περίπτωση που η τελευταία ημέρα του μήνα ή του διμήνου δεν είναι εργάσιμη, η προθεσμία παρατείνεται, σύμφωνα με τα άρθρα 240-242 του Ι.Κ.Α., μέχρι την πρώτη εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα.

Η παραπάνω μεταφορά της ημερομηνίας καταβολής των εισφορών δημιουργεί στο Ι.Κ.Α. οικονομικά προβλήματα, δυστοκία στον προγραμματισμό των δαπανών του και κυρίως προβλήματα στο μηχανογραφικό σύστημα εισπραξης των οφειλών.

Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που η τελευταία ημέρα του μήνα δεν είναι εργάσιμη και η καταβολή των εισφορών μεταφέρεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα, η απόδοση των εισφορών στο Ι.Κ.Α. από τις Τράπεζες πραγματοποιείται με καθυστέρηση δέκα (10) ημερών ή και περισσότερο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόβλημα ρευστότητας. Εκτός των άλλων, το Ι.Κ.Α. προκαταβάλλει τις συντάξεις δέκα ημέρες νωρίτερα, χωρίς να γνωρίζει τα ποσά που διαθέτει και έτσι δυσκολεύεται στον προγραμματισμό των δαπανών του και παράλληλα έχει απώλεια τόκων.

Εκτός των προαναφερομένων, ο εργοδότης, στο τέλος κάθε μήνα, με την καταβολή των αποδοχών στους εργαζόμενους, παρακρατεί και τις αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές, τις οποίες εκμεταλλεύεται μέχρι να τις αποδώσει στο Ι.Κ.Α. επί ένα μήνα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, το Ι.Κ.Α. θα είναι σε θέση αφ' ενός μεν να προγραμματίζει τις δαπάνες του και αφ' ετέρου να αποκομίζει μεγαλύτερη τοκοφορία από την κατάθεση των χρημάτων του στην Τράπεζα της Ελλάδος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

2. Καθιερώνεται η επιβολή πρόσθετου τέλους ίδιου ύψους για όλες τις περιπτώσεις εκπρόθεσμης καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και για όλα τα συστήματα που χρησιμοποιεί σήμερα το Ι.Κ.Α. (χειρόγραφο και μηχανογραφικό).

Με την προτεινόμενη διάταξη, τα πρόσθετα τέλη υπολογίζονται ενιαία για κάθε μήνα καθυστέρησης, και όχι ανά δεκαήμερο, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα. Αυτός ο τρόπος υπολογισμού είναι απλούστερος και διευκολύνει το σχεδιασμό ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος, το οποίο θα συμβάλει στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού του Ι.Κ.Α..

Επιπλέον, θα εξοικονομηθούν ώρες εργασίας για τους υπαλλήλους του Ιδρύματος, οι οποίοι θα απασχοληθούν για περισσότερο χρόνο στον έλεγχο των επιχειρήσεων.

Επίσης ανακαθορίζονται τα ποσοστά των πρόσθετων τελών με βάση τα σημερινά οικονομικά δεδομένα (πτωτική τάση πληθωρισμού και επιτοκίων καταθέσεων) και επιτυγχάνεται η ελάφρυνση των εργοδοτών από την υποχρέωση καταβολής υπέρογκων ποσών προσθέτων τελών και ενισχύονται κυρίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Έτσι, το ύψος του ποσοστού των πρόσθετων τελών, διαμορφώνεται σε 5% για τον πρώτο μήνα καθυστέρησης και 2% για καθένα από τους επόμενους μήνες, αντί του 5% για το πρώτο δεκαήμερο καθυστέρησης και 1% επιπλέον την 11η και 21η του πρώτου μήνα και 1% την 1η, 11η και 21η των επόμενων μηνών, που ισχύει σήμερα.

Το ανώτατο όριο επιβολής πρόσθετων τελών εξακολουθεί να παραμένει στο 120%, μολονότι το ανώτατο όριο πρόσθετων τελών που ισχύει σήμερα για το Δημόσιο, διαμορφώνεται μέχρι το 300%.

Τα προαναφερόμενα μειωμένα ποσοστά πρόσθετων τελών καταλαμβάνουν όλες τις οφειλόμενες εισφορές, ανεξάρτητα από τις μισθολογικές περιόδους στις οποίες αναφέρονται, ούτως ώστε οι οικονομικές ελαφρύνσεις να καταλαμβάνουν όσο το δυνατό περισσότερες επιχειρήσεις.

3. Τα προαναφερόμενα ποσοστά πρόσθετων τελών των καθυστερούμενων εισφορών υπέρ Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται αναλογικά από όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ούτως ώστε να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση των εργοδοτών και των ασφαλισμένων όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Άρθρο 57

Αντικαθίσταται το σύνολο των διοικητικών κυρώσεων, πλην πρόσθετων τελών, που ισχύουν στο Ι.Κ.Α. με τη μορφή προσουξήσεων και επιβαρύνσεων.

Με τις ισχύουσες διατάξεις που είναι διεσπαρμένες σε πλήθος νομοθετημάτων επιβάλλονται σήμερα εφάπαξ διαφορετικού ύψους επιβαρύνσεις και με διαφορετικά έντυπα σε 6 τουλάχιστον περιπτώσεις, όπως:

α) η μη καταχώρηση ή ανακριβής καταχώριση των εργαζόμενων στις καταστάσεις προσωπικού εντός της νόμιμης προθεσμίας (ποσοστό 50% των οφειλόμενων από τις αιτίες αυτές εισφορών),

β) η μη καταχώρηση των συνταξιούχων καθώς και των αλλοδαπών (ποσοστό 75%),

γ) η μη εμπρόθεσμη υποβολή ανακεφαλαιωτικών καταστάσεων και εντολών ασφάλισης εργατοτεχνιτών οικοδόμων (ποσοστό 25% το πρώτο δεκαήμερο καθυστέρησης και 5% επιπλέον για κάθε επόμενο δεκαήμερο),

δ) η εκπρόθεσμη υποβολή των Ασφαλιστικών Βιβλίων Απασχολούμενων (Α.Β.Α.).

ε) η εκπρόθεσμη υποβολή της δήλωσης του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών με το βιβλιάριο Υποχρέωσης - Καταβολής Εισφορών (Β.Υ.Κ.Ε.) κ.λπ..

Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις επιβάλλονται σωρευτικά οι προαναφερόμενες επιβαρύνσεις στον ίδιο εργοδότη.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, ισχύει πλέον για όλες τις περιπτώσεις μία μόνο επιβάρυνση, προσαρμοσμένη μάλιστα στις ισχύουσες σήμερα οικονομικές συγκυρίες, η οποία όμως διαφοροποιείται ως προς το ποσοστό. Το ποσοστό αυτό για τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν χειρογραφικό σύστημα, καθώς και τις οικοδομές διαμορφώνεται πλέον στο 30 %, για δε τις επιχειρήσεις της μη υποβολής Α.Β.Α. και Β.Υ.Κ.Ε. στο 50%.

Η παραπάνω διαφοροποίηση έχει ως σκοπό να λειτουργήσει ως κίνητρο ώστε οι επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται το μηχανογραφικό σύστημα να προσκομίζουν μέσα στις νόμιμες προθεσμίες τα απαραίτητα για την ασφαλιστική τακτοποίηση του προσωπικού τους στοιχεία. Η παραπάνω εμπρόθεσμη υποβολή θα συμβάλει στην περαιτέρω επέκταση και βελτίωση του μηχανογραφικού συστήματος στο Ι.Κ.Α..

Στις περιπτώσεις ασυνεπών εργοδοτών, οι οποίοι δεν καταβάλλουν την επιβληθείσα σ'αυτούς πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών μέσα στην καθοριζόμενη προθεσμία, η πρόσθετη επιβάρυνση προσαυξάνεται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 56 του παρόντος νόμου ποσοστά των πρόσθετων τελών.

Το μέτρο αυτό λαμβάνεται γιατί εάν το ύψος της

επιβάρυνσης παραμείνει σταθερό, ο υπόχρεος επιμηκύνει κατά το δοκούν το χρόνο εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του. Επιπλέον, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο αυτός που εκπληρώνει την υποχρέωσή του σε συντομο χρονικό διάστημα και εκείνος που την εκπληρώνει μετά παρέλευση μεγάλου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 58

Με Κανονισμό, κατ'εξουσιοδότηση της παρ. 10 του άρθρου 21 του ν.1902/1990, δίνονται η δυνατότητα καθορισμού των προϋποθέσεων και της διαδικασίας διαγραφής οφειλών από εισφορές προς το Ι.Κ.Α.. Μέχρι σήμερα όμως δεν εκδόθηκε ο Κανονισμός αυτός, με αποτέλεσμα να ασχολούνται οι υπάλληλοι των Ταμείων Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α. και των Ταμειακών Υπηρεσιών με βεβαιωμένες οφειλές μικρών ποσών, που δεν είναι δυνατή ούτε η είσπραξή τους, αλλά ούτε και η διαγραφή τους, δαπανώντας άσκοπα πολλές εργατοώρες για απασχόληση ή σσονος σημασίας.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προσδιορίζονται επακριβώς, αλλά και περιοριστικώς, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορούν να διαγραφούν βεβαιωμένες οφειλές από εισφορές προς το Ι.Κ.Α. και απαλλάσσεται το Ι.Κ.Α. από έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, που σε πολλές περιπτώσεις είναι δυσανάλογα με το ύψος του οφειλόμενου χρέους.

Άρθρο 59

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, οι επιχειρήσεις, προκειμένου να εισπράξουν εκκαθαρισμένες απαιτήσεις τους από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. πρέπει να είναι ασφαλιστικά ενήμερες προς το Ι.Κ.Α..

Αντίθετα δεν απαιτείται προσκομιση ασφαλιστικής ενημερότητας για την είσπραξη απαιτήσεων των επιχειρήσεων από τις δημοτικές, κοινοτικές επιχειρήσεις και γενικά τις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Με δεδομένο ότι και οι δημοτικές, οι κοινοτικές επιχειρήσεις, καθώς και οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις, του δημόσιου τομέα, παρά το γεγονός ότι η νομική τους μορφή δεν είναι όμοια με αυτή του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., δρουν όμως αποκλειστικά στα πλαίσια του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση υποχρέωσης προσκόμισης ασφαλιστικής ενημερότητας για την είσπραξη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων και από τις επιχειρήσεις αυτές.

Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η ενιαία αντιμετώπιση των συναλλασσόμενων με το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα επιχειρήσεων.

Άρθρο 60

1. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, υπόχρεος εργοδότης έναντι του Ι.Κ.Α. για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για τα οικοδομικά -τεχνικά έργα του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. που εκτελούνται μετά από παραχώρηση ή εργολαβία, θεωρείται ο ανάδοχος ή ο εργολάβος.

Αντίθετα, στις περιπτώσεις έργων των υπόλοιπων Οργανισμών και επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα που εκτελούνται από εργολάβους ή αναδόχους ο καθορισμός του υπεύθυνου εργοδότη έναντι του Ι.Κ.Α. διαφοροποιείται ανάλογα με τη φύση του έργου. Έτσι για τα οικοδομικά έργα που εκτελούν εργολάβοι ή υπεργολάβοι για λογαριασμό των επιχειρήσεων ή οργανισμών του δημόσιου τομέα, εργοδότης θεωρείται η επιχείρηση ή ο οργανισμός, ενώ για τα τεχνικά έργα εργοδότης θεωρείται αλληλέγγυα και ο εργολάβος και η επιχείρηση

ή ο οργανισμός.

Επειδή όμως και οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, ενεργούν, όπως και το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι Ο.Τ.Α., στα πλαίσια του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται απαραίτητο για λόγους ίσης μεταχείρισης να θεωρείται σε όλες τις περιπτώσεις οικοδομικών - τεχνικών έργων υπεύθυνος εργοδότης έναντι του Ι.Κ.Α. ο ανάδοχος ή ο εργολάβος, όπως συμβαίνει και με το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ και τους Ο.Τ.Α..

Άλλωστε, με τον τρόπο αυτόν εξαιρείται και το φαινόμενο οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα να καθίστανται υπόχρεοι καταβολής εισφορών για απασχολούμενους, οι οποίοι στην πραγματικότητα προσλαμβάνονται και μισθοδοτούνται από τους εργολάβους ή τους αναδόχους και δεν έχουν καμία εργασιακή σχέση με τις επιχειρήσεις ή τους οργανισμούς αυτούς.

2. Το Ι.Κ.Α., στα πλαίσια των προσπαθειών του για την αναβάθμιση και την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του με τη χρήση σύγχρονων συστημάτων πληροφορικής, αποφάσισε να εφαρμόσει και στο Ίδρυμα το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα (Ο.Π.Σ).

Για την απρόσκοπτη λειτουργία του προαναφερόμενου συστήματος θα απαιτηθεί η θέσπιση ειδικών διατάξεων για την υποστήριξη της διαδικασίας βεβαίωσης - εισπραξης εισφορών και τη διαδικασία ασφάλισης των εργαζομένων.

Επειδή, από την εμπειρία που έχει μέχρι σήμερα το Ίδρυμα, κατά την εφαρμογή αναλόγου μηχανογραφικού συστήματος που λειτουργεί σε 29 Υποκαταστήματά του, έχει διαπιστωθεί ότι η διαδικασία σύνταξης Πράξης Επιβολής Εισφορών (ΠΕΕ) σε βάρος εργοδοτών που δεν καταβάλουν εισφορές δεν καλύπτεται πλήρως από τις ισχύουσες διατάξεις, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί και συμπληρωθεί η παρ. 11 του άρθρου 26 του α.ν 1846/1951 για τη νομοθετική κάλυψη της προαναφερόμενης διαδικασίας από τα Υποκαταστήματα αλλά κυρίως για την απρόσκοπτη λειτουργία των εφαρμογών του ΟΠΣ- Ι.Κ.Α..

Ειδικότερα:

α) Από τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις της παρ.11 του άρθρου 26 του α.ν 1846/1951 προβλέπεται η διαδικασία σύνταξης Πράξης Επιβολής Εισφορών (ΠΕΕ) κατ' ανέλεγκτη κρίση του Ι.Κ.Α., ενώ από καμία διάταξη του προαναφερόμενου νόμου δεν προβλέπεται η διαδικασία σύνταξης ΠΕΕ στις περιπτώσεις που ο εργοδότης αδυνατεί να καταβάλλει τις ασφαλιστικές του εισφορές.

β) Σύμφωνα με τη διαδικασία σύνταξης ΠΕΕ, η οποία προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 26 του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α., εκτός των άλλων ορίζεται ότι ο επί του ελέγχου υπάλληλος του Ίδρυματος, σε περίπτωση που ο εργοδότης αδυνατεί ή αρνείται να επικολλήσει τα ένσημα, συντάσσει πράξη επιβολής εισφορών, καλεί τον εργοδότη με την ίδια πράξη να καταβάλει στο Ίδρυμα την αξία των ενσήμων μαζί με το πρόσθετο τέλος, μέσα σε προθεσμία τριών ημερών. Συγχρόνως, συντάσσει έκθεση, στην οποία φαίνεται ο αριθμός μητρώου, τα ονοματεπώνυμα, οι αποδοχές, ο αριθμός των ημερομισθίων για τα οποία δεν επικολλήθηκαν ένσημα, η μισθολογική περίοδος και η μισθολογική κλάση, στην οποία αυτά πραγματοποιήθηκαν.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει αδυναμία συμπλήρωσης κατά τη σύνταξη της έκθεσης, όλων των προαναφερόμενων στοιχείων. Ενδεικτικά αναφέρουμε την κατάργηση των μισθολογικών κλάσεων από 1.1.1979, με το ν. 825/1978, οπότε υπάρχει αδυναμία αναγραφής στην έκθεση της μισθολογικής κλάσης,

καθώς και την περίπτωση των πρωτοασφαλιζόμενων αλλοδαπών οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να έχουν αμέσως με την έναρξη της απασχόλησης Αριθμό Μητρώου με φυσικό επακόλουθο να μην μπορεί να αναγραφεί το στοιχείο αυτό στην έκθεση. Εξάλλου, τόσο οι εργοδότες όσο και οι εργαζόμενοι αρνούνται πολλές φορές να δώσουν τα απαραίτητα στοιχεία, με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. να είναι αναγκασμένες να συντάσσουν ελλιπή έκθεση ελέγχου, προκειμένου να βεβαιώσουν τις εισφορές.

Προβλήματα όμως υπάρχουν και κατά τη σύνταξη ΠΕΕ σε βάρος των εργοδοτών, στους οποίους έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κανονισμού Ασφάλισης Ι.Κ.Α. με μηχανογραφικό σύστημα, καθώς και η σύνταξη ΠΕΕ στα ιδιωτικά οικοδομικά έργα.

Τα προαναφερόμενα έχουν πολλές φορές ως συνέπεια την πιθανή ακυρότητα της ΠΕΕ και την αδυναμία της άμεσης βεβαίωσης και εισπραξης των οφειλόμενων εισφορών, με κίνδυνο παραγραφής τους, αλλά παράλληλα και την καθυστέρηση της ασφαλιστικής τακτοποίησης όσων από τους αναγραφόμενους σε αυτές ασφαλισμένους έχουν πλήρη στοιχεία, για το λόγον αυτό προτείνεται η θέσπιση της εν λόγω διάταξης.

3. Η πολυνομία, οι συχνές νομοθετικές αλλαγές και οι ασαφείς πολλές φορές κανόνες δικαίου, καθώς και η πολλαπλότητα των Φορέων κοινωνικής ασφάλισης και η ανεπαρκής πολλές φορές προσφορά ποιοτικών και ποσοτικών υπηρεσιών δυσχεραίνει τους ασφαλισμένους στην άσκηση των δικαιωμάτων τους και οδηγεί συχνά σε απώλεια των δικαιωμάτων αυτών.

Από τη μελέτη των δικαστικών αποφάσεων προκύπτει ότι μεταξύ των δικαστικών αποφάσεων απώλειας κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων που φθάνουν στα δικαστήρια είναι και η απώλεια του δικαιώματος προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, από ασφαλισμένο που αγνοεί ότι δεν συγκεντρώνει τις χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και όταν ενημερώνεται σχετικά από την απορριπτική απόφαση συνταξιοδότησης, έχει πλέον παρέλθει η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης για προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης του.

Η προτεινόμενη διάταξη βοηθά στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου προβλήματος, αφού η θέσπιση της θα έχει ως συνέπεια τη διακοπή του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος του ασφαλισμένου για προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης του και τον εκ νέου υπολογισμό του, χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος που έχει ήδη παρέλθει, με την κοινοποίηση της απόφασης συνταξιοδότησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Άρθρο 61

Προκειμένου να διευκολυνθούν οι εργαζόμενοι, καθώς και οι εργοδότες, οι οποίοι λόγω οικονομικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν, καθυστερούν την καταβολή των προς τους οικείους Ασφαλιστικούς Φορείς εισφορών τους, θεσπίζεται η διάταξη του άρθρου 61 με την οποία προβλέπεται ευνοϊκότερος τρόπος εξόφλησης των εισφορών αυτών.

Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 παρέχεται η ευχέρεια στα Δ.Σ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, πλην Ι.Κ.Α., να ρυθμίζουν σε δόσεις, μέχρι 36 κατ' ανώτατο όριο, τις καθυστερούμενες εισφορές τους μαζί με τα πρόσθετα τέλη, υπό την προϋπόθεση καταβολής προκαταβολής,

η οποία κυμαίνεται ανάλογα με το οφειλόμενο ποσό. Το ποσό της μηνιαίας δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ποσού των 6 ημερομισθίων της 6ης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α. (6 X 5.350 = 32.200 σήμερα).

Σε περίπτωση απώλειας από τον οφειλέτη του δικαιώματος εξόφλησης, δίνεται η δυνατότητα υποβολής νέας αίτησης διακανονισμού, με μεγαλύτερο βέβαια ποσό προκαταβολής.

Ακόμη παρέχεται έκπτωση επί των πρόσθετων τελών, η οποία κυμαίνεται ανάλογα με την εφάπαξ ή τμηματική εξόφληση αυτών.

Τα Δ.Σ., καθώς και τα αρμόδια όργανα, όπου εκχωρείται η αρμοδιότητα ρύθμισης, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του οφειλέτου, καθώς και το ύψος της οφειλής.

Το ύψος των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών υπολογίζεται με βάση το ισχύον ασφάλιστρο κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη που αναλογούν.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή δύο (2) συνεχόμενων δόσεων και η μη καταβολή των τρεχουσών εισφορών, συνεπάγεται έκπτωση του δικαιώματος της τμηματικής εξόφλησης και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού με τα πρόσθετα τέλη.

Στους οφειλότες που υπάγονται στη ρύθμιση αυτή χορηγείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας προκειμένου να θεωρήσουν τα βιβλία τους στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ.. Η υπαγωγή στο διακανονισμό λογίζεται ως προϋπόθεση για την απονομή της σύνταξης, όπου από τις διατάξεις κάθε ασφαλιστικού φορέα απαιτείται, ως προϋπόθεση για την απονομή της σύνταξης, η εξόφληση οφειλών.

Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπεται αύξηση του ποσού των 4 μηνιαίων συντάξεων, που ισχύει με το π.δ. 258/1983 και το π.δ. 392/1985, σε 10. Συγκεκριμένα η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις των φορέων, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό οφειλής δεν είναι μεγαλύτερο των δέκα (10) μηνιαίων συντάξεων Κ.Ο..

Επίσης, ο αριθμός των δόσεων παρακράτησης του οφειλόμενου ποσού αυξάνεται από 16 σε 20.

Προβλέπεται εξάλλου ότι παραμένουν σε ισχύ οι καταστατικές διατάξεις των φορέων που προβλέπουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις.

Τέλος παρέχεται η δυνατότητα ρύθμισης και των οφειλών του αγγελιοσήμου με τον προαναφερθέντα τρόπο, αφού οι διατάξεις των παρ. 2, 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 8 του ν. 2256/1994, με τις οποίες ήταν δυνατή σήμερα η ρύθμισή του, καταργούνται.

Άρθρο 62

Οι συντάξεις που χορηγούνται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς στους επιζώντες συζύγους έχουν στηριχθεί σε κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα παρωχημένων εποχών. Ο κυρίαρχος και αποκλειστικός οικονομικός παράγοντας και προστάτης σύζυγος έπρεπε με τα προ πολλών δεκαετιών δεδομένα να εξασφαλίσει τη σύζυγό του, μεταξύ των άλλων και με την καταβολή δια βίου και σύνταξης χωρίς να εξετάζεται καμία προϋπόθεση και ανεξάρτητα από την επαγγελματική ή εισοδηματική κατάστασή της.

Έτσι με την ισχύουσα νομοθεσία του συνόλου σχεδόν των Ασφαλιστικών Οργανισμών, για να πάρει σύνταξη η χήρα θανόντος ασφαλισμένου η μόνη προϋπόθεση που απαιτείται είναι να έχει πραγματοποιήσει ο θανών 1.500 ημέρες ασφάλισης. Δεν απαιτείται όριο ηλικίας, ούτε ερευνείται η συνταξιοδότησή της από άλλη πηγή

και γενικότερα το εισοδήμα της, ενώ για το σύζυγο θανούσας ασφαλισμένης απαιτούνται επιπλέον και δύο προϋποθέσεις αθροιστικά, να είναι δηλαδή άπορος και ανάπηρος. Ανάπηρος σε ποσοστό 67% και άνω και άπορος σε τέτοιο βαθμό που η συντήρησή του να εβάρυνε κατά κύριο λόγο τη θανούσα σύζυγο. Τα δεδομένα όμως, που επέβαλαν τη λήψη ευνοϊκότερων μέτρων για τις γυναίκες συζύγους στο συνταξιοδοτικό τομέα, στη σημερινή εποχή, εν πολλοίς, έχουν ξεπεραστεί και για το λόγο αυτόν ο θεσμός των συντάξεων αυτών τίθεται υπό αναθεώρηση και η προσαρμογή τους στη σημερινή πραγματικότητα είναι απόλυτα αναγκαία. Επιπλέον η διαφοροποίηση μεταξύ ανδρών και γυναικών αντικείται και στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος που επιτάσσει ισότητα μεταξύ των δύο φύλων. Οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα αυτό έχουν θέσει προϋποθέσεις ίδιες για άνδρες και γυναίκες και έχουν σχέση με την ηλικία, την απασχόληση, την ύπαρξη εισοδήματος κ.λπ.. Αναμενόμενη είναι επομένως και στη χώρα μας, μέσα στα πλαίσια της γενικότερης προσπάθειας εκλογίκευσης του ασφαλιστικού συστήματος, η λήψη ορισμένων μέτρων που θα ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα. Πρώτη προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος αυτού έγινε με το ν. 2084/92, άρθρο 27, όχι όμως επιτυχώς διότι με τη διάταξη αυτή επέρχεται μεν η εξίσωση των δύο φύλων, αλλά μόνο για τους υπαγόμενους για πρώτη φορά στην ασφάλιση από 1.1.1993 και εφεξής και περαιτέρω ο όρος που ετέθη να μην είναι το μηνιαίο εισόδημα ουσιαστικά μεγαλύτερο του 40πλάσιου του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, καθιστά ουσιαστικά ανεργό τη διάταξη αυτή. Με την προτεινόμενη διάταξη για τις συντάξεις θανάτου τίθενται ορισμένες προϋποθέσεις που είναι ίδιες για άνδρες και γυναίκες και καταλαμβάνουν όλους τους ασφαλισμένους ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους στην ασφάλιση και οι οποίες είναι:

α) Χορηγείται σύνταξη στον επιζώντα για μία τριετία από το θάνατο του ετέρου συζύγου χωρίς έλεγχο συνδρομής ειδικών προϋποθέσεων, όπως της ηλικίας, της αναπηρίας. Το διάστημα των τριών ετών θεωρείται ως ο ελάχιστος απαιτούμενος χρόνος προσαρμογής του επιζώντος συζύγου προς τις διαμορφούμενες νέες καταστάσεις που επιφέρει ο θάνατος.

β) Εάν κατά την επέλευση του θανάτου ο επιζών έχει συμπληρώσει το 45ο έτος της ηλικίας εξακολουθεί να παίρνει τη σύνταξη λόγω θανάτου και μετά τη λήξη της τριετίας με την προϋπόθεση ότι δεν εργάζεται, ούτε λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε ασφαλιστικό φορέα περιλαμβανομένου και του Δημοσίου. Στην περίπτωση που συντρέχει μία από αυτές τις προϋποθέσεις η σύνταξη περιορίζεται στο 30%. Εάν ο επιζών κατά την ημερομηνία του θανάτου του συζύγου έχει ηλικία μικρότερη των 45 ετών, η σύνταξη, με τη λήξη της τριετίας διακόπτεται.

γ) Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους ανάπηρους που φέρουν κατά ιατρική κρίση αναπηρία 67% και άνω. Σε αυτούς χορηγείται το 50% της σύνταξης χωρίς να ερευνείται αν παρέχει εργασία ή απασχόληση, ούτε αν λαμβάνει άλλη σύνταξη και διαρκεί όσο χρόνο όσο η αναπηρία τους.

δ) Με τη συμπλήρωση του 65ου έτους η σύνταξη που είχε διακοπεί εξ ολοκλήρου ή καταβάλλονταν μέρος αυτής, επαναχορηγείται και μάλιστα ολόκληρη, ανεξάρτητα αν ο θάνατος επήλθε πριν ή μετά τη συμπλήρωση του 45ου έτους της ηλικίας του επιζώντος, εφόσον δεν εργάζεται ή δεν λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή. Εάν συντρέχει μία από αυτές τις προϋποθέσεις τότε λαμβάνει το 50%.

ε) Αν υπάρχουν παιδιά που δικαιούνται σύνταξη (α-νήλικα ή ανάπηρα ή σπουδάζοντα) το ποσό της σύνταξης που διακόπτεται από τον επιζώντα χορηγείται στα παιδιά, στα οποία επιμερίζεται στην περίπτωση που είναι περισσότερα του ενός. Έτσι λοιπόν τα παιδιά αυτά, εκτός τη σύνταξη που ήδη λαμβάνουν, σύμφωνα με τα ισχύοντα σε κάθε οργανισμό, θα παίρνουν επιπλέον και το ποσό της σύνταξης, που παύει να καταβάλλεται στον επιζώντα γονέα. Εξαιρούνται από τη ρύθμιση του άρθρου αυτού εκείνοι που λαμβάνουν σύνταξη πολεμική, καθώς και εκείνοι που λαμβάνουν σύνταξη από τρομοκρατικές ενέργειες, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991. Τέλος, ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά τη δημοσίευση του νόμου.

Εφαρμόζεται επίσης και για τις περιπτώσεις που ο θάνατος έχει επέλθει πριν τη δημοσίευση του νόμου αυτού, εφόσον κατά τις προισχυόμενες διατάξεις ο επιζών των συζύγων δεν εδικαιούτο τη σύνταξη του θανόντος. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα επέρχονται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, άλλως από τότε που θα υποβληθεί η σχετική αίτηση. Το τελευταίο αφορά τους άνδρες που μέχρι σήμερα δεν εδικαιούντο τη σύνταξη της θανούσας συζύγου τους.

Άρθρο 63

Το θέμα σωρεύσεως συντάξεως και εισοδήματος από εργασία, εμφανίζει ενδιαφέρον από δύο πλευρές. Από καθαρά ασφαλιστική άποψη, η απασχόληση του συνταξιούχου θέτει σε αμφισβήτηση την ίδια την επαλήθευση του ασφαλιστικού κινδύνου, αφού η τεκμαιρόμενη αδυναμία πορισμού εισοδήματος που αποτελεί προϋπόθεσή της αναιρείται από τα πραγματικά γεγονότα. Εύλογος, επομένως, είναι ο προβληματισμός γύρω από τη σκοπιμότητα καταβολής, εν όλω ή εν μέρει, της παροχής σε περιόδους μάλιστα οικονομικών στενοτήτων. Από την άλλη πλευρά, το θέμα συνδέεται με τις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά εργασίας, αφού η κατάληψη θέσεων εργασίας από συνταξιούχους επιτείνει τα προβλήματα σε περιόδους υψηλών ποσοστών ανεργίας σε βάρος νεότερων ηλικιών, των οποίων περιορίζει τις δυνατότητες απασχολήσεως.

Οι παραπάνω τοποθετήσεις στην πράξη μπορούν να εμφανίσουν διαφοροποιήσεις κατά περιπτώσεις, όπως όταν το ύψος της σύνταξης είναι ιδιαίτερα χαμηλό, οπότε ο δικαιούχος υποχρεώνεται να απασχοληθεί, ακόμα και με ένταση των μειωμένων δυνάμεων του, για να συμπληρώσει το εισόδημά του ή όταν πρόκειται για πρόσωπα υψηλής ειδικότητας που η αντικατάστασή τους εμφανίζει δυσχέρειες.

Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται, άλλωστε, ότι η ανελαστικότητα της ζήτησης της εργασίας εξωθεί τους ενδιαφερόμενους στη σύνταξη, ενώ η αυξημένη ζήτηση εργασίας μπορεί να τρέψει, το συνταξιούχο προς την απασχόληση.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες είναι σκόπιμο να λαμβάνονται υπόψη κατά τη θέσπιση αντισωρευτικών διατάξεων σύνταξης και εισοδήματος από εργασία ώστε να ισορροπούνται οι ανάγκες των συνταξιούχων για πορισμό συμπληρωματικού εισοδήματος με τις συνθήκες της αγοράς εργασίας και την επιβαλλόμενη προσπάθεια περιορισμού των δαπανών.

Η ύπαρξη μεγάλου αριθμού ταμείων, με ιδιαίτερο καθεστώς για τον καθένα, χωρίς κάποιο συντονισμό μεταξύ τους, ήταν επόμενο να είχε προκαλέσει και στο θέμα αυτό, κατά το παρελθόν ποικιλία αντιφατικών

ρυθμίσεων, από την πλήρη απαγόρευση απασχόλησης ως την απουσία οποιουδήποτε περιορισμού με ενδιάμεσα σημεία την απαγόρευση άσκησης ορισμένου, μόνο επαγγέλματος ή τη δυνατότητα πορισμού εισοδήματος μέχρις ορισμένων ορίων.

Ο ν. 2084/1992 επέτεινε τη διαφοροποίηση μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων και δεν έλυσε το θέμα αυτό. Η παρέμβασή του δεν αφορούσε τους παλαιούς συνταξιούχους ενώ και η παρέμβασή του στους νέους ασφαλισμένους δεν είναι εφαρμόσιμη στην πράξη.

Υστερα από τα παραπάνω κρίνεται αναγκαίο να γίνει νομοθετική παρέμβαση που να ρυθμίζει ενιαία και αποτελεσματικά το θέμα της απασχόλησης των συνταξιούχων που απασχολούνται (ως μισθωτοί) και κυρίως θεσμοθετείται ένα σύστημα που θα διασφαλίζει τρόπους ελέγχου και εξακριβώσεως της απασχόλησης των συνταξιούχων.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η αποθάρυνση αφ' ενός των εργαζομένων που παραιτούνται σε μικρή ηλικία συνταξιοδοτούμενοι για να συνεχίσουν εργαζόμενοι σε άλλη θέση εργασίας αφ' ετέρου των ήδη συνταξιούχων να αναλάβουν (νέα) εργασία.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζονται τα ακόλουθα:

1. Στην περίπτωση που ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία δεν έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του το σύνολο των συντάξεων που λαμβάνει αναστέλλεται. Μετά δε τη συμπλήρωση του 55 έτους το ποσό της σύνταξης ή του αθροίσματος των συντάξεων σε περίπτωση συρροής συντάξεων δηλαδή στην περίπτωση που έχουμε περισσότερες από μία κύριες συντάξεις και εφόσον το ποσό αυτό υπερβαίνει τις 200.000 δρχ. μηνιαίως, καταβάλλεται μειωμένο κατά 70%. Σε κάθε πάντως περίπτωση εφόσον έχουμε δικαιούχους που λαμβάνουν κατώτατα όρια σύνταξης η σύνταξή τους θα περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα κάθε οργανισμού.

2. Επαναλαμβάνεται για το ενιαίο της ρύθμισης η ήδη ισχύουσα διάταξη σύμφωνα με την οποία διακόπτεται η σύνταξη στους συνταξιούχους αναπηρίας που αναλαμβάνουν εργασία και αποκερδαινούν περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος.

3. Προβλέπεται η καταβολή των αντίστοιχων εισφορών εργοδότη και ασφαλισμένου για κάθε απασχολούμενο συνταξιούχο.

4. Ο χρόνος απασχόλησης συνταξιούχου λόγω γήρατος ή θανάτου, δεν λαμβάνεται υπόψη για την προσαύξηση της σύνταξης ή τη θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Αντίθετα σε περίπτωση αναστολής όλων των συντάξεων προβλέπεται ο υπολογισμός του νέου χρόνου ασφάλισης, τόσο για την κύρια σύνταξη όσο και για την επικουρική.

5. Ο συνταξιούχος πριν αναλάβει οποιαδήποτε εργασία ασφαλιστέα σε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο οφείλει να το δηλώσει στο φορέα ή στους Φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται. Η παράλειψη της δήλωσης συνεπάγεται τον καταλογισμό του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά τη διάρκεια της εργασίας του με προσαύξηση που θα ορισθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

6. Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή:

- α) στον επιζώντα των συζύγων,
- β) στους αυτοτελώς απασχολούμενους οι οποίοι καταβάλλουν τις προβλεπόμενες εισφορές με προσαύξηση κατά 50%.

γ) στους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. με τις διατάξεις του ν. 4169/1961.

δ) στους πολύτεκνους των οποίων το ένα τουλάχιστον των τέκνων είναι ανήλικο ή σπουδάζει ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία.

ε) στις εξ ιδίου δικαιώματος πολεμικές συντάξεις καθώς και στα άτομα που λαμβάνουν συντάξεις σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991, καθώς και στις εξ ιδίου δικαιώματος συντάξεις παθόντων στην υπηρεσία και εξαιτίας αυτής.

7. Οι διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του παρόντος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους είναι συνταξιούχοι μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, ανεξάρτητα με την ηλικία τους.

8. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται το ύψος των προσαυξήσεων και προστίμων που θα καταβάλλουν οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία ελέγχου, ο τρόπος καταλογισμού και είσπραξης των συντάξεων, η σειρά μείωσης όταν καταβάλλονται πολλές συντάξεις, ο τρόπος επιμερισμού του κατωτάτου ορίου όταν δικαιούται δύο κύριες συντάξεις, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια. Για τη διαπίστωση της απασχόλησης των συνταξιούχων η Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων και οι αρμόδιοι ασφαλιστικοί οργανισμοί δύνανται να λαμβάνουν γνώση από το ΚΕ-ΠΥΟ των απαραίτητων στοιχείων.

9. Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη με την προτεινόμενη καταργείται, εκτός των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1997 και αυτών που προβλέπουν τη διακοπή ή την αναστολή καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται.

10. Τέλος θεσπίζεται μεταβατική ρύθμιση ώστε η ισχύς της προτεινόμενης διάταξης να αρχίσει δύο (2) έτη από τη δημοσίευση του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 64

Σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 29 του ν. 2084/1992 στους ασφαλιζόμενους στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από 1.1.1993 και μετά χορηγείται ως κατώτατο ποσό σύνταξης λόγω γήρατος ή λόγω αναπηρίας οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα αυτό που αντιστοιχεί σε 15 χρόνια ασφάλισης (στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος) ή σε 20 χρόνια ασφάλισης (στις περιπτώσεις αναπηρίας λόγω εργατικού ατυχήματος), που υπολογίζεται επί του μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή Α.Ε.Π. του έτους 1991, αναπροσαρμοσμένου με τα ποσοστά αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Τα ποσά των κατωτάτων ορίων γήρατος και αναπηρίας οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα για τους νέους ασφαλισμένους, που ανέρχονταν την 31.12.1997 στις 39.346 δρχ. και 52.461 δρχ. αντίστοιχα είναι πολύ χαμηλά συγκρινόμενα με τα ποσά των αντιστοιχών κατωτάτων ορίων που χορηγούνται στους έχοντες ασφαλιστεί μέχρι 31.12.1992.

Για τους λόγους αυτούς κρίνεται απαραίτητη η αύξησή τους που επιτυγχάνεται με την αναπροσαρμογή της βάσης υπολογισμού τους και συγκεκριμένα μέσω της προσαύξησης κατά 50% του μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή Α.Ε.Π. του 1991.

Με τον τρόπο αυτόν υπολογισμού των κατωτάτων ορίων γήρατος και αναπηρίας οφειλόμενης σε εργατικό ατύχημα θα επιτευχθεί αύξησή τους κατά 50% περίπου, πράγμα που συνεπάγεται και την αύξηση στο ίδιο περίπου ποσοστό της σύνταξης θανάτου, που τελεί σε

άμεση συνάρτηση με το ποσό της σύνταξης του άμεσα ασφαλισμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 65

Τα πρόσωπα τα οποία χαρακτηρίζονται ως εκδιδόμενα επ' αμοιβή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1193/1981 (ΦΕΚ 220 Α'/20.8.1981) "περί της εξ αφοροδισίων νοσων προστασίας και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων", έχουν ζητήσει με αναφορές τους προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων την ασφάλισή τους.

Το αίτημα αυτό έχει απασχολήσει και παλαιότερα τις υπηρεσίες των Οργανισμών, την εποπτεύουσα αρχή, αλλά και την Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, όπου συζητήθηκε το θέμα μετά από επερώτηση Βουλευτών (Πρακτ. Βουλής συνεδρίασης ΡΚΕ - 24 Ιουνίου 1994, σελ. 5406 επ.).

Δυστυχώς μέχρι σήμερα και παρά την ευνοϊκή θέση Βουλευτών για την ασφάλιση των ατόμων αυτών, το αίτημα δεν υλοποιήθηκε, αφού οι αρμόδιοι φορείς Ι.Κ.Α. και Τ.Ε.Β.Ε. ερμηνεύοντας στενά τις περί υπαγωγής των διατάξεις έκριναν ότι τα ανωτέρω άτομα δεν υπάγονται στην ασφάλισή τους και ουσιαστικά απέρριψαν το αίτημα.

Το πραγματικό γεγονός όμως είναι ότι ένας αριθμός γυναικών παρέχει τις υπηρεσίες αυτές ως κύριο και αποκλειστικό επάγγελμα, που αποτελεί την κύρια πηγή βιοπορισμού τους.

Η επίσημη Πολιτεία το αναγνωρίζει εμμέσως μιν, πλην σαφώς, το νομιμοποιεί και επιτρέπει την άσκησή του, αφού τηρηθούν βεβαίως οι σχετικές προϋποθέσεις και όροι του ν. 1193/1981.

Είναι γεγονός ότι η άσκηση του επαγγέλματος αυτού, λόγω της φύσεώς του, συνεπάγεται υψηλού βαθμού επικινδυνότητα ως προς ορισμένες ασθένειες και η νοσηρότητα των ατόμων αυτών είναι ιδιαίτερα αυξημένη.

Αποτελεί δε γεγονός αδιαμφισβήτητο ότι οι περισσότερες από τις απασχολούμενες με το ανωτέρω επάγγελμα καταλήγουν σε μεγάλη ηλικία να επιβιώνουν υπό συνθήκες εξαθλίωσης, στερούμενες βασικών αγαθών.

Λόγοι λοιπόν γενικότερου δημόσιου συμφέροντος απαιτούν την ασφάλιση των γυναικών αυτών, γιατί η Κοινωνία και το ευρύτερο σύνολο σε τελική ανάλυση είναι ο αποδέκτης των παρενεργειών των ιδίων της των μηχανισμών.

Στα πλαίσια αυτά το Ι.Κ.Α. κρίνεται ως ο προσφορότερος οργανισμός, ο οποίος έχει αναπτύξει τους κατάλληλους μηχανισμούς για την ασφάλιση των προσώπων αυτών προκειμένου να τύχουν ικανοποιητικής ασφαλιστικής προστασίας και να εκτελούν τις εργασίες τους ακίνδυνα για το κοινωνικό σύνολο.

Κρίνεται σκόπιμο τα άτομα αυτά να τύχουν της προστασίας όλων των κλάδων, πλην του κλάδου ανεργίας και τούτο διότι λόγω του είδους και της φύσεως των παρεχόμενων υπηρεσιών δεν διαπιστώνεται ή δεν αποδεικνύεται η ανεργία.

Καλύπτονται τα ανωτέρω πρόσωπα και για εργατικό ατύχημα και επαγγελματική νόσο, στα οποία βεβαίως δεν συμπεριλαμβάνονται η εξασθένηση των σωματικών δυνάμεων ή η αλλοίωση των σωματικών ή άλλων χαρακτηριστικών, λόγω προίωσης ηλικίας.

Ομοίως κρίνεται σκόπιμη και η κάλυψή τους από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, διότι κατά κανόνα είναι άτομα, που αντιμετωπίζουν πολλαπλά προβλήματα και

ανήκουν στις πλέον εξαθλιωμένες τάξεις του πληθυσμού.

Άρθρο 66

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (ΤΣΠΕΑΘ) υπάγονται, εκτός των άλλων, α) οι συντάκτες που απασχολούνται, με σχέση εξαρτημένης εργασίας, στους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς της ΕΡΤ Α.Ε. β) οι συντάκτες που απασχολούνται με την ίδια σχέση εργασίας στους μη κρατικούς ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, εφόσον είναι μέλη των οικείων Ενώσεων Συντακτών στην περιφέρεια των οποίων λειτουργούν οι σταθμοί και αμείβονται με τις αποδοχές που προβλέπονται από την Σ.Σ.Ε. των δημοσιογράφων της ΕΡΤ Α.Ε. και γ) οι διοικητικοί υπάλληλοι, οι οποίοι επίσης απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, στους μη κρατικούς ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς που λειτουργούν μέσα στα όρια των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, εφόσον είναι μέλη των οικείων Ενώσεων Προσωπικού (ΕΠΜΕΑ, ΕΠΜΕΘ) και αμείβονται με τις αποδοχές που προβλέπονται από τη Σ.Σ.Ε. της Ε.Π.Μ.Ε.Α..

Με τη διάταξη της παρ. 1 επιδιώκεται η ασφαλιστική κάλυψη από το ΤΣΠΕΑΘ α) όλων των δημοσιογράφων που απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, στους μη κρατικούς ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς που λειτουργούν νόμιμα σε ολόκληρη τη χώρα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι μέλη δημοσιογραφικών ενώσεων, εφόσον αμείβονται τουλάχιστον με τις αποδοχές της Σ.Σ.Ε. των δημοσιογράφων της ΕΡΤ Α.Ε. και οι σταθμοί, στους οποίους εργάζονται, εκπέμπουν ή παρουσιάζουν τουλάχιστον τρία (3) δελτία ειδήσεων το 24ωρο, συνολικής διάρκειας μίας και μισής (1,30) ώρας, τα οποία παράγουν με δικά τους μέσα και με δικούς τους δημοσιογράφους και β) των προαναφερθέντων διοικητικών υπαλλήλων, ανεξάρτητα από το, αν είναι ή όχι μέλη των οικείων επαγγελματικών Ενώσεων Προσωπικού. Επιπλέον καθορίζονται οι εισφορές, που θα καταβάλλονται για τον Κλάδο Σύνταξης και Ανεργίας των παραπάνω προσώπων, τόσο από τους ίδιους τους ασφαλισμένους όσο και από τους εργοδότες.

2. Στην ασφάλιση του ΤΣΠΕΑΘ υπάγονται και οι συντάκτες που απασχολούνται στην ΕΡΤ Α.Ε. με σύμβαση έργου, εφόσον είναι μέλη των οικείων Ενώσεων Συντακτών και αμείβονται τουλάχιστον με τις αποδοχές που προβλέπονται από την Σ.Σ.Ε. των δημοσιογράφων της ΕΡΤ Α.Ε..

Με τη διάταξη της παρ. 2 επιδιώκεται η ασφαλιστική κάλυψη από το ΤΣΠΕΑΘ και των συντακτών που εργάζονται με σύμβαση έργου στους ραδιοηλεκτρονικούς σταθμούς της ΕΡΤ Α.Ε. και δεν είναι μέλη δημοσιογραφικών ενώσεων.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ασφάλιση των παραπάνω προσώπων, πέραν από τον προβλεπόμενο τρόπο αμοιβής, είναι να έχουν συμπληρώσει τρία (3) χρόνια συνεχούς απασχόλησης στην ΕΡΤ Α.Ε. με σύμβαση έργου ή τρία (3) χρόνια διακεκομμένης απασχόλησης, η οποία όμως πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί μέσα σε μια πενταετία.

3. Με τη διάταξη της παρ. 3 προβλέπεται η έκδοση υπουργικής απόφασης που θα καθορίσει όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την ασφάλιση των προσώπων των παρ. 1 και 2 αυτού του άρθρου.

4. Στην ασφάλιση του ΤΣΠΕΑΘ υπάγονται και οι συντάκτες που απασχολούνται με εξαρτημένη εργασία στους Ρ/Τ σταθμούς των Αθηνών και της Θεσ/κης της ΕΡΤ Α.Ε., καθώς και οι συντάκτες των επαρχιακών

σταθμών της ΕΡΤ Α.Ε., εφόσον είναι μέλη της ΕΣΗΕΑ ή της ΕΣΗΕΜΘ.

Με τη διάταξη της παρ. 4 επιδιώκεται η ασφαλιστική κάλυψη από το ΤΣΠΕΑΘ και των συντακτών που απασχολούνται στους επαρχιακούς σταθμούς της ΕΡΤ Α.Ε., ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι μέλη αναγνωρισμένων Ενώσεων Συντακτών.

5. Με το άρθρο 8 του ν. 2556/1997 ο Κλάδος Ασφαλίσεως Τεχνικών Τύπου Θεσσαλονίκης συγχωνεύθηκε στο Ταμείο Ασφαλίσεως Τεχνικών Τύπου Αθηνών, το οποίο κατέστη καθολικός διάδοχος των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του συγχωνευθέντος Κλάδου.

Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, προβλέπεται ότι οι πόροι από αγγελιόσημο, καθώς και οι πόροι από το ποσοστό εισφοράς των παραγράφων 5 και 6 ζου εν λόγω άρθρου, διατηρούνται και είναι εφεξής πόροι του ΤΑΤΤΑ.

Οι παραπάνω όμως παράγραφοι (5 και 6) δεν προβλέπουν ποσοστά εισφορών και αναγράφονται από παραδρομή, λόγω της αναρίθμησής τους ύστερα από την απόσχιση διατάξεων του άρθρου αυτού.

Εξάλλου η παρ. 5 παραπέμπει σε άρθρα του ν. 1186/1981, τα οποία αναφέρονται σε τεχνικούς τύπου, ασφαλισμένους του Ταμείου Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών και σε τεχνικούς τύπου, ασφαλισμένους του Κλάδου Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Θεσσαλονίκης.

Ετσι, με τις διατάξεις των παρ. 5 και 6 του άρθρου αυτού επιδιώκεται η επαναδιατύπωση των προαναφερθεισών διατάξεων, έτσι ώστε αφ' ενός μεν να ορίζεται με ευκρίνεια ότι στους πόρους του ΤΑΤΤΑ περιλαμβάνονται οι πόροι του καταργηθέντος Κλάδου, που προέρχονται από το αγγελιόσημο και από το ποσοστό της εργοδοτικής εισφοράς επί της τιμής κάθε πωλούμενου φύλλου ημερησίας εφημερίδας που εκδίδεται στη Θεσσαλονίκη και αφ' ετέρου να μην γίνεται διαχωρισμός των τεχνικών τύπου σε ασφαλισμένους του ταμείου των Αθηνών και του κλάδου της Θεσ/νίκης, αφού ο Κλάδος της Θεσ/κης συγχωνεύθηκε στον Κλάδο των Αθηνών με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 2556/1997.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 2079/1992, δόθηκε το δικαίωμα και για μια πενταετία από την ημερομηνία της συγχώνευσης (δηλαδή μέχρι 27.8.1997) στους ασφαλισμένους του τέως Ταμείου Ασφάλισης Τυπογράφων και Μισθωτών Γραφικών Τεχνών, να επιλέξουν για τη συνταξιοδότησή τους, αν το επιθυμούσαν τις διατάξεις της νομοθεσίας του συγχωνευθέντος Ταμείου.

Το δικαίωμα, όμως, αυτό δεν το είχαν όσοι από τους ασφαλισμένους του τέως Ταμείου πραγματοποίησαν έστω και μικρό αριθμό ημερών ασφάλισης σε άλλο Ασφαλιστικό Οργανισμό, είτε πριν είτε μετά τη συγχώνευσή του στο Ι.Κ.Α..

Με τη θεσπιζόμενη διάταξη της παρ. 7, παρέχεται η δυνατότητα και στα πρόσωπα αυτά να συνταξιοδοτηθούν με τις διατάξεις του τ.ΤΑΤ-ΜΓΤ, εφόσον μέχρι τις 27.8.1997 είχαν συμπληρώσει και το όριο ηλικίας που προέβλεπαν οι διατάξεις του συγχωνευθέντος Ταμείου.

7. Τα μέλη των Ενώσεων Φωτοειδησεογράφων και Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, ενώ ασφαλιζονται σε αυτοτελείς κλάδους σύνταξης που λειτουργούν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ), δεν υπάγονται στην ασφάλιση των Κλάδων Επικούρησης και Πρόνοιας για τη λήψη επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος.

Με τη διάταξη αυτή ρυθμίζεται το θέμα της υπαγωγής των εν λόγω προσώπων στους υφιστάμενους Κλάδους Επικούρησης και Πρόνοιας του ΤΑΙΣΥΤ.

Άρθρο 67

1. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία που διέπει τον Ο.Γ.Α., χρόνος ασφάλισης αναγνωρίζεται μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας (άρθρο 4 ν. 4169/1961, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο παρ. 1 του ν. 1287/1982).

Η διάταξη αυτή είχε θεσπιστεί όταν ο Αστικός Κώδικας θεωρούσε ενήλικο τον συμπληρώσαντα τα 21 χρόνια της ηλικίας του και όχι τα 18, που θεωρεί σήμερα.

Επίσης και οι διατάξεις των νόμων 2458/1997, 1745/1987 (για την Κύρια και την Πρόσθετη Ασφάλιση) επιτρέπουν την ασφάλιση στους Κλάδους αυτούς μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας.

Εν όψει των προβλημάτων που δημιουργούνται με τις παραπάνω διατάξεις, που θεωρούν ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α. τα πρόσωπα που έχουν συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας τους (αγρότης ηλικίας 19 έως 21 χρόνων δεν μπορεί να ασφαλιστεί). Προτείνεται σχετική νομοθετική ρύθμιση, ώστε να είναι δυνατή η υπαγωγή στην ασφάλιση σε μικρότερη ηλικία (από 19 ετών).

2. Με το νόμο 2458/1997, που ψηφίστηκε το Φεβρουάριο του 1997, συστάθηκε στον Ο.Γ.Α. ο Κλάδος Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, με έναρξη λειτουργίας του την 1.1.1998.

Στο άρθρο 4, παρ. 1 του νόμου αυτού, καθορίζονται οι ασφαλιστικές κατηγορίες επί των ποσών των οποίων υπολογίζονται οι εισφορές. Στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών αναπροσαρμόζονται, κατ' έτος, με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων, αρχής γενομένης από 1.1.1997, δηλαδή καθορίζεται αναπροσαρμογή πριν την έναρξη λειτουργίας του Κλάδου.

Επειδή δεν υπήρχε πρόθεση αναπροσαρμογής των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών πριν την έναρξη λειτουργίας του Κλάδου και η ρύθμιση αυτή οφείλεται κυρίως στην αρχική πρόθεση η έναρξη λειτουργίας του Κλάδου να είναι η 1.1.1997 και επειδή επίσης έχει δημιουργηθεί στους ασφαλισμένους η εντύπωση ότι τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών, επί των οποίων θα υπολογιστούν και θα καταβληθούν εισφορές, είναι αυτά που αναφέρονται στο νόμο και όχι αναπροσαρμοσμένα με τις αυξήσεις των ετών 1997 και 1998, προτείνεται η αντικάτασταση της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997, ώστε η αναπροσαρμογή των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών να αρχίσει από 1.1.1999 και θα πραγματοποιείται με το ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων του προηγούμενου της αναπροσαρμογής έτους.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2150/1993 (ΦΕΚ 98 Α') χορηγήθηκε για πρώτη φορά εφάπαξ αποζημίωση στους δημοτικούς και κοινοτικούς υπαλλήλους που άσκησαν καθήκοντα ανταποκριτή Ο.Γ.Α. και απομακρύνθηκαν καθ' οιονδήποτε τρόπο από την υπηρεσία τους μετά την 1.1.1993 και δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο.

Η εν λόγω αποζημίωση, ίση με μία ετήσια πάγια αποζημίωση ανταποκριτή, ανά 4ετία απασχόλησης, καταβάλλεται κατά το χρόνο της συνταξιοδότησης του δικαιούχου από την Υπηρεσία του. Επειδή η ανωτέρω ρύθμιση δημιουργεί προβλήματα στην εργασιακή σχέση των ανταποκριτών του Ο.Γ.Α. ως προς το χρόνο καταβολής της εφάπαξ αποζημίωσης για τα πλεονάζοντα της 4ετίας χρόνια απασχόλησης, προτείνεται η αντικατάσταση του εδαφ. 1 του άρθρου 17 του ν. 2150/1993, ώστε η αποζημίωση αυτή αφ' ενός να καταβάλλεται κατά το χρόνο απαλλαγής των ανταποκριτών από τα καθήκοντά τους και αφ' ετέρου για τον πλεονάζοντα

χρόνο απασχόλησης πέραν της 4ετίας να καταβάλλεται ανάλογο ποσοστό αποζημίωσης.

4. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13, 14 και 19 του ν.1422/1984 έχει υπαχθεί από 1ης Απριλίου 1984 στην ασφάλιση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΤΕΑΠΟΚΑ) το προσωπικό του Ο.Γ.Α..

Με τις ίδιες διατάξεις έχει υπαχθεί στην ασφάλιση του ΤΕΑΠΟΚΑ και μέρος του προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Για όλους τους ανωτέρω υπαλλήλους με τις ίδιες διατάξεις ορίστηκε η εισφορά τους σε ποσοστό 7% επί των αποδοχών τους.

Εισφορά 7% κατέβαλε στο ΤΕΑΠΟΚΑ και το προσωπικό του Υπουργείου Εργασίας καθώς και οι υπόλοιποι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων που είχαν υπαχθεί στην ασφάλισή του πριν από την ισχύ των διατάξεων του ν. 1422/1984.

Με τις διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 2224/1994 το ποσοστό της εισφοράς 7% εξομοιώθηκε με εκείνο που καταβάλουν οι διοικητικοί υπάλληλοι του Ι.Κ.Α. και μειώθηκε στο 5%, μόνο όμως για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εργασίας και της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με την προτεινόμενη διάταξη ικανοποιείται το αίτημα των υπαλλήλων του Ο.Γ.Α. για μείωση του ποσοστού της εισφοράς που καταβάλουν στο ΤΕΑΠΟΚΑ, το οποίο με τη ρύθμιση αυτή εξομοιώνεται πλέον με το ποσοστό της εισφοράς που καταβάλουν στο εν λόγω Ταμείο οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 68

Με τις ιδρυτικές διατάξεις του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ), επιβλήθηκαν υπέρ αυτών ορισμένες εισφορές, που βαρύνουν κατά ένα μέρος τους εργοδότες και κατά το άλλο τους εργαζόμενους.

Ο ΟΤΕ έχει εξαιρεθεί από την καταβολή εισφορών υπέρ α) του Κλάδου Ανεργίας του ΟΑΕΔ (άρθρο 13 ν.δ. 1049/1949 και άρθρο 7 α.ν. 1949/1951 και β) του Ο.Ε.Ε. (ν. 687/1977). Για τον ΔΛΟΕΜ υπήρξε αμφισβήτηση η οποία επιχειρήθηκε να αρθεί αρχικά με το ν.1483/84 και στη συνέχεια με το άρθρο 26 του ν. 2020/1992.

Με την υπό ψήφιση διάταξη ορίζονται τα εξής: α) Από 1.1.2000 ο ΟΤΕ υποχρεούται να καταβάλλει τις αναλογούσες σ' αυτόν εργοδοτικές εισφορές και για τον Κλάδο Ανεργίας και τον ΔΛΟΕΜ του ΟΑΕΔ, καθώς επίσης και τον ΟΕΕ. β) Οι εργαζόμενοι στον ίδιο Οργανισμό θα καταβάλλουν τις βαρύνουσες αυτούς εισφορές υπέρ του Κλάδου Ανεργίας και τον ΔΛΟΕΜ του ΟΑΕΔ, καθώς και τον ΟΕΕ κατά 50% από 1.1.2001 και κατά το υπόλοιπο από 1.1.2002. γ) Οφειλόμενες μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού από τον ΟΤΕ εισφορές υπέρ ΔΛΟΕΜ διαγράφονται και δεν αναζητούνται. Ευνόητο είναι ότι για τον ΔΛΟΕΜ δεν θα καταβληθούν εργοδοτικές μεν εισφορές μέχρι 31.12.1999, εισφορές δε των εργαζομένων καθόλου μέχρι 31.12.2000 και κατά 50% μέχρι 31.12.2001.

Άρθρο 69

1. Με την παρ. 10 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 θεσπίστηκε η υποχρέωση του Γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου της πτώχευσης να κοινοποιεί και στο Ι.Κ.Α. αντίγραφο της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση. Με τις διατάξεις αυτές πληροφορείται το Ίδρυμα για την επελευθέρωση πτώχευσης, ώστε να λάβει, όπως άλλωστε

και το Δημόσιο, τα επιβαλλόμενα μέτρα το ταχύτερο δυνατό.

Η παραπάνω διάταξη, αν και είναι σε ισχύ, δε μπορεί να περιληφθεί στο κείμενο της παρ. 1 του άρθρου 62 του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ), όπως ισχύει σήμερα, και να αποτελέσει ρητή διάταξη του, γιατί δεν είναι νομοτεχνικά σωστή.

Συγκεκριμένα, η διάταξη που αφορά το Ι.Κ.Α. ορίζει ότι, στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 62 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') προστίθεται και η φράση "και στο Ι.Κ.Α.". Το εδάφιο όμως αυτό, όταν ψηφίστηκε η πιο πάνω διάταξη, είχε ήδη αντικατασταθεί με τέσσερα εδάφια της παρ. 10 του άρθρου 9 του ν. 2386/1996 και επομένως, η προβλεπόμενη υποχρέωση του γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου της πτώχευσης για κοινοποίηση της απόφασης στο Δημόσιο περιλαμβάνεται πλέον στο τέταρτο εδάφιο.

Για να μπορεί να ενταχθεί, η διάταξη που αφορά την κοινοποίηση της απόφασης της πτώχευσης και στο Ι.Κ.Α., ρητώς το κείμενο του ΚΕΔΕ πρέπει να διορθωθεί νομοτεχνικά.

Με την προτεινόμενη διάταξη, επιχειρείται η σωστή ένταξη της νομοτεχνικά στο ΚΕΔΕ, ώστε όσοι πρόκειται να εφαρμόσουν τη συγκεκριμένη διάταξη να λαμβάνουν αμέσως γνώση της ύπαρξής της.

2. Με τις διατάξεις του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 οι εκπρόσωποι των ΑΕ, ΕΠΕ καθώς και των λοιπών νομικών προσώπων ευθύνονται με την ατομική τους περιουσία, για την πληρωμή οφειλών προς το Δημόσιο από παρακρατούμενους φόρους καθώς και φόρο εισοδήματος. Η ευθύνη αυτή είναι περιορισμένη, αφού ισχύει μόνο για τον τελευταίο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου και μόνο για τους πιο πάνω φόρους, δημιουργείται δε εφόσον το νομικό πρόσωπο λυθεί ή βρίσκεται στο στάδιο της λύσης (πτώχευση - εκκαθάριση).

Η παραπάνω νομοθετική ρύθμιση κρίθηκε ανεπαρκής για τη διασφάλιση των εσόδων του Δημοσίου και για το λόγο αυτόν, στην παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 του Υπουργείου Οικονομικών, που πρόσφατα δημοσιεύτηκε, το Δημόσιο προέβη στη βελτίωση της διάταξης, ώστε η ευθύνη των εκπροσώπων των νομικών προσώπων να ισχύει και κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους.

Επειδή με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 εφαρμόζεται αναλογικά η διάταξη του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 και για τις οφειλόμενες στο Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές, κρίνεται αναγκαία η αντικατάστασή της, ώστε να εφαρμόζεται και στο Ι.Κ.Α., όπως κάθε φορά θα ισχύει και για το Δημόσιο.

3. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 46α του ν. 1892/1990, όπως ισχύουν σήμερα, επέρχεται εκποίηση του ενεργητικού της επιχείρησης υπό ειδική εκκαθάριση, ύστερα από απόφαση του Εφετείου της έδρας της επιχείρησης που ορίζει και τον εκκαθαριστή.

Οι υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. πρέπει να αναγγέλουν τις απαιτήσεις τους κατά των επιχειρήσεων αυτών στον αρμόδιο εκκαθαριστή, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός μηνός από την πρόσκληση για αναγγελία των απαιτήσεων των δανειστών.

Επειδή, στην πράξη, το Ι.Κ.Α. δε λαμβάνει πάντοτε έγκαιρα γνώση της ως άνω πρόσκλησης του εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να παρέρχεται η προθεσμία αναγγελίας και να αποκλείεται της διαδικασίας κατάταξης προς ικανοποίηση των απαιτήσεών του, με την προτεινόμενη διάταξη, προωθείται η άμεση γνωστοποίηση της ως άνω πρόσκλησης του εκκαθαριστή και προς τον Διοικητή του Ιδρύματος.

4. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ο εργοδότης έχει το δικαίωμα της άσκησης προσφυγής μέσα σε

εξήντα (60) ημέρες από την επομένη της κοινοποίησης σε αυτόν της απορριπτικής απόφασης της ΤΔΕ του Υποκαταστήματος. Η άσκηση της προσφυγής κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 31 του π.δ. 341/1978 δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η άσκηση της προσφυγής δεν εμποδίζει την πρόοδο της εκτελεστικής διαδικασίας, αφού δεν έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. Οι απαιτήσεις του Ι.Κ.Α., που προσδιορίζονται με καταλογιστική πράξη και προέρχονται από οποιαδήποτε αιτία, καθώς και οι απαιτήσεις των οργανισμών για λογαριασμό των οποίων εισπράττει τις εισφορές τους, βεβαιώνονται ταμειακά και διενεργούνται και οι πράξεις διοικητικής εκτέλεσης.

Η βεβαίωση των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α., ωστόσο, δεν συνεπάγεται και άμεση εισπράξη τους, αφού αυτή μπορεί να ανασταλεί δικαστικά κατά τις διατάξεις των παρ. 2 έως και 9 του άρθρου 31 του π.δ. 341/1978. Με τη χορηγούμενη αναστολή εισπράξης από το δικαστήριο, ο προσφεύγων μπορεί να πραγματοποιεί οποιαδήποτε συναλλαγή του και να εκποιεί περιουσιακά του στοιχεία.

Αυτό έχει ως συνέπεια:

α) τη δυσχέρεια στην εισπράξη των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. με τη χορηγούμενη αναστολή εισπράξης, λόγω πιθανής μελλοντικής φερεγγυότητας του προσφεύγοντος,

β) το αδιασφάλιστο του συνόλου των αμφισβητούμενων απαιτήσεων, μέχρι την οριστικοποίηση της υπόθεσης και της πιθανότητας να καταστεί μη εισπράξιμο, λόγω μεταβολής της περιουσιακής κατάστασης του υπόχρεου.

Επειδή όλο και πιο συχνά απασχολούνται τα δικαστήρια με αιτήσεις αναστολής εισπράξης, οι οποίες τελικά γίνονται δεκτές, με τις προαναφερόμενες για το Ι.Κ.Α. συνέπειες, με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται:

α) η εφάπαξ καταβολή ποσοστού 20% ως προϋπόθεση χορηγησης αναστολής εισπράξης από τα αρμόδια δικαστήρια και

β) η διασφάλιση των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. που προέρχεται από το ποσό της εφάπαξ καταβολής του 20%.

5. Με την παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 2639/1998 ορίστηκε ότι ο ασφαλιστέος μισθός των λοιπών κατ'οίκον του εργοδότη απασχολούμενων προσώπων (κηπουρών, οικοδιδασκάλων, οδηγών κ.λπ.) είναι είτε το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, είτε το 50% του ποσού αυτού.

Όμως μερικά από τα πρόσωπα των κατηγοριών αυτών αμείβονται με σημαντικά υψηλότερες αποδοχές, με αποτέλεσμα να υφίστανται απώλεια ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Με δεδομένο ότι πριν την ισχύ του νόμου οι εισφορές υπολογίζονταν επί των πραγματικών αποδοχών των κατηγοριών αυτών εργαζομένων, κρίνεται απαραίτητη η παροχή δυνατότητας ασφάλισης επί των πραγματικών αποδοχών, εφόσον αυτές είναι υψηλότερες του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη.

6. Η ανάπτυξη Ολοκληρωμένων Πληροφοριακών Συστημάτων σε επί μέρους Φορείς της δημόσιας διοίκησης, που επιχειρείται τα τελευταία χρόνια, κατά κύριο λόγο στα πλαίσια του συγχρηματοδοτούμενου από την Ε.Ε. προγράμματος εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ", δημιουργεί, όπως είναι προφανές, ανάγκες ανάληψης εκπαιδευτικών δράσεων νέας μορφής και μεγάλης έκτασης.

Ειδικά, για το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εξαιτίας του πλήθους και της πολυπλοκότητας των αντικειμένων που χειρίζεται και της ανυπαρξίας, μέχρι σή-

μερα, μηχανογραφικά οργανωμένοι και μεθοδικού τρόπου τήρησης των αρχείων και πληροφοριών που αφορούν στους 5.5 εκατομμύρια ασφαλισμένους του, μία από τις σημαντικότερες τέτοιες εκπαιδευτικές δράσεις είναι αυτή που αποσκοπεί στην κατάρτιση των υπαλλήλων που καλούνται να συμμετάσχουν στον εντοπισμό, τη συλλογή και την προετοιμασία αυτών των πληροφοριών και δεδομένων που είναι απαραίτητα για τη λειτουργία του πληροφοριακού συστήματος.

Η πρακτική εξάσκηση σε τέτοιου είδους εκπαιδευτικά προγράμματα είναι απαραίτητη να πραγματοποιείται στους χώρους φύλαξης των πληροφοριών, ήτοι στους χώρους εργασίας των εκπαιδευόμενων υπαλλήλων, είναι όμως αδύνατο να γίνεται εντός των ωρών εργασίας τους και σε βάρος των υφιστάμενων υποχρεώσεών τους.

Για το λόγο αυτό και επειδή η βασικότερη παράμετρος επιτυχίας των μεγάλων έργων πληροφορικής, που είναι απαραίτητη να ολοκληρωθούν για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας, είναι η συμμετοχή του ανθρώπινου δυναμικού που καλείται να τα υποστηρίξει, είναι προφανής η ανάγκη αποζημίωσης για τον εκτός ωρών εργασίας χρόνο που καλούνται να διαθέσουν οι υπάλληλοι του Ι.Κ.Α. για τις ανάγκες αυτού του έργου.

Για τους παραπάνω λόγους προωθείται η προτεινόμενη διάταξη.

Άρθρο 70

Με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2434/1996 καθιερώθηκε η χορήγηση στους χαμηλοσυνταξιούχους με τις μεγαλύτερες ανάγκες μηνιαίου Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) από τους οργανισμούς κύριας ασφάλισης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του Δημοσίου και του ΝΑΤ, για την οικονομική τους ενίσχυση.

Μετά την αποδοχή και επιτυχία που είχε η εφαρμογή του παραπάνω μέτρου, με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/1997 επεκτάθηκε η εφαρμογή του και στους συνταξιούχους μικρότερης ηλικίας, καθώς και σε ορισμένες κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες συνταξιούχων, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Η Κυβέρνηση, πιστή στην αρχική της εξαγγελία για συνεχή και ουσιαστική ενίσχυση των ηλικιωμένων καθώς και των αναπήρων χαμηλοσυνταξιούχων, αποφάσισε την αύξηση του ποσού του Επιδόματος που θα καταβληθεί στους δικαιούχους για το έτος 1999 κατά 50%, ποσοστό που υπερβαίνει κατά πολύ την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του ν. 2556/1997 αύξηση με βάση την εξέλιξη του δείκτη τιμών καταναλωτή του έτους της αναπροσαρμογής και έχει ως σκοπό την έγκαιρη και ουσιαστική παρέμβαση του κράτους στο διογκούμενο πρόβλημα εκείνων των κατηγοριών συνταξιούχων που αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα διαβίωσης.

Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση:

α) Αυξάνεται το ποσό του ΕΚΑΣ για το έτος 1999 κατά 50%.

β) Αναπροσαρμόζονται σε ετήσια βάση, αρχής γενομένης από 1η Ιανουαρίου 1999 τα ποσά εισοδήματος που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 24 του ν. 2556/1997 και

γ) Μετατίθεται η προβλεπόμενη από το νόμο αναπροσαρμογή του ΕΚΑΣ με βάση την εξέλιξη του δείκτη τιμών καταναλωτή του έτους της αναπροσαρμογής, για το από 1.1.2000 και εφεξής χρονικό διάστημα.

Άρθρο 71

1. Το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος (Ε.Ε.Τ.Ε.) αριθμεί σήμερα περί τα 3.000 μέλη.

Από αυτά το 70% περίπου είναι ασφαλισμένο σε διάφορους ασφαλιστικούς Φορείς (Δημόσιο, Ι.Κ.Α. κ.λπ.), λόγω άσκησης άλλου επαγγέλματος, 67 μέλη λαμβάνουν τμητική σύνταξη από το Υπουργείο Πολιτισμού και 800 περίπου μέλη του είναι ανασφάλιστα.

Οι εικαστικοί καλλιτέχνες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε..

Λόγω όμως της ιδιομορφίας του καλλιτεχνικού επαγγέλματος αφού η καλλιτεχνική δημιουργία δεν είναι επάγγελμα με μόνιμη διάθεση του καλλιτεχνικού έργου, θεωρείται σκόπιμο να εξαιρεθούν τα ανωτέρω πρόσωπα από την υποχρεωτική ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε.. Για το λόγο αυτό προτείνεται η θέσπιση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 71 του νομοσχεδίου σύμφωνα με την οποία οι εικαστικοί καλλιτέχνες μέλη του Ε.Ε.Τ.Ε. δεν υπάγονται στην ασφάλιση του Τ.Ε.Β.Ε.. Παρέχεται όμως η δυνατότητα να ασφαλιστούν προαιρετικά σ' αυτό.

2. Στην περιοχή της Σητείας μέχρι τον 11ο/1995, όργανα του εκεί γραφείου του Τ.Ε.Β.Ε., παρακράτησαν και υπεξείρεσαν ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων του, με συνέπεια, πέραν της ζημίας του Ταμείου, να ζημωθούν και ασφαλισμένοι του Τ.Ε.Β.Ε. της περιοχής αυτής. Έτσι, με τη διάταξη της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους Τ.Ε.Β.Ε., που έχουν υποβάλει μήνυση κατά οργάνων του Ταμείου μέχρι 30.11.1998, να καταβάλλουν τις οφειλόμενες ασφαλιστικές τους εισφορές με το ασφάλιστρο του χρόνου στον οποίο ανάγονται, χωρίς πρόσθετα τέλη.

Άρθρο 72

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται τα θέματα που έχουν προκύψει μεταξύ των τρικυκλιστών και του Τ.Σ.Α. λόγω των συσσωρευμένων οφειλών τους προς το ταμείο οι οποίες προήλθαν από τον περιορισμένο κύκλο εργασιών, που έχουν στις μικρές επαγγελματικές πόλεις, όπου ασκούν το επάγγελμα.

Πολλοί από τους τρικυκλιστές είναι αγρότες ηλικίας άνω των 55 ετών, καλύπτονται για περίθαλψη από τον Ο.Γ.Α. και προσδοκούν σύνταξη από αυτόν.

Συγκεκριμένα:

Οι ιδιοκτήτες τρικύκλων Δ.Χ. και όσοι αντικατέστησαν τα τρικύκλα με ελαφρά φορτηγά Δ.Χ.:

1. Εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης του Τ.Σ.Α. και απαλλάσσονται των οφειλομένων εισφορών και των προσθέτων τελών εφόσον, είναι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. ή άλλων Ασφαλιστικών Οργανισμών και αποξενωθούν από το Δ.Χ. αυτοκίνητό τους μέχρι 30.6.1999.

2. Απαλλάσσονται των εισφορών κλάδου ασθενείας και των προσθέτων τελών μέχρι 30.6.1998 καθώς και του προστίμου 20% λόγω μη έγκαιρης εγγραφής στα μητρώα του ταμείου.

Όσοι έχουν ρυθμίσει σε δόσεις τις οφειλές τους απαλλάσσονται για το διάστημα που δεν τις έχουν καταβάλλει, ενώ οι εισφορές που έχουν ήδη καταβληθεί δεν επιστρέφονται και ο χρόνος για τον οποίο έχουν καταβληθεί θεωρείται ισχυρός.

3. Διαγράφονται με αίτηση τους από την ασφάλιση του Τ.Σ.Α. όσοι θα έχουν μεταβιβάσει μέχρι 30.6.1999 τα ελαφρά φορτηγά Δ.Χ. και έχουν ασφαλισθεί στον ΟΓ.Α. ή σε άλλο ασφαλιστικό φορέα.

4. Το Τ.Σ.Α. υποχρεούται στα πρόσωπα των παρ. 1 και 3 να χορηγεί πιστοποιητικά για τη μεταβίβαση των τρικύκλων Δ.Χ. και των φορτηγών Δ.Χ. που προέρχονται από αντικατάσταση τρικύκλων, χωρίς εξόφληση των εισφορών.

Άρθρο 73

1. Η ορισθείσα προθεσμία του εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 359/1997 (ΦΕΚ 240 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο μόνο του π. δ. 242/98 (ΦΕΚ 180 Α'), κατέστη ανεπαρκής λόγω της αυξημένης προσέλευσης των υπό νομιμοποίηση οικονομικών μεταναστών στους οικείους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς. Για αυτούς τους λόγους κρίνεται επιβεβλημένη η παράταση της εν λόγω προθεσμίας για την υποβολή των δικαιολογητικών των ασφαλιστικών ταμείων έως την 30ή Απριλίου 1998, ενώ για την πραγματοποίηση του προβλεπόμενου στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 359/1997 εισοδήματος έως την 31ή Δεκεμβρίου 1998.

Περαιτέρω, η θέσπιση των παραγράφων 3 και 4 είναι αναγκαίες ύστερα από τις επερχόμενες τροποποιήσεις.

Τέλος σημειώνεται ότι από τις διατάξεις του άρθρου αυτού δεν προκαλούν δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προυπολογισμού.

2. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 85 του ν. 2084/1992 οι Ισολογισμοί - Απολογισμοί των Ασφαλιστικών Οργανισμών, για κάθε οικονομικό έτος, υποβάλλονται για έγκριση στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέχρι τέλος Ιουνίου του επόμενου έτους και η μη έγκαιρη υποβολή τους συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, η οποία δεν μπορεί να ανανεωθεί. Η πιο πάνω διάταξη τέθηκε σε ισχύ από 1.1.1995 και παρατάθηκε δύο φορές, με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 2335/1995 μέχρι 1.1.1997 και τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 2512/1997 μέχρι 1.1.1998.

Όμως και πάλι οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί είναι αδύνατο να ανταποκριθούν στην υποχρέωσή τους αυτή και η αυτοδίκαιη λήξη της θητείας των Διοικητικών Συμβουλίων τους από 1.7.1998 θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα, αφού οι αποφάσεις τους θα προσβάλλονται για τυπικούς λόγους.

Μετά από τα παραπάνω κρίνεται αναγκαία η παράταση της ισχύος της διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 85 του ν. 2084/1992, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 2335/1995 και του άρθρου 10 του ν. 2512/1997.

Άρθρο 74

1. Με την Φ7/οικ.70/20.1.1993 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καταργήθηκαν οι τότε υπάρχουσες κενές οργανικές θέσεις προσωπικού της Γ.Γ.Κ.Α. κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 του ν. 2085/1992 και έτσι οι θέσεις του μόνιμου προσωπικού της Γεν. Γραμματείας διαμορφώθηκαν σε επίπεδα πολύ χαμηλότερα των υπηρεσιακών αναγκών της.

Μετά από τα παραπάνω και για την εξυπηρέτηση των αυξημένων υπηρεσιακών αναγκών της Γ.Γ.Κ.Α. προτείνεται η σύσταση των αναφερόμενων στην παρ. 1 του άρθρου αυτού θέσεων προσωπικού.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2458/1997 ο Ο.Γ.Α. έχει μετατραπεί σε Ταμείο Κύριας Ασφάλισης

των Αγροτών, ήδη από 1.1.1998.

Παρέχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε 2,5 εκατ. ασφαλισμένους, συντάξεις γήρατος και αναπηρίας σε 780 χιλ. συνταξιούχους, συντάξεις σε 35 χιλ. ανασφάλιστους υπερήλικες και επιπρόσθετα έχει επιφορτισθεί με τη χορήγηση οικογενειακών - πολυτεχνικών επιδομάτων σε 370 χιλ. οικογένειες. Επίσης θα καλύψει ασφαλιστικά 150 χιλ. περίπου αλλοδαπούς εργαζόμενους στην αγροτική οικονομία.

Ο όγκος και το σύνθετο του έργου του Οργανισμού επιβάλλουν για την καλύτερη εξυπηρέτηση των καλυπτόμενων ατόμων και την αποδοτικότερη λειτουργία του, την αποκέντρωση των Υπηρεσιών του.

Αυτό θα γίνει με τη δημιουργία 13 Υποκαταστημάτων στις περιφέρειες της Χώρας, όπως έχει προγραμματισθεί.

Η σύνθεση των υπηρεσιών των Υποκαταστημάτων αυτών και της Κεντρικής Υπηρεσίας του Ο.Γ.Α. προϋποθέτει την ύπαρξη υπαλλήλων ορισμένων ειδικοτήτων, μέρος των οποίων δεν προβλέπεται από τις υφιστάμενες σήμερα στον Ο.Γ.Α. θέσεις, γι' αυτό και κρίνονται απαραίτητες οι προτεινόμενες με την εν λόγω διάταξη νόμου.

3. Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Κ.) προχωρά στη μηχανογράφηση των Υπηρεσιών του, χωρίς να έχει όμως την κατάλληλη υποδομή σε προσωπικό για την υλοποίησή της.

Για το λόγο αυτόν προτείνεται η σύσταση θέσεων εξειδικευμένου προσωπικού, για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων αναγκών του Ταμείου.

Επίσης προτείνεται η σύσταση θέσεων διοικητικού προσωπικού ΔΕ κατηγορίας και ίδρυση περιφερειακών γραφείων στην Καλαμάτα και στα Τρίκαλα.

Και οι θέσεις αυτές μαζί με την ίδρυση των Περιφερειακών Υπηρεσιών θεωρούνται απαραίτητες για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής επειδή στις συγκεκριμένες πόλεις το Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Κ. έχει μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων που υπαγονται στην ασφάλισή του. Μετά από αυτά προτείνεται η αναφερόμενη στην παράγραφο αυτή διάταξη νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 75

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, τα πρόσωπα που εισέρχονται για πρώτη φορά στην παραγωγική διαδικασία από 1.1.1993 και εφεξής και έχουν περισσότερες της μιας επαγγελματικές δραστηριότητες ασφαλιστές σε δύο διαφορετικούς ασφαλιστικούς φορείς ασφαλιζονται υποχρεωτικά σε έναν μόνο φορέα ασφάλισης, τον οποίο επιλέγουν μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία από την ανάληψη της δεύτερης απασχόλησης ή την απόκτηση της ιδιότητας.

Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν απέκλειαν τη δυνατότητα ασφάλισης σε προαιρετική όμως βάση και στον δεύτερο ασφαλιστικό φορέα, εφόσον το επιθυμούσε ο ασφαλισμένος.

Κατά την αντικατάσταση των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2556/1997, εκ παραδρομής παραλήφθηκαν τα εδάφια που έδιναν τη δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης και στον δεύτερο ασφαλιστικό φορέα.

Την αντικατάσταση της παράλειψης αυτής αποσκοπεύει η διάταξη αυτή, και προκειμένου να μην αποστερηθεί του δικαιώματος προαιρετικής ασφάλισης και στον δεύτερο ασφαλιστικό Φορέα κανένας νεοασφαλιζόμενος,

θα θεωρηθούν εμπρόθεσμες όσες αιτήσεις έχουν υποβληθεί μετά την έναρξη ισχύος του ν. 2556/1997 καθώς και όσες θα υποβληθούν μέσα σε ένα εξάμηνο από τη δημοσίευση της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 76

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του α.ν. 302/1968 οι πάσης φύσεως οφειλές των ασφαλισμένων του Τ.Σ.Α.Υ επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος από το μεθεπόμενο έτος που κατέστησαν απαιτητές.

Η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του α.ν. 982/1979, έτσι ώστε οι εισφορές των ασφαλισμένων του Τ.Σ.Α.Υ να καθίστανται απαιτητές από τον επόμενο μήνα εκείνου στον οποίο ανάγονται.

Με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 20 του ν. 2556/1997 το πρόσθετο τέλος που προβλέπεται από την παρ. 8 του άρθρου 21 του ν. 1976/1991 καθορίστηκε να υπολογίζεται όχι επί των αναπροσαρμοσμένων ποσών αλλά επί του ποσού της αρχικής οφειλής και από το χρόνο που κατέστη απαιτητή.

Επειδή η εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης θα δημιουργήσει προβλήματα στις υπηρεσίες του Τ.Σ.Α.Υ από αντικειμενική αδυναμία και συγκεκριμένα από την έλλειψη προσωπικού και πλήρους μηχανογραφικής υποδομής με αποτέλεσμα να παρατηρηθούν δυσλειτουργίες διεκπεραίωσης αλλά και ταλαιπωρία των ασφαλισμένων, προτείνεται η θέσπιση διάταξης σύμφωνα με την οποία οι οφειλές καθίστανται απαιτητές ανά τρίμηνο και τα πρόσθετα τέλη επιβάλλονται μετά την παρέλευση τριμήνου.

Άρθρο 77

1. Στους μετόχους των πρώην ΣΕΠ δόθηκε η δυνατότητα με το ν. 2078/1992 να επιλέξουν την ασφάλιση του Ι.Κ.Α. που είχαν πριν γίνουν μέτοχοι ή να ασφαλιστούν στο Τ.Σ.Α.Υ. Πολλοί από τους μετόχους αυτούς συνέχισαν την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α. καταβάλλοντας τις αναλογούσες εισφορές επί δύο σχεδόν έτη.

Στο διάστημα της διετίας 1992-1993 οι περισσότεροι από τους μετόχους των ΣΕΠ εργάζονταν ως οδηγοί στα λεωφορεία που τους είχαν παραχωρηθεί. Παρά το γεγονός ότι συνέχισαν ασφαλιζόμενοι στο Ι.Κ.Α. και κατ' ουσία πρόσφεραν υπηρεσία οδηγού, εν τούτοις ο χρόνος ασφάλισής τους θεωρείται ότι παρασχέθηκε με την ιδιότητα του αυτοτελώς απασχολούμενου και δεν υπολογίζεται για τη συνταξιοδότησή τους με τις διατάξεις περί 35ετίας.

2. Στα πλαίσια της εξυγίανσης της Ολυμπιακής Αεροπορίας Α.Ε. με το ν. 1759/1988 (άρθρο 10 παράγραφος 2) δόθηκε η δυνατότητα στους αποχωρούντες υποχρεωτικώς από την πιο πάνω εταιρεία να συνταξιοδοτηθούν και από το Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε. εφόσον έχουν συμπληρώσει στην ασφάλισή του 10ετή τουλάχιστον υπηρεσία και έχουν συνταξιοδοτηθεί από τον κύριο φορέα ασφάλισής τους.

Κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού εκδόθηκε η 132/487/1989 υπουργική απόφαση, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων του επικουρικού φορέα (Τ.Ε.Α.Π.Α.Ε.) με αυτές του κυρίου φορέα ασφάλισής, στην οποία είχε συμπεριληφθεί και η ανωτέρω διάταξη, χωρίς όμως τον όρο της υποχρεωτικής αποχώρησης από την υπηρεσία.

Με το π.δ. 301/1989 ορίσθηκαν ως προϋποθέσεις για τη συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων του Ταμείου, οι προϋποθέσεις του ν. 1759/1988, καθώς επίσης ότι οι ασφαλισμένοι δικαιούνται συντάξεως εφόσον έχουν 10ετή τουλάχιστον πραγματική ασφάλιση σε αυτό και

έχουν συνταξιοδοτηθεί από τον κύριο Φορέα ασφάλισής τους. Η ανωτέρω ευνοϊκή διάταξη του π.δ. 301/1989 καταργήθηκε από 1.1.1998 στα πλαίσια της εφαρμογής του άρθρου 53 του ν. 2084/1992 για την πλήρη εναρμόνιση των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων του επικουρικού προς αυτές του κυρίου Φορέα ασφάλισής.

Παράλληλα, με την περίπτωση β' της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του ν. 2271/1994 επαναφέρονται σε ισχύ από 1.1.1998 οι διατάξεις του ν. 1759/1988 για το προσωπικό της Ολυμπιακής Αεροπορίας - Αεροπλοίας.

Η επαναφορά σε ισχύ των διατάξεων του ν. 1759/1988 δημιούργησε νομικό πρόβλημα, εάν εκτός από την παράγραφο 2 του άρθρου 10 του νόμου αυτού επαναφέρεται σε ισχύ και η ανωτέρω ευνοϊκή διάταξη της υπουργικής απόφασης 132/487/1989, η ρύθμιση της οποίας ήταν εκτός της εξουσιοδότησης του ν. 1759/1988.

Δεδομένου ότι οι εργαζόμενοι στην Ολυμπιακή Αεροπορία - αεροπλοία, που αποχώρησαν προαιρετικά από την υπηρεσία τους μετά την 1.1.1998, υπέβαλαν αιτήσεις στο Ταμείο με την πεποίθηση της συνταξιοδοτήσεώς τους και από τον επικουρικό τους Φορέα σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη της υπουργικής Απόφασεως, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης για την ολοκλήρωση του προγράμματος εξυγίανσης και για να μην αποστερηθεί η κατηγορία αυτή των εργαζομένων του δικαιώματος σύνταξης από τον επικουρικό τους Φορέα.

Σημειώνεται ότι μέχρι σήμερα εκκρεμούν στο Ταμείο περίπου 200 αιτήσεις συνταξιοδότησης.

Άρθρο 78

Στο Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και ΤΑΞΥ η εισπραξη των ασφαλιστικών εισφορών διενεργείται από επιμελητές εισπράξεων με συμβάσεις μίσθωσης έργου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2527/1997.

Για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων απαιτείται η έκδοση Κ.Υ.Α., η οποία όμως προσκρούει στη διαδικασία και τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 6 του ν. 2527/1997, καθόσον οι επιμελητές εισπράξεων καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Επειδή οι εισφορές των ασφαλισμένων αποτελούν την κύρια πηγή εσόδων για τα ανωτέρω Ταμεία, η μη ανάθεση δε της εισπράξης των εισφορών σε επιμελητές εισπράξεων θα έχει άμεση επίπτωση στον εισπρακτικό τους μηχανισμό με αποτέλεσμα σημαντική απώλεια εσόδων τους και προκειμένου να αρθούν οι δυσκολίες αυτές, προτείνεται η εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 79

Με το ν. 2224/1994 προβλέφθηκε η διάθεση ποσοστού των πόρων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας για την κάλυψη λειτουργικών και άλλων δαπανών των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Επίσης με τον ίδιο νόμο προβλέφθηκε η δυνατότητα επιχορήγησης πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εφόσον έχουν τουλάχιστον 500 ψηφίσαντα μέλη, διάταξη η οποία στην πράξη δεν λειτουργεί.

Οι μικρότερες οργανώσεις, κάτω των 500 μελών, αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα που δυσχεραίνουν την ομαλή λειτουργία τους, με συνέπεια, κατ' επέκταση, να δυσχεραίνεται η λειτουργία όλης της συνδικαλιστικής πυραμίδας των οργανώσεων.

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα επιχορήγησης των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων του ιδιωτικού τομέα για την κάλυψη εξοδών διεξαγωγής των αρχαιρεσιών τους.

Επίσης ρυθμίζεται η διαδικασία καταβολής των δαπανών αυτών

Άρθρο 80

1. Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 2084/1992 ανώτατο όριο του εφάπαξ βοηθήματος των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ταμείων, αναπροσαρμόζεται μέχρι του εκάστοτε ποσοστού αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Επειδή όμως ο τρόπος αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων διαφοροποιήθηκε με αποτέλεσμα να μην υπάρχει συγκεκριμένο ποσοστό αύξησης, προτείνεται η αναπροσαρμογή του ανωτάτου ορίου του εφάπαξ βοηθήματος των ταμείων αυτών να γίνεται σύμφωνα με την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως αυτή καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας για τα εφάπαξ βοηθήματα.

2. Για την τροποποίηση της νομοθεσίας που διέπει το Επικουρικό Ταμείο Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων δεν υπάρχει εξουσιοδοτική διάταξη, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα η οποιαδήποτε τροποποίηση της νομοθεσίας του να γίνεται με διάταξη νόμου, διαδικασία ιδιαίτερα χρονοβόρα. Για το λόγο αυτόν με την εν λόγω διάταξη παρέχεται η δυνατότητα με προεδρικό διάταγμα να τροποποιούνται, συμπληρώνονται και καταργούνται διατάξεις που αφορούν τη νομοθεσία του ταμείου.

3. Το καταστατικό του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού ΟΣΕ τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 2335/1995.

Επειδή η τροποποίηση της νομοθεσίας του ταμείου μέχρι τη θέσπιση της παραπάνω εξουσιοδοτικής διάταξης εγίνετο με υπουργικές αποφάσεις στηριζόμενες στη γενική διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 59 του α.ν. της 11.11.1935, προκειμένου να μην δημιουργηθούν προβλήματα από την μη έγκυρη εξουσιοδοτική διάταξη προτείνεται η νομοθετική ρύθμιση του θέματος.

Άρθρο 82

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου.

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 1998

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Αλ. Παπαδόπουλος

Γ. Παπαντωνίου

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Μιλ. Παπαιωάννου

Λ. Παπαδήμας

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ευά. Γιαννόπουλος

Στ. Σουμάκης